Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības "Oficiālajā Vēstnesī" un ir pieejamas datubāzē "Eur-Lex". Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

►B EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 999/2001

(2001. gada 22. maijs),

ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai

(OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►M1	Komisijas Regula (EK) Nr. 1248/2001 (2001. gada 22. jūnijs)	L 173	12	27.6.2001.
►M2	Komisijas Regula (EK) Nr. 1326/2001 (2001. gada 29. jūnijs)	L 177	60	30.6.2001.
►M3	Komisijas Regula (EK) Nr. 270/2002 (2002. gada 14. februāris)	L 45	4	15.2.2002.
►M4	Komisijas Regula (EK) Nr. 1494/2002 (2002. gada 21. augusts)	L 225	3	22.8.2002.
►M5	Komisijas Regula (EK) Nr. 260/2003 (2003. gada 12. februāris)	L 37	7	13.2.2003.
►M6	Komisijas Regula (EK) Nr. 650/2003 (2003. gada 10. aprīlis)	L 95	15	11.4.2003.
►M7	Komisijas Regula (EK) Nr. 1053/2003 (2003. gada 19. jūnijs)	L 152	8	20.6.2003.
►M8	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1128/2003 (2003. gada 16. jūnijs)	L 160	1	28.6.2003.
►M9	Komisijas Regula (EK) Nr. 1139/2003 (2003. gada 27. jūnijs)	L 160	22	28.6.2003.
►M10	Komisijas Regula (EK) Nr. 1234/2003 (2003. gada 10. jūlijs)	L 173	6	11.7.2003.
►M11	Komisijas Regula (EK) Nr. 1809/2003 (2003. gada 15. oktobris)	L 265	10	16.10.2003.
►M12	Komisijas Regula (EK) Nr. 1915/2003 (2003. gada 30. oktobris)	L 283	29	31.10.2003.
►M13	Komisijas Regula (EK) Nr. 2245/2003 (2003. gada 19. decembris)	L 333	28	20.12.2003.
►M14	Komisijas Regula (EK) Nr. 876/2004 (2004. gada 29. aprīlis)	L 162	52	30.4.2004.
►M15	Komisijas Regula (EK) Nr. 1471/2004 (2004. gada 18. augusts)	L 271	24	19.8.2004.
►M16	Komisijas Regula (EK) Nr. 1492/2004 (2004. gada 23. augusts)	L 274	3	24.8.2004.
►M17	Komisijas Regula (EK) Nr. 1993/2004 (2004. gada 19. novembris)	L 344	12	20.11.2004.
►M18	Komisijas Regula (EK) Nr. 36/2005 (2005. gada 12. janvāris)	L 10	9	13.1.2005.
►M19	Komisijas Regula (EK) Nr. 214/2005 (2005. gada 9. februāris)	L 37	9	10.2.2005.
►M20	Komisijas Regula (EK) Nr. 260/2005 (2005. gada 16. februāris)	L 46	31	17.2.2005.

►**M21**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 932/2005 (2005. gada 8. jūnijs)	L 163	1	23.6.2005.
►**M22**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1292/2005 (2005. gada 5. augusts)	L 205	3	6.8.2005.
►**M23**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1974/2005 (2005. gada 2. decembris)	L 317	4	3.12.2005.
►**M24**	Komisijas Regula (EK) Nr. 253/2006 (2006. gada 14. februāris)	L 44	9	15.2.2006.
►**M25**	Komisijas Regula (EK) Nr. 339/2006 (2006. gada 24. februāris)	L 55	5	25.2.2006.
►**M26**	Komisijas Regula (EK) Nr. 657/2006 (2006. gada 10. aprīlis)	L 116	9	29.4.2006.
►**M27**	Komisijas Regula (EK) Nr. 688/2006 (2006. gada 4. maijs)	L 120	10	5.5.2006.
►**M28**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1041/2006 (2006. gada 7. jūlijs)	L 187	10	8.7.2006.
►**M29**	Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembrī)	L 363	1	20.12.2006.
►**M30**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1923/2006 (2006. gada 18. decembris)	L 404	1	30.12.2006.
►**M31**	Komisijas Regula (EK) Nr. 722/2007 (2007. gada 25. jūnijs)	L 164	7	26.6.2007.
►**M32**	Komisijas Regula (EK) Nr. 727/2007 (2007. gada 26. jūnijs)	L 165	8	27.6.2007.
►**M33**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1275/2007 (2007. gada 29. oktobris)	L 284	8	30.10.2007.
►**M34**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1428/2007 (2007. gada 4. decembris)	L 317	61	5.12.2007.
►**M35**	Komisijas Regula (EK) Nr. 21/2008 (2008. gada 11. janvāris)	L 9	3	12.1.2008.
►**M36**	Komisijas Regula (EK) Nr. 315/2008 (2008. gada 4. aprīlis)	L 94	3	5.4.2008.
►**M37**	Komisijas Regula (EK) Nr. 357/2008 (2008. gada 22. aprīlis)	L 111	3	23.4.2008.
►**M38**	Komisijas Regula (EK) Nr. 571/2008 (2008. gada 19. jūnijs)	L 161	4	20.6.2008.
►**M39**	Komisijas Regula (EK) Nr. 746/2008 (2008. gada 17. jūnijs)	L 202	11	31.7.2008.
►**M40**	Komisijas Regula (EK) Nr. 956/2008 (2008. gada 29. septembris)	L 260	8	30.9.2008.
►**M41**	Komisijas Regula (EK) Nr. 103/2009 (2009. gada 3. februāris)	L 34	11	4.2.2009.
►**M42**	Komisijas Regula (EK) Nr. 162/2009 (2009. gada 26. februāris)	L 55	11	27.2.2009.
►**M43**	Komisijas Regula (EK) Nr. 163/2009 (2009. gada 26. februāris)	L 55	17	27.2.2009.
►**M44**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 220/2009 (2009. gada 11. marts),	L 87	155	31.3.2009.
►**M45**	Komisijas Regula (ES) Nr. 956/2010 (2010. gada 22. oktobris)	L 279	10	23.10.2010.
►**M46**	Komisijas Regula (ES) Nr. 189/2011 (2011. gada 25. februāris)	L 53	56	26.2.2011.
►**M47**	Komisijas Regula (ES) Nr. 1064/2012 (2012. gada 13. novembris)	L 314	13	14.11.2012.
►**M48**	Komisijas Regula (ES) Nr. 56/2013 (2013. gada 16. janvāris)	L 21	3	24.1.2013.
►**M49**	Padomes Regula (ES) Nr. 517/2013 (2013. gada 13. maijs)	L 158	1	10.6.2013.
►**M50**	Komisijas Regula (ES) Nr. 630/2013 (2013. gada 28. jūnijs)	L 179	60	29.6.2013.
►**M51**	Komisijas Regula (ES) Nr. 1148/2014 (2014. gada 28. oktobris)	L 308	66	29.10.2014.

►**M52**	Komisijas Regula (ES) 2015/728 (2015. gada 6. maijs)	L 116	1	7.5.2015.
►**M53**	Komisijas Regula (ES) 2015/1162 (2015. gada 15. jūlijs)	L 188	3	16.7.2015.
►**M54**	Komisijas Regula (ES) 2016/27 (2016. gada 13. janvāris)	L 9	4	14.1.2016.
►**M55**	Komisijas Regula (ES) 2016/1396 (2016. gada 18. augusts)	L 225	76	19.8.2016.
►**M56**	Komisijas Regula (ES) 2017/110 (2017. gada 23. janvāris)	L 18	42	24.1.2017.
►**M57**	Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/736 (2017. gada 26. aprīlis)	L 110	2	27.4.2017.
►**M58**	Komisijas Regula (ES) 2017/893 (2017. gada 24. maijs)	L 138	92	25.5.2017.
►**M59**	Komisijas Regula (ES) 2017/894 (2017. gada 24. maijs)	L 138	117	25.5.2017.
►**M60**	Komisijas Regula (ES) 2017/1972 (2017. gada 30. oktobris)	L 281	14	31.10.2017.

Grozīta ar:

►**A1**	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003.

Labota ar:

►**C1** Kļūdu labojums, OV L 184, 3.7.2013., 7. lpp. (56/2013)
►**C2** Kļūdu labojums, OV L 105, 21.4.2016., 24. lpp. (999/2001)
►**C3** Kļūdu labojums, OV L 183, 8.7.2016., 72. lpp. (2016/27)
►**C4** Kļūdu labojums, OV L 188, 13.7.2016., 28. lpp. (722/2007)

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 999/2001

(2001. gada 22. maijs),

ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai

I NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Joma

1. Šī regula nosaka transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE) profilakses, kontroles un apkarošanas noteikumus. To piemēro dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanai un laišanai tirgū un dažos konkrētos gadījumos – to eksportēšanai.

2. Šī regula neattiecas:

a) uz kosmētiku un zālēm, un ārstnieciskiem līdzekļiem vai to izejmateriāliem vai starpproduktiem;

b) uz produktiem, kas nav paredzēti lietošanai pārtikā, dzīvnieku barībā vai mēslošanas līdzekļos, vai to izejmateriālos, vai starpproduktos;

c) uz dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas paredzēti eksponēšanai, mācībām, zinātniskiem pētījumiem, īpašiem pētījumiem vai analīzei ar noteikumu, ka šos produktus galu galā nepatērē vai neizlieto cilvēki vai dzīvnieki, izņemot tos cilvēkus vai dzīvniekus, kurus izmanto attiecīgajā pētniecības projektā;

d) uz dzīviem dzīvniekiem, ko izmanto pētījumiem vai kas ir paredzēti pētījumiem.

2. pants

Dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu nodalīšana

Lai izvairītos no 1. panta 1. punktā minēto dzīvo dzīvnieku vai dzīvnieku izcelsmes produktu un 1. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktos minēto dzīvnieku produktu vai 1. panta 2. punkta d) apakšpunktā minēto dzīvo dzīvnieku savstarpējas inficēšanās vai sajaukšanās, tie visu laiku ir jātur atsevišķi, ja vien šo dzīvo dzīvnieku vai dzīvnieku izcelsmes produktu ražošana (audzēšana) nenotiek saskaņā ar vismaz tādiem pašiem veselības aizsardzības nosacījumiem attiecībā uz TSE.

Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

3. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā ir spēkā šādas definīcijas:

a) TSE: visas transmisīvās sūkļveida encefalopātijas, izņemot tās, ar ko slimo cilvēki;

b) laišana tirgū: visas darbības, kuru mērķis ir pārdot dzīvus dzīvniekus vai dzīvnieku izcelsmes produktus, uz ko attiecas šī regula, trešai personai Kopienā, vai cita veida piegāde par maksu vai bez maksas šai trešai personai, vai glabāšana, lai tos piegādātu šai trešai personai;

c) dzīvnieku izcelsmes produkti: visi produkti, kas iegūti no produkta vai satur produktu, kurš iegūts no dzīvnieka, uz ko attiecas Direktīvas 89/662/EEK ([1]) vai Direktīvas 90/425/EEK ([2]) noteikumi;

d) izejmateriāli: izejvielas vai citi dzīvnieku izcelsmes produkti, no kuriem vai ar kuru palīdzību ražo 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētos produktus;

e) kompetenta iestāde: dalībvalsts centrālā iestāde, kas ir kompetenta nodrošināt šīs regulas prasību izpildi, vai cita iestāde, kam minētā centrālā iestāde ir deleģējusi šo kompetenci, jo īpaši attiecībā uz barības kontroli; vajadzības gadījumā tā ir arī atbilstoša iestāde trešajā valstī;

f) kategorija: viena no II pielikuma C nodaļā minētājām klasifikācijas kategorijām;

g) īpašs riska materiāls: V pielikumā precizētie audi; ja nav norādīts citādi, tie nav produkti, kas satur šos audus vai ir iegūti no tiem;

▼C2

h) dzīvnieks, par kuru ir aizdomas, ka tas ir inficējies ar TSE: dzīvi, nokauti vai beigti dzīvnieki, kam konstatē vai ir konstatēti neiroloģiski vai uzvedības traucējumi vai vispārējā veselības stāvokļa pakāpeniska pasliktināšanās, kas saistīta ar centrālās nervu sistēmas darbības traucējumiem, un par kuriem savāktā informācija, pamatojoties uz klīnisko apskati, ārstēšanas rezultātiem, pēckaušanas apskati vai pirmskaušanas un pēckaušanas laboratorijas analīzēm, neļauj noteikt citu diagnozi. Aizdomas par liellopu inficēšanos ar govju sūkļveida encefalopātiju (GSE) ir tad, ja GSE paredzētais ātrās noteikšanas tests ir uzrādījis pozitīvu rezultātu;

([1]) Padomes 1989. gada 11. decembra Direktīva 89/662/EEK par Kopienas iekšējās tirdzniecības veterinārajām pārbaudēm iekšējā tirgus izveidei (OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 92/118/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.).

([2]) Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīva 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā iekšējā tirgus izveidei (OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 92/118/EEK.

▼B

i) saimniecība: jebkura vieta, kur tur, audzē, darbojas ar vai izrāda skatītājiem dzīvniekus, uz ko attiecas šī regula;

j) paraugu ņemšana: paraugu ņemšana, nodrošinot statistiski pareizu pārstāvību, no dzīvniekiem vai to vides, vai no dzīvnieku izcelsmes produktiem, lai noteiktu slimības diagnozi, radnieciskas attiecības, lai veiktu medicīnisko uzraudzību vai pārbaudītu mikrobioloģisko ierosinātāju vai konkrētu audu neesamību dzīvnieku izcelsmes produktos;

k) mēslošanas līdzekļi: visas dzīvnieku izcelsmes produktus saturošas vielas, ar ko apstrādā zemi, lai uzlabotu augu augšanas procesus; tie var būt biogāzes ražošanas vai komposta sadalīšanās atlikumi;

▼M30

l) ātrie testi: pārbaudes metodes, kas minētas X pielikumā un kuru rezultāti ir zināmi 24 stundu laikā;

▼B

m) alternatīvais tests: 8. panta 2. punktā minētie testi, ko izmanto par alternatīvu īpašā riska materiāla izņemšanas metodei.

▼M30

n) mehāniski atkaulota gaļa jeb "MAG" ir produkts, kas iegūts, pēc atkaulošanas atdalot gaļu no kauliem ar mehānisku līdzekļu palīdzību, kā rezultātā tiek zaudēta vai izmainīta muskuļu šķiedru struktūra;

o) pasīvā uzraudzība: ziņošana par visiem tiem dzīvniekiem, par kuriem ir aizdomas, ka tie varētu būt inficējušies ar TSE, un gadījumiem, kad TSE esamību neizslēdz šādu dzīvnieku klīniska un laboratoriska izmeklēšana;

p) aktīvā uzraudzība: tādu dzīvnieku pārbaude, par kuriem nav ziņots, ka pastāv aizdomas par to inficēšanos ar TSE, piemēram, dzīvnieki, kas tika pakļauti ārkārtas nokaušanai, dzīvnieki, kuriem pirms kaušanas pārbaudē novēroti zināmi simptomi, kritušie dzīvnieki, nokautie veselie dzīvnieki un dzīvnieki, kas atlasīti nokaušanai saistībā ar TSE, it īpaši, lai noteiktu TSE attīstību un izplatību attiecīgajā valstī vai tās reģionā.

▼B

2. Piemēro arī I pielikumā sniegtās īpašās definīcijas.

▼B

3. Ja šīs regulas termini nav definēti 1. punktā vai I pielikumā, piemēro Regulas (EK) Nr. 1760/2000 ([1]) attiecīgās definīcijas un definīcijas, kas sniegtas Direktīvās 64/432/EEK ([2]), 89/662/EEK, 90/425/EEK un 91/68/EEK ([3]), vai saskaņā ar tām, ciktāl šajā tekstā uz tām izdara atsauci.

4. pants

Drošības pasākumi

1. Drošības pasākumu īstenošanā piemēro Direktīvas 89/662/EEK 9. pantā, Direktīvas 90/425/EEK 10. pantā, Direktīvas 91/496/EEK ([4]) 18. pantā un Direktīvas 97/78/EK ([5]) 22. pantā paredzētos principus un noteikumus.

2. Drošības pasākumus paredz saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru un vienlaikus tos dara zināmus Eiropas Parlamentam, norādot iemeslus.

II NODAĻA

GSE STATUSA NOTEIKŠANA

5. pants

Klasifikācija

▼M30

1. Dalībvalstu, trešo valstu vai to reģionu (turpmāk — "valstis vai reģioni") BSE statusu nosaka, iedalot to kādā no šīm trim kategorijām:

— nenozīmīgs BSE risks, kā tas definēts II pielikumā,

— kontrolēts BSE risks, kā tas definēts II pielikumā,

— nenoteikts BSE risks, kā tas definēts II pielikumā.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regula (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identificēšanas un reģistrācijas sistēmu un nosaka liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.).

([2]) Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām (OV 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/20/EK (OV L 163, 4.7.2000., 35. lpp.).

([3]) Padomes 1991. gada 28. janvāra Direktīva 91/68/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas regulē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar aitām un kazām (OV L 46, 19.2.1991., 19. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas lēmumu 94/953/EK (OV L 371, 31.12.1994., 14. lpp.).

([4]) Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/496/EEK, ar ko nosaka principus, kuri regulē veterināro pārbaužu organizēšanu dzīvniekiem, ko ieved Kopienā no trešām valstīm, un ar ko groza Direktīvas 89/662/EEK, 90/425/EEK un 90/675/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/43/EK (OV L 162, 1.7.1996., 1. lpp.).

([5]) Padomes 1997. gada 18. decembra Direktīva 97/78/EK, ar ko nosaka principus, kuri regulē veterināro pārbaužu organizēšanu produktiem, ko ieved Kopienā no trešām valstīm (OV L 24, 30.1.1998., 9. lpp.).

▼M30

Valstu vai reģionu BSE statusu var noteikt tikai, pamatojoties uz II pielikuma A nodaļā noteiktajiem kritērijiem. Pie šiem kritērijiem pieder riska analīzes rezultāti, kuru pamatā ir visi govju sūkļveida encefalopātijas parādīšanās potenciālie faktori, kas noteikti II pielikuma B nodaļā, un to attīstība laika gaitā, kā arī plaši aktīvās un pasīvās uzraudzības pasākumi, ņemot vērā attiecīgās valsts vai reģiona riska kategoriju.

Dalībvalstis un trešās valstis, kas vēlas palikt to trešo valstu sarakstā, kam atļauts eksportēt uz Kopienu dzīvus dzīvniekus vai produktus, uz ko attiecas šī regula, iesniedz Komisijai lūgumu par BSE statusa noteikšanu, papildinot to ar attiecīgu informāciju par II pielikuma A nodaļā paredzētajiem kritērijiem un II pielikuma B nodaļā norādītajiem potenciālā apdraudējuma faktoriem un to attīstību laika gaitā.

▼B

2. Lēmumu par katru lūgumu, ar ko nosaka lūguma iesniedzējas dalībvalsts vai trešās valsts vai dalībvalsts vai trešās valsts reģiona klasificēšanu kādā no II pielikuma C nodaļā noteiktajām kategorijām, pieņem, ņemot vērā 1. punktā paredzētos kritērijus un potenciālā apdraudējuma faktorus, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

Šo lēmumu pieņem sešu mēnešu laikā pēc 1. punkta otrajā daļā minētā lūguma un attiecīgās informācijas iesniegšanas. Ja Komisija konstatē, ka pamatojuma dokumenti nesatur II pielikuma A un B nodaļās noteikto informāciju, tā pieprasa papildu informāciju, norādot iesniegšanas termiņu. Galīgo lēmumu pieņem sešu mēnešu laikā pēc visas informācijas iesniegšanas.

Pēc tam, kad Starptautiskais epizootisko slimību birojs (SESB) ir noteicis procedūru valstu klasificēšanai pa kategorijām, un ja tas ir klasificējis lūguma iesniedzēju valsti kādā no šīm kategorijām, vajadzības gadījumā var pieņemt lēmumu pārskatīt saskaņā ar šā punkta pirmo daļu Kopienas noteikto attiecīgās valsts klasifikāciju, ievērojot 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts vai trešās valsts iesniegtā informācija, ievērojot II pielikuma A un B nodaļu, ir nepietiekama vai neskaidra, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru tā var noteikt attiecīgās dalībvalsts vai trešās valsts GSE statusu, pamatojoties uz pilnu riska analīzi.

Šajā riska analīzē jāiekļauj pārliecinošs statistikas pārskats par epidemioloģisko stāvokli attiecībā uz TSE lūguma iesniedzējā dalībvalstī vai trešā valstī, pamatojoties uz ātro noteikšanas testu izmantošanu skrīninga procedūrā. Komisija ņem vērā SESB izmantotos klasifikācijas kritērijus.

▼M44

Ātrās noteikšanas testus šim mērķim apstiprina saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru un iekļauj X pielikuma C nodaļas 4. punktā sniegtajā sarakstā.

▼B

Šo skrīninga procedūru var izmantot dalībvalstis vai trešās valstis, kas vēlas, lai Komisija saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru apstiprinātu klasifikāciju, ko tās veikušas uz minētā pamata.

▼B

Minētās skrīninga procedūras izmaksas sedz attiecīgā dalībvalsts vai trešā valsts.

▼M30

4. Dalībvalstis un trešās valstis, kas nav iesniegušas iesniegumu saskaņā ar 1. punkta trešo daļu, attiecībā uz dzīvnieku un dzīvnieku produktu nosūtīšanu no to teritorijas, ievēro nenoteikta BSE riska valstīm piemērotās importa prasības, līdz tās ir iesniegušas šādu iesniegumu un ir pieņemts galīgais lēmums par to BSE statusu.

▼B

5. Dalībvalstis pēc iespējas ātrāk dara Komisijai zināmus visus epidemioloģiskos apliecinājumus vai citu informāciju, kas var radīt izmaiņas GSE statusā, un jo īpaši – 6. pantā paredzēto uzraudzības programmu rezultātus.

6. Par trešās valsts saglabāšanu vienā no Kopienas noteikumos paredzētajiem sarakstiem, lai varētu eksportēt uz Kopienu dzīvus dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus, kam šī regula paredz īpašus noteikumus, pieņem lēmumu saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru, un – ņemot vērā pieejamo informāciju vai ja uzskata, ka pastāv saslimšana ar TSE– tas ir atkarīgs no tā, ka ir iesniegta 1. punktā paredzētā informācija. Ja saņem atteikumu iesniegt minēto informāciju trīs mēnešu laikā pēc Komisijas pieprasījuma dienas, līdz minētās informācijas iesniegšanai un novērtēšanai saskaņā ar 2. un 3. punktu piemēro šā panta 4. punkta noteikumus.

Trešām valstīm ir tiesības eksportēt uz Kopienu dzīvus dzīvniekus vai dzīvnieku izcelsmes produktus, kam šī regula paredz īpašus noteikumus, saskaņā nosacījumiem, kas attiecas uz šo valstu kategoriju, kā noteikusi Komisija, ar nosacījumu, ka tās apņemas pēc iespējas ātrāk rakstiski informēt Komisiju par visiem epidemioloģiskajiem vai citiem pierādījumiem, kas var radīt izmaiņas GSE statusā.

7. Saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru var pieņemt lēmumu mainīt dalībvalsts vai trešās valsts, vai to reģiona klasificēšanu pēc GSE statusa saskaņā ar 21. pantā paredzēto pārbaužu rezultātiem.

8. Šā panta 2., 3., 4., 6. un 7. punktā minēto lēmumu pamatā ir riska novērtējums, ņemot vērā II pielikuma A un B nodaļās sniegtos ieteiktos kritērijus.

III NODAĻA

TSE PROFILAKSE

6. pants

Uzraudzības sistēma

▼M30

1. Katra dalībvalsts, saskaņā ar III pielikumu, veic ikgadēju TSE uzraudzības programmu, kuras pamatā ir aktīvā un pasīvā uzraudzība. Šī programma ietver pārbaudes procedūru, kurā tiek izmantoti ātrie testi, ja attiecīgajai dzīvnieku sugai tādi ir pieejami.

▼**M30**

Šajā nolūkā, ātros testus apstiprina saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto un X pielikumā uzskaitīto procedūru.

1.a Šā panta 1. punktā minēto ikgadējo uzraudzības programmu piemēro vismaz šādām apakšpopulācijām:

a) visi vairāk nekā 24 mēnešus veci liellopi, kuri tika nosūtīti ārkārtas nokaušanai vai kuriem pirms kaušanas pārbaudē novēroti zināmi simptomi,

b) visi vairāk nekā 30 mēnešus veci liellopi, kas nokauti cilvēku patēriņam,

c) visi vairāk nekā 24 mēnešus veci liellopi, kas netika nokauti cilvēku patēriņam, kas miruši vai nobeigušies saimniecības teritorijā, transportēšanas laikā vai lopkautuvē (kritušie dzīvnieki).

Dalībvalstis drīkst piemērot atbrīvojumu no c) apakšpunktā noteiktās prasības attālos reģionos ar zemu dzīvnieku blīvumu, kur netiek organizēta mirušu dzīvnieku savākšana. Dalībvalstis, kuras šo iespēju izmanto, informē par to Komisiju un iesniedz attiecīgo apgabalu sarakstu kopā ar pamatojumu šā atbrīvojuma piemērošanai. Atbrīvojums attiecas ne vairāk kā uz 10 % no dalībvalsts liellopu populācijas.

1.b Pēc apspriešanās ar attiecīgo zinātnisko komiteju 1.a punkta a) un c) apakšpunktā noteikto vecumu var koriģēt atbilstīgi zinātniskajam progresam saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru.

Pēc dalībvalsts lūguma, ja tā var pierādīt epidemioloģiskās situācijas uzlabošanos valstī, un saskaņā ar konkrētiem kritērijiem, kas noteikti atbilstīgi 24. panta 3. punktā minētajai procedūrai, ikgadējās uzraudzības programmas konkrētajai dalībvalstij var tikt pārskatītas.

Attiecīgā dalībvalsts pierāda savu spēju noteikt piemērojamo pasākumu efektivitāti un nodrošināt cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību, kas pamatojas uz visaptverošu riska analīzi. Dalībvalsts it īpaši uzrāda:

a) GSE izplatības nepārprotamu samazināšanos vai nemainīgi zemu līmeni, ko apliecina jaunākie pārbaužu rezultāti;

b) ka tā ir ieviesusi un vismaz sešus gadus piemērojusi pilnu GSE pārbaudes sistēmu (Kopienas tiesību akti par dzīvu dzīvnieku izsekojamību un identifikāciju un GSE uzraudzību);

c) ka tā ir ieviesusi un vismaz sešus gadus piemērojusi Kopienas tiesību aktus par vispārējo barošanas aizliegumu attiecībā uz lauksaimniecības dzīvniekiem.

▼B

2. Katra dalībvalsts informē Komisiju un citas dalībvalstis Pastāvīgajā veterinārijas komitejā par tādu TSE parādīšanos, kas nav GSE.

3. Visas oficiālās izmeklēšanas un laboratorijas pārbaudes reģistrē saskaņā ar III pielikuma B nodaļu.

4. Dalībvalstis iesniedz Komisijai ikgadēju ziņojumu, kurā ietver vismaz III pielikuma B nodaļas I daļā minēto informāciju. Ziņojumu par katru kalendāro gadu iesniedz vēlākais līdz nākamā gada 31. martam. Trīs mēnešu laikā pēc minēto ziņojumu saņemšanas Komisija iesniedz Pastāvīgajai veterinārijas komitejai attiecīgo valstu ziņojumu kopsavilkumu, kurā ir sniegta vismaz III pielikuma B nodaļas II daļā minētā informācija.

▼M30

5. Noteikumus par šā panta ieviešanu pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

6.a pants

Selekcijas programmas

1. Dalībvalstis drīkst ieviest selekcijas programmas, lai aitu dzimtas dzīvniekos attīstītu pretošanās spējas pret TSE. Šīs programmas ietver pamata noteikumus attiecībā uz to, kā noteikt konkrētu ganāmpulku pretošanās spēju statusu TSE, un tās var, pamatojoties uz zinātniskiem pierādījumiem, kas apstiprina pretestību pret īpašu genotipu TSE citās dzīvnieku sugās, tikt attiecinātas arī uz šīm sugām.

2. Šā panta 1. punktā minētajām programmām saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem īpašus noteikumus.

3. Dalībvalstis, kas ievieš selekcijas programmas, regulāri iesniedz Komisijai ziņojumus, lai programmas varētu zinātniski izvērtēt, it īpaši to ietekmi uz TSE parādīšanās biežumu, ģenētisko daudzveidību un variācijām, kā arī senu, reti sastopamu un reģionāli pielāgotu aitu sugu saglabāšanu. Selekcijas programmu zinātniskos rezultātus un vispārējo ietekmi regulāri novērtē un, ja nepieciešams, šajās programmās ievieš atbilstīgas izmaiņas.

▼B

7. pants

Aizliegumi attiecībā uz dzīvnieku barību

▼M30

1. Atgremotājus aizliedz barot ar proteīniem, kas iegūti no dzīvniekiem.

2. Šīs regulas 1. punktā noteikto aizliegumu, saskaņā ar IV pielikumu, attiecina arī uz dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, un saistībā ar šo dzīvnieku barošanu ierobežo līdz dzīvnieku izcelsmes produktiem.

▼M30

3. Šīs regulas 1. un 2. punktu piemēro, neskarot IV pielikumā izklāstītos noteikumus, kas paredz atbrīvojumus no šajos punktos minētā aizlieguma.

Saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru, kas pamatojas uz jauno atgremotājdzīvnieku pareiza uztura vajadzību zinātnisko novērtējumu un kas ir pakļauta 5. punktā minētajiem noteikumiem, kurus pieņēma šā panta īstenošanai, kā arī saskaņā ar šā atbrīvojuma kontroles aspektu novērtējumu Komisija var nolemt atļaut atgremotāju sugu jaunos dzīvniekus barot ar proteīniem, kas iegūti no zivīm.

4. Dalībvalstīm ar nenoteiktu GSE risku vai to reģioniem nav atļauts eksportēt vai glabāt lauksaimniecības dzīvniekiem paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtu proteīnu, vai zīdītājiem (izņemot suņus, kaķus un kažokzvērus) paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtus pārstrādātus proteīnus.

Trešām valstīm ar nenoteiktu GSE risku vai to reģioniem nav atļauts eksportēt uz Kopienas valstīm lauksaimniecības dzīvniekiem paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtu proteīnu, vai zīdītājiem (izņemot suņus, kaķus un kažokzvērus) paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtus pārstrādātus proteīnus.

Pēc dalībvalsts vai trešās valsts lūguma saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu pieļaut atsevišķus atbrīvojumus no šajā punktā noteiktajiem ierobežojumiem, ievērojot sīki izstrādātus kritērijus, kas jānosaka saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru. Attiecībā uz katru atbrīvojumu ņem vērā šā panta 3. punktā paredzētos noteikumus.

4.a Pamatojoties uz labvēlīgu riska novērtējumu un ņemot vērā vismaz piesārņojuma daudzumu un tā iespējamo izcelsmi, kā arī preču partijas galamērķi, saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru drīkst pieņemt lēmumu noteikt pielaides robežu nelielam nejauša un tehniski nenovēršama piesārņojuma rezultātā dzīvnieku pārtikā nonākušam dzīvnieku izcelsmes proteīnu saturam.

5. Noteikumus šā panta īstenošanai un, jo īpaši, noteikumus par savstarpējas inficēšanās profilaksi un par paraugu ņemšanas un analīzes, kas jāveic, lai pārbaudītu šā panta ievērošanu, metodēm pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru. Šos noteikumus pieņem, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu par tādas dzīvnieku barības, kas iegūta no dzīvniekiem, izcelsmi, pārstrādi, kontroli un izsekojamību.

▼B

8. pants

Īpašs riska materiāls

▼M30

1. Īpašo riska materiālu pārvieto un no tā atbrīvojas saskaņā ar šīs regulas V pielikumu un Regulu (EK) Nr. 1774/2002. Tos neieved Kopienā. V pielikumā minētajā īpašā riska materiāla sarakstā iekļauj vismaz: 12 mēnešus un vecāku liellopu smadzenes, muguras smadzenes,

▼M30

acis un mandeles, un noteiktu vecumu, ko nosaka saskaņā ar 24. panta 3. punktu, sasniegušu liellopu mugurkaulu. Ņemot vērā 5. panta 1. punkta pirmajā daļā noteiktās atšķirīgās riska kategorijas, 6. panta 1.a punktā un 1.b punkta b) apakšpunktā minētās prasības, V pielikumā minēto īpašo riska materiālu sarakstā ievieš atbilstīgas izmaiņas.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro audiem no tiem dzīvniekiem, kam veikti alternatīvi pārbaudījumi, kas šajā īpašajā nolūkā ir apstiprināti saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru, ar noteikumu, ka šis tests ir minēts X pielikumā, ka tas tiek piemērots atbilstoši V pielikumā minētajiem nosacījumiem un ka testa rezultāti ir negatīvi.

Dalībvalstis, kuras apstiprina alternatīvu testu izmantošanu, saskaņā ar šo daļu, par to informē pārējās dalībvalstis un Komisiju.

3. Dalībvalstīs, vai to reģionos, kur ir kontrolēts vai nenoteikts GSE risks, centrālo nervaudu plosīšana pēc apdullināšanas, pielietojot iegarenu stieņveidīgu instrumentu, kas tiek ievadīts galvaskausa dobumā, vai, saistībā ar apdullināšanu, injicējot gāzi galvaskausa dobumā, neizmanto attiecībā uz liellopiem, aitu dzimtas un kazu dzimtas dzīvniekiem, kuru gaļa ir domāta cilvēka vai dzīvnieka patēriņam.

4. Datus, kas attiecas uz V pielikumā norādīto vecumu, var pielāgot. Šo korekciju pamatā ir jaunākie apstiprinātie zinātniskie atklājumi attiecībā uz TSE saslimšanas gadījumu statistisko varbūtību Kopienas liellopu, aitu un kazu attiecīgajās vecumgrupās.

5. Noteikumus, kas paredz atbrīvojumus no šā panta 1. līdz 4. punkta, saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru var pieņemt attiecībā uz datumu, kad spēkā stāsies 7. panta 1. punktā noteiktais barošanas aizliegums vai, vajadzības gadījumā attiecībā uz trešām valstīm vai reģioniem ar kontrolētu BSE risku, datumu, kad spēkā stāsies aizliegums izmantot zīdītāju proteīnu atgremotāju barošanā, lai ierobežotu prasības pārvietot vai iznīcināt īpašo riska materiālu dzīvniekiem, kas dzimuši attiecīgajās valstīs vai reģionos pirms šā datuma.

▼B

6. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

9. pants

Dzīvnieku izcelsmes produkti, kas iegūti no atgremotāju audiem vai satur šos audus

▼M30

1. Regulas VI pielikumā uzskaitītos dzīvnieku izcelsmes produktus ražo, izmantojot ražošanas procesus, kas apstiprināti saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru.

2. Liellopu, aitu un kazu dzimtas dzīvnieku kaulus no valstīm vai reģioniem, kur ir kontrolēts vai nenoteikts GSE risks, neizmanto mehāniski atkaulotas gaļas (MAG) ražošanā. Dalībvalstis līdz 2008. gada 1. jūlijam iesniedz Komisijai ziņojumu par MAG izmantošanu un ražošanas metodēm to teritorijā. Šajā ziņojumā iekļauj paziņojumu par to, vai dalībvalsts plāno turpināt MAG ražošanu.

▼M30

Komisija šai sakarā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei paziņojumu par MAG nepieciešamību un izmantošanu Kopienā, ieskaitot patērētāju informācijas politiku.

▼M44

3. Ņemot vērā V pielikuma 5. punktā paredzētos kritērijus, šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro atgremotājiem, kam veikts saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru atzīts alternatīvs tests, ar nosacījumu, ka šis tests ir X pielikuma sarakstā un ka šā testa rezultāti ir negatīvi.

▼B

4. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

10. pants

Izglītības programmas

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentās iestādes darbinieki, diagnostikas laboratoriju, kā arī lauksaimniecības un veterinārās medicīnas koledžu darbinieki, valsts pilnvaroti veterinārārsti, praktizējoši veterinārārsti, lopkautuvju darbinieki un dzīvnieku audzētāji, turētāji un apstrādātāji ir ieguvuši zināšanas par klīniskajām pazīmēm, epidemioloģiju, savukārt personāls, kas atbild par pārbaužu veikšanu – par laboratorijas konstatējumu interpretāciju saistībā ar TSE.

2. Lai nodrošinātu 1. punktā paredzēto izglītības programmu efektīvu īstenošanu, var piešķirt Kopienas finansiālo palīdzību. Šīs palīdzības apjomu nosaka saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

IV NODAĻA

TSE KONTROLE UN APKAROŠANA

11. pants

Paziņojums

▼C2

Neskarot Direktīvu 82/894/EEK ([1]), dalībvalstis nodrošina to, ka par visiem dzīvniekiem, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir inficējušies ar TSE, nekavējoties paziņo kompetentajām iestādēm.

▼B

Dalībvalstis regulāri informē cita citu un Komisiju par paziņotajiem saslimšanas gadījumiem ar TSE.

Kompetentā iestāde nekavējoties veic šīs regulas 12. pantā paredzētos pasākumus, kā arī visus citus vajadzīgos pasākumus.

([1]) Padomes 1982. gada 21. decembra Direktīva 82/894/EEK par paziņojumiem par dzīvnieku slimībām Kopienā (OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas lēmumu 2000/556/EK (OV L 235, 19.9.2000., 27. lpp.).

▼B

12. pants

▼C2

Pasākumi, kas veicami, ja ir aizdomas par dzīvnieku inficēšanos

▼M30

1. Ikvienu dzīvnieku, par kuru ir radušās aizdomas, ka tas ir inficējies ar TSE, pakļauj oficiālam pārvietojuma ierobežojumam, kamēr ir zināmi klīniskās un epidemioloģiskās izmeklēšanas rezultāti, ko veic kompetentā iestāde, vai arī oficiālas pārbaudes laikā to nogalina, lai veiktu laboratoriskus izmeklējumus.

Ja ir oficiālas aizdomas par TSE esamību kādam no dalībvalsts saimniecībā esošiem liellopiem, pārējos šīs saimniecības liellopus pakļauj oficiālam pārvietošanas ierobežojumam, kamēr pieejami ir pārbaudes rezultāti. Ja ir oficiālas aizdomas par aitu vai kazu dzimtas dzīvnieku saslimšanu ar TSE kādā dalībvalsts saimniecībā, visiem pārējiem šīs saimniecības aitu un kazu dzimtas dzīvniekiem līdz pārbaudes rezultātu uzzināšanai nosaka oficiālu pārvietošanas ierobežojumu.

Tomēr, ja ir pierādījumi, ka saimniecība, kurā atradies dzīvnieks, kad parādījās aizdomas par dzīvnieka inficēšanos ar TSE, maz ticams ir tā saimniecība, kurā dzīvnieks, iespējams, ir inficējies ar TSE, kompetentā iestāde var nolemt, ka oficiālam pārvietošanas ierobežojumam pakļauj tikai to dzīvnieku, par kuru radušās aizdomas, ka tas ir inficējies.

Ja tiek uzskatīts par nepieciešamu, kompetentā iestāde var arī nolemt, ka citas saimniecības vai arī tikai saimniecību, kurā ir atklāta infekcija, pakļauj oficiālai kontrolei atkarībā no pieejamās epidemioloģiskās informācijas.

Saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru un pieļaujot atkāpi no oficiāliem pārvietošanas ierobežojumiem, dalībvalsti var atbrīvot no šādu ierobežojumu ieviešanas, ja tā piemēro līdzvērtīgus drošības pasākumus, kuri pamatoti ar atbilstīgu iespējamā riska novērtējumu attiecībā uz cilvēku un dzīvnieku veselības apdraudējumu.

▼B

2. Ja kompetentā iestāde nolemj, ka iespēju par inficēšanos ar TSE nevar izslēgt, dzīvnieku nokauj, ja tas vēl ir dzīvs; tā smadzenes un visus citus audus, ko var norādīt kompetentā iestāde, izņem un nosūta oficiāli apstiprinātai laboratorijai, 19. panta 1. punktā paredzētajai attiecīgās valsts etalonlaboratorijai vai 19. panta 2. punktā paredzētajai Kopienas etalonlaboratorijai uz pārbaudi saskaņā ar 20. pantā paredzētajām testu metodēm.

▼M30

3. Dzīvnieka, par kuru radušās aizdomas, ka tas ir inficējies, liemeņa daļas paliek oficiālā kontrolē, kamēr veikta negatīva diagnoze, vai arī no tām atbrīvojas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002.

▼B

4. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

13. pants

Pasākumi pēc apstiprinājuma saņemšanas par saslimšanu ar TSE

1. Ja saslimšana ar TSE ir oficiāli apstiprināta, pēc iespējas ātrāk veic šādus pasākumus:

▼M30

a) no visām dzīvnieka liemeņa daļām atbrīvojas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002, izņemot materiālus, ko, saskaņā ar šīs regulas B nodaļas III pielikumu, saglabā reģistrā.

▼B

b) veic izmeklēšanu, lai saskaņā ar VII pielikuma 1. punktu identificētu visus apdraudētos dzīvniekus;

▼M30

c) visus apdraudētos dzīvniekus un to produktus, kā uzskaitīts šīs regulas VII pielikuma 2. punktā, kuri atklāti šīs daļas b) punktā minētajā izmeklēšanā, nogalina un no tiem atbrīvojas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002.

Pēc dalībvalsts lūguma, un pamatojoties uz labvēlīgu riska novērtējumu, īpašu uzmanību pievēršot uzraudzības pasākumiem šajā dalībvalstī, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu atļaut šajā punktā minēto liellopu izmantošanu līdz to produktīvā mūža beigām.

▼M44

Atkāpjoties no šā punkta, dalībvalsts var piemērot citus pasākumus, kas nodrošina līdzvērtīgu aizsardzības pakāpi un saskaņā ar 24.a un 25. pantu pamatojas uz labvēlīgu riska novērtējumu, kurā īpaši ir ņemti vērā kontrolpasākumi attiecīgajā dalībvalstī, ja šie pasākumi attiecīgajai dalībvalstij ir apstiprināti saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

▼B

2. Līdz 1. punkta b) un c) apakšpunktā minēto pasākumu īstenošanai saimniecību, kurā dzīvnieks atradās, kad apstiprināja saslimšanu ar TSE, pakļauj oficiālai kontrolei, un pret TSE uzņēmīgo dzīvnieku un no tiem iegūtu dzīvnieku izcelsmes produktu jebkuru pārvietošanu no saimniecības vai uz saimniecību var veikt tikai ar kompetentās iestādes atļauju, lai nodrošinātu attiecīgo dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu tūlītēju izsekošanu un identificēšanu.

Ja ir pierādījumi, ka saimniecība, kurā slimais dzīvnieks atradās, kad apstiprināja saslimšanu ar TSE, nevarētu būt tā saimniecība, kurā dzīvnieku apdraudējusi TSE, kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu pakļaut oficiālai kontrolei abas saimniecības vai tikai apdraudēto saimniecību.

3. Atkāpjoties no 1. punkta b) un c) apakšpunkta prasībām, dalībvalstis, kas ir ieviesušas 12. panta 1. punkta piektajā daļā paredzētajiem drošības pasākumiem līdzvērtīgu aizvietotājsistēmu, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var atbrīvot no prasības par dzīvnieku pārvietošanas oficiālu ierobežošanu un prasības par dzīvnieku nokaušanu un iznīcināšanu.

▼B

4. Īpašniekiem nekavējoties atlīdzina zaudējumus, kas radušies, nokaujot dzīvniekus vai iznīcinot dzīvnieku izcelsmes produktus saskaņā ar 12. panta 2. punktu un šā panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu.

5. Neierobežojot Direktīvu 82/894/EEK, apstiprinātos TSE saslimšanas gadījumus, kas nav GSE saslimšanas gadījumi, Komisijai dara zināmus reizi gadā.

6. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

14. pants

Ārkārtas stāvokļa plāns

1. Saskaņā ar Kopienas dzīvnieku slimību kontroles noteikumu vispārīgajiem kritērijiem dalībvalstis sagatavo pamatnostādnes, precizējot īstenojamos valstu pasākumus un norādot kompetenci un pienākumus gadījumos, kad apstiprina saslimšanu ar TSE.

2. Ja Kopienas tiesību akti ir jāpiemēro vienādi, pamatnostādnes var saskaņot, ievērojot 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

V NODAĻA

LAIŠANA TIRGŪ UN EKSPORTS

15. pants

Dzīvi dzīvnieki, to sperma, embriji un olšūnas

1. Liellopu, aitu vai kazu un to spermas, embriju un olšūnu laišanu tirgū vai – vajadzības gadījumā – eksportēšanu pakļauj VIII pielikumā paredzētajiem nosacījumiem, bet importēšanu – IX pielikumā paredzētajiem nosacījumiem. Kopā ar dzīviem dzīvniekiem un to embrijiem un olšūnām nosūta atbilstīgus veterinārus vai veselības sertifikātus, ko paredz Kopienas tiesību akti, saskaņā ar 17. pantu vai – importēšanas gadījumā – saskaņā ar 18. pantu.

▼C2

2. Uz dzīvnieku, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir inficējušies ar TSE, vai kuriem ir apstiprināta TSE diagnoze, pirmās paaudzes pēcnācēju, spermas, embriju un olšūnu laišanu tirgū attiecas VIII pielikuma B nodaļā paredzētie nosacījumi.

▼M30

3. Saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru, 1. un 2. punkta noteikumus var attiecināt uz citām dzīvnieku sugām.

4. Noteikumus par šā panta ieviešanu var pieņemt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

16. pants

Dzīvnieku izcelsmes produktu laišana tirgū

1. Tirgū laišanas vai – vajadzības gadījumā – eksporta ierobežojumus, ievērojot šo pantu, VIII pielikuma C un D nodaļas un IX pielikuma A, C, F un G nodaļu, nenosaka šādiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas iegūti no veseliem atgremotājiem:

a) dzīvnieku izcelsmes produktiem, uz ko attiecas 15. pants, un jo īpaši spermai, embrijiem un olšūnām;

▼M30

b) piens un piena produkti, jēlāda un āda, želatīns un kolagēns, kas iegūti no jēlādas un ādas.

2. Dzīvnieku izcelsmes produkti, ko ieved no trešās valsts ar kontrolētu vai nenoteiktu BSE risku, iegūti no veseliem liellopiem, aitu vai kazu dzimtas dzīvniekiem, kas nav bijuši pakļauti centrālo nervaudu plosīšanai vai gāzes injekcijai galvaskausa dobumā, kā minēts 8. panta 3. punktā.

3. Pārdošanā nelaiž dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus, kas satur tādu liellopu audus, kuru izcelsmes vieta ir valsts vai reģions ar nenoteiktu GSE risku, ja vien tie nav iegūti no dzīvniekiem, kas:

a) dzimuši astoņus gadus pēc datuma, kurā stājās spēkā aizliegums barot atgremotājus ar dzīvnieku proteīnu, kas iegūts no zīdītājiem; un

b) dzimuši, audzēti un turēti ganāmpulkos, kuru apstiprinātā slimību vēsture apliecina, ka vismaz septiņus gadus tajos nav konstatēta GSE.

Turklāt atgremotājdzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus nesūta no dalībvalsts vai tā reģiona ar nenoteiktu GSE risku uz citu dalībvalsti un neimportē no trešās valsts ar nenoteiktu GSE risku.

Šo aizliegumu nepiemēro dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas uzskaitīti VIII pielikuma C nodaļā un atbilst VIII pielikuma C nodaļas prasībām.

Tos nosūta kopā ar dzīvnieku veselības sertifikātu, ko izsniedz pilnvarots veterinārs, apliecinot, ka tie ir ražoti atbilstīgi šai regulai.

▼B

4. Ja dzīvnieku pārved no kādas valsts vai reģiona uz citā kategorijā klasificētu valsti vai reģionu, to klasificē to valstu vai reģionu visaugstākajā kategorijā, kur tas ir uzturējies vairāk nekā 24 stundas, ja vien nevar sniegt pietiekamas garantijas, apliecinot, ka dzīvnieks nav saņēmis barību no valsts vai reģiona, kas ietilpst minētajā visaugstākajā kategorijā.

5. Dzīvnieku izcelsmes produktus, kam šajā pantā noteikti īpaši noteikumi, nosūta kopā ar atbilstīgiem veselības sertifikātiem vai komercdokumentiem, ko Kopienas tiesību akti pieprasa saskaņā ar 17. un 18. pantu, vai – ja Kopienas tiesību akti neparedz šādus sertifikātus vai dokumentus – kopā ar veselības sertifikātu vai komercdokumentu, kuru paraugus nosaka saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

6. Lai dzīvnieku izcelsmes produktus varētu importēt Kopienā, tiem jāatbilst IX pielikuma A, C, F un G nodaļā minētajiem nosacījumiem.

▼M44

7. Saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru šā panta 1. līdz 6. punktu var attiecināt uz citiem dzīvnieku izcelsmes produktiem. Šā panta īstenošanas noteikumus pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

▼B

17. pants

Saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru Direktīvas 64/432/EEK F pielikumā minētos veselības sertifikātus, Direktīvas 91/68/EEK E pielikuma II un III paraugu un Kopienas tiesību aktos paredzētos attiecīgos veselības sertifikātus, kas attiecas uz liellopu, aitu vai kazu spermas, embriju un olšūnu tirdzniecību, vajadzības gadījumā papildina ar atsauci uz kategoriju, norādot izcelsmes dalībvalsts vai reģiona klasifikāciju saskaņā ar 5. pantu.

Atbilstīgos komercdokumentus, kas attiecas uz dzīvnieku izcelsmes produktu tirdzniecību, vajadzības gadījumā papildina ar atsauci uz izcelsmes dalībvalsts vai reģiona kategoriju, ko Komisija piešķīrusi saskaņā ar 5. pantu.

18. pants

Trešām valstīm, kas saskaņā ar 5. pantu ir klasificētas kādā kategorijā, tūlīt pēc minētā lēmuma par klasifikāciju pieņemšanas, ievērojot 24. panta 2. punktā minēto procedūru, ar IX pielikumā paredzēto īpašo prasību papildina attiecīgos veselības sertifikātus, ko importam paredz Kopienas tiesību akti.

VI NODAĻA

ETALONLABORATORIJAS, PARAUGU ŅEMŠANA, TESTI UN KONTROLE

19. pants

Etalonlaboratorijas

1. Valstu etalonlaboratorijas katrā dalībvalstī un to funkcijas un pienākumus nosaka X pielikuma A nodaļa.

2. Kopienas etalonlaboratorija un tās funkcijas un pienākumi noteikti X pielikuma B nodaļā.

20. pants

Paraugu ņemšana un laboratorijas metodes

1. Paraugu ņemšanu un laboratorijas testus, lai konstatētu saslimšanu ar TSE, veic, izmantojot X pielikuma C nodaļā paredzētās metodes un kārtību.

▼M44

2. Ja jānodrošina šā panta vienlīdzīga piemērošana, īstenošanas noteikumus pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru. Metodi, ar ko apstiprina aitu un kazu saslimšanu ar GSE, nosaka saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼B

21. pants

Kopienas kontrole

1. Komisijas eksperti var veikt pārbaudes uz vietas sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ciktāl tas vajadzīgs vienādai šīs regulas piemērošanai. Dalībvalsts, kuras teritorijā veic pārbaudes, sniedz ekspertiem visu palīdzību, kas vajadzīga, lai viņi varētu pildīt savus pienākumus. Komisija informē kompetento iestādi par veikto pārbaužu rezultātiem.

Šā panta piemērošanas noteikumus un jo īpaši tos, kas regulē sadarbību ar attiecīgo valstu iestādēm, pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

2. Kopienas pārbaudes attiecībā uz trešām valstīm veic saskaņā ar Direktīvas 97/78/EK 20. un 21. pantu.

VII NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

22. pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz īpašu riska materiālu

1. XI pielikuma A daļas noteikumus piemēro vismaz sešus mēnešus no 2001. gada 1. jūlija un pārtrauc piemērot tūlīt pēc tam, kad saskaņā ar 5. panta 2. vai 4. punktu ir pieņemts lēmums par 8. panta spēkā stāšanās dienu.

2. Lai apstiprinātu vai apgāztu 5. panta 1. punktā minētos riska analīzes secinājumus, izmanto pārliecinoša statistikas pārskata rezultātus, kas veikts pārejas periodā saskaņā ar 5. panta 3. punktu, vienlaikus ņemot vērā SEBS definētos klasifikācijas kritērijus.

3. Pēc apspriešanās ar attiecīgo zinātnisko komiteju saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz minēto statistikas pārskatu.

4. Kritēriju minimums, kas jāievēro šajā statistikas pārskatā, noteikts XI pielikuma B daļā.

23. pants

Pielikumu un pārejas pasākumu grozījumi

▼M44

Pēc apspriešanās ar attiecīgo zinātnisko komiteju par visiem jautājumiem, kas varētu ietekmēt veselības aizsardzību, saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru groza vai papildina pielikumus un pieņem visus piemērotos pārejas pasākumus.

▼M21

Saskaņā ar šo procedūru pārejas pasākumus pieņem laikposmam, vēlākais, līdz 2007. gada 1. jūlijam, lai atļautu pārkārtošanos no pašreizējiem pasākumiem uz šajā regulā noteiktajiem pasākumiem.

▼M30

23.a pants

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, tostarp to papildinot, pieņem saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru:

▼M44

a) 5. panta 3. punkta trešajā daļā, 6. panta 1. punktā, 8. panta 2. punktā un 9. panta 3. punktā minēto ātro testu apstiprināšanu;

▼M30

b) 6. panta 1.b punktā minēto vecuma koriģēšanu;

c) 6. panta 1.b punktā minētos kritērijus, lai pierādītu epidemioloģiskās situācijas uzlabošanos valstī;

d) lēmumu atgremotāju sugu jaunos dzīvniekus barot ar proteīniem, kas iegūti no zivīm, kā minēts 7. panta 3. punktā;

e) kritērijus, lai piešķirtu atbrīvojumus no 7. panta 4. punktā minētajiem ierobežojumiem;

f) lēmumu noteikt pielaides robežu, kā minēts 7. panta 4.a punktā;

g) 8. panta 1. punktā minēto lēmumu par vecumu;

h) normas, kas paredz atbrīvojumus no prasības izņemt un iznīcināt norādīta riska materiālu, kā minēts 8. panta 5. punktā;

i) 9. panta 1. punktā minētos ražošanas procesu apstiprināšanu;

j) lēmumu konkrētus noteikumus attiecināt uz citām dzīvnieku sugām, kā minēts15. panta 3. punktā;

▼M44

k) 16. panta 1. līdz 6. punkta attiecināšanu uz citiem dzīvnieku izcelsmes produktiem;

l) 20. panta 2. punktā minētās metodes noteikšanu, ar ko apstiprina aitu un kazu saslimšanu ar GSE;

m) 23. pantā minēto pielikumu grozīšanu vai papildināšanu un visu piemēroto pārejas pasākumu pieņemšanu.

▼M30

24. pants

Komitejas

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja. Tomēr jautājumos, kas attiecas uz 6.a pantu, Komisija apspriežas arī ar Pastāvīgo zootehnikas komiteju.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

▼M30

Šā lēmuma 5. panta 6. punktā minētie termiņi ir trīs mēneši un, ja īsteno šīs regulas 4. panta 2. punktā minētos drošības pasākumus — 15 dienas.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a. panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

24.a pants

Lēmumus, kas jāpieņem saskaņā ar vienu no 24. pantā minētajām procedūrām, pieņem, pamatojoties uz iespējamo risku cilvēku un dzīvnieku veselībai pienācīgu izvērtējumu, un, ņemot vērā pastāvošos zinātniskos pierādījumus, saglabā vai, ja tam ir zinātnisks pamatojums, uzlabo Kopienā nodrošināto cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzības līmeni.

▼B

25. pants

Apspriešanās ar zinātniskajām komitejām

Ar attiecīgām zinātniskām komitejām apspriežas par visiem jautājumiem, uz ko attiecas šī regula un kuri varētu ietekmēt sabiedrības veselības aizsardzību.

26. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2001. gada 1. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼M10

I PIELIKUMS

ĪPAŠAS DEFINĪCIJAS

▼M48

1. Šajā regulā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1069/2009 ([1]), Komisijas Regulā (ES) Nr. 142/2011 ([2]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 ([3]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 767/2009 ([4]) un Padomes Direktīvā 2006/88/EK ([5]) sniegtās definīcijas:

   a) "lauksaimniecības dzīvnieks" definīcija Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta 6. punktā;

   b) šādas Regulas (ES) Nr. 142/2011 I pielikumā sniegtās definīcijas:

      i) "kažokzvēri" – 1. punktā;

      ii) "asins pagatavojumi" – 4. punktā;

      iii) "pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas" – 5. punktā;

      iv) "zivju milti" – 7. punktā;

      v) "kolagēns" – 11. punktā;

      vi) "želatīns" – 12. punktā;

      vii) "hidrolizētas olbaltumvielas" – 14. punktā;

      viii) "konservēta lolojumdzīvnieku barība" – 16. punktā;

      ix) "lolojumdzīvnieku barība" – 19. punktā;

      x) "pārstrādāta lolojumdzīvnieku barība" – 20. punktā;

   c) "barības" definīcija Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 4. punktā;

   d) Regulā (EK) Nr. 767/2009:

      i) "barības sastāvdaļas" – 3. panta 2. punkta g) apakšpunktā;

      ii) "barības maisījums" – 3. panta 2. punkta h) apakšpunktā;

      iii) "kompleksā barība" – 3. panta 2. punkta i) apakšpunktā;

▼M58

      iv) "etiķete" 3. panta 2. punkta t) apakšpunktā;

▼M48

   e) Direktīva 2006/88/EK:

      i) "akvakultūras dzīvnieks" – 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā;

      ii) "ūdensdzīvnieki" – 3. panta 1. punkta e) apakšpunktā.

▼M50

2. Šajā regulā izmanto arī šādas definīcijas:

   a) "autohtons GSE gadījums" ir govju sūkļveida encefalopātijas gadījums, par ko nav skaidru pierādījumu, ka tas radies inficēšanās ceļā pirms dzīva dzīvnieka importēšanas;

   b) "kohorta" ir tādu liellopu grupa, kas ir:

      i) gan dzimuši tajā pašā ganāmpulkā, kur inficētais liellops, un tas noticis 12 mēnešus pirms vai pēc inficētā liellopa dzimšanas, gan

      ii) kādu laiku savas dzīves pirmajā gadā audzēti kopā ar slimo dzīvnieku tā pirmajā dzīves gadā;

([1]) OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.
([2]) OV L 54, 26.2.2011., 1. lpp.
([3]) OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.
([4]) OV L 229, 1.9.2009., 1. lpp.
([5]) OV L 328, 24.11.2006., 14. lpp..

▼M50

c) “references gadījums” ir pirmais dzīvnieks saimniecībā vai epidemioloģiski definētā grupā, kam apstiprināta TSE infekcija;

d) “TSE maziem atgremotājiem” ir transmisīvās sūkļveida encefalopātijas gadījums, kas atklāts aitām vai kazām saistībā ar apstiprinājuma testu anomālam PrP proteīnam;

e) “skrepi slimības gadījums” ir apstiprināts transmisīvas sūkļveida encefalopātijas gadījums aitām vai kazām, kad GSE diagnoze ir izslēgta saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Eiropas Savienības references laboratorijas tehniskajā rokasgrāmatā TSE celma noteikšanai maziem atgremotājiem ([1]);

f) “klasisks skrepi slimības gadījums” ir apstiprināts skrepi slimības gadījums, kas klasificēts kā klasisks saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Eiropas Savienības references laboratorijas tehniskajā rokasgrāmatā TSE celma noteikšanai maziem atgremotājiem;

g) “atipisks skrepi slimības gadījums” ir apstiprināts skrepi slimības gadījums, kas atšķiras no klasiska skrepi slimības gadījuma saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Eiropas Savienības references laboratorijas tehniskajā rokasgrāmatā TSE celma noteikšanai maziem atgremotājiem;

h) “prionu proteīna genotips” aitām ir divu alēļu kombinācija, kā aprakstīts Komisijas Lēmuma 2002/1003/EK I pielikuma 1. punktā ([2]);

i) “GSE gadījums” ir GSE gadījums, kas apstiprināts nacionālajā references laboratorijā saskaņā ar metodēm un protokoliem X pielikuma C nodaļas 3.1. punkta a) un b) apakšpunktā;

j) “klasisks GSE gadījums” ir GSE gadījums, kas klasificēts kā klasisks saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Eiropas Savienības references laboratorijas metodē liellopu TSE izolātu klasificēšanai ([3]);

k) “atipisks GSE gadījums” ir GSE gadījums, ko nevar klasificēt kā klasisku GSE gadījumu saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Eiropas Savienības references laboratorijas metodē liellopu TSE izolātu klasificēšanai;

l) “aitas un kazas, kas vecākas par 18 mēnešiem” ir aitas un kazas:

i) kuru vecums ir apstiprināts reģistros vai pārvadāšanas pavaddokumentos, kas minēti Padomes Regulas (EK) Nr. 21/2004 3. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā ([4]), vai

ii) kurām ir izšķīlušies vairāk nekā divi pastāvīgie priekšzobi;

▼M58

m) “lauksaimniecības kukaiņi” ir tādi lauksaimniecības dzīvnieki saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta 6. punkta a) apakšpunktā, kas pieder kukaiņu sugām, kuras ir apstiprinātas pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu ražošanai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 142/2011 X pielikuma II nodaļas 1. iedaļas A daļas 2. punktu;

n) “barības maisījumu mājražotāji” ir lopkopji, kuri gatavo barības maisījumus lietošanai tikai savā saimniecībā;

▼M60

o) “saimniecībā audzēti un nebrīvē turēti briežu dzimtas dzīvnieki” ir *Cervidae* dzimtas dzīvnieki, kurus cilvēki tur norobežotā teritorijā;

p) “savvaļas briežu dzimtas dzīvnieki” ir *Cervidae* dzimtas dzīvnieki, kurus netur cilvēki;

q) “daļēji pieradināti briežu dzimtas dzīvnieki” ir *Cervidae* dzimtas dzīvnieki, kurus tur cilvēki teritorijā, kas nav norobežota.

([1]) http://vla.defra.gov.uk/science/docs/sci_tse_rl_handbookv4jan10.pdf
([2]) OV L 349, 24.12.2002., 105. lpp.
([3]) http://vla.defra.gov.uk/science/docs/sci_tse_rl_2blot.pdf
([4]) OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.

▼M31

II PIELIKUMS

GSE STATUSA NOTEIKŠANA

A NODAĻA

Kritēriji

▼M55

Dalībvalstu, trešo valstu vai to reģionu (turpmāk – "valstis vai reģioni") GSE statusu nosaka, balstoties uz a) līdz e) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem. Šajā pielikumā "GSE" neaptver "atipisko GSE", jo tā ir slimība, par kuru uzskatāms, ka ļoti nedaudzi spontāni tās gadījumi ir vērojami jebkurā liellopu populācijā.

▼M31

Valstī vai reģionā:

a) veic riska analīzi saskaņā ar B nodaļas noteikumiem, identificējot visus potenciālos GSE sastopamības faktorus un to vēsturisko perspektīvu valstī vai reģionā;

b) darbojas pastāvīga GSE uzraudzības un kontroles sistēma, kas galvenokārt saistīta ar B nodaļā aprakstītajiem riskiem un atbilst obligātajām uzraudzības prasībām, kas noteiktas D nodaļā;

c) darbojas izglītojoša programma veterinārārstiem, lauksaimniekiem un strādniekiem, kas saistīti ar liellopu pārvadāšanu, tirdzniecību un kaušanu, lai sekmētu ziņošanu par visiem gadījumiem, kad konstatē ►C4 GSE atbilstīgas klīniskās pazīmes ◄ mērķa apakšpopulācijās, kas definētas šā pielikuma D nodaļā;

d) ir spēkā pienākums ziņot par visiem liellopiem, kam ir ►C4 GSE atbilstīgas klīniskās pazīmes ◄, un izmeklēt tos;

e) apstiprinātā laboratorijā veic izpēti smadzenēm un citiem audiem, kas paņemti saskaņā ar b) apakšpunktā minētās uzraudzības un kontroles sistēmas pamatnoteikumiem.

B NODAĻA

Riska analīze

▼M51

1. **Riska analīzes struktūra**

Riska analīze ietver iekļūšanas novērtējumu un iedarbības novērtējumu.

2. **Iekļūšanas novērtējums (ārējs faktors)**

2.1. Iekļūšanas novērtējums paredz izvērtēt iespējamību, ka GSE ierosinātājs ir vai nu ievests valstī vai reģionā ar precēm, kas varbūtēji ir inficētas ar GSE ierosinātāju, vai jau atrodas valstī vai reģionā.

Ņem vērā šādus riska faktorus:

a) GSE ierosinātāja esību vai neesību valstī vai reģionā un, ja konstatē ierosinātāja klātbūtni, tad tā izplatību, pamatojoties uz uzraudzības pasākumu rezultātiem;

b) gaļas un kaulu miltu vai dradžu ražošanu no GSE autohtonām atgremotāju populācijām;

c) importētus gaļas un kaulu miltus vai dradžus;

d) importētus liellopus, aitas un kazas;

e) importētu dzīvnieku barību un barības sastāvdaļas;

f) importētus atgremotāju izcelsmes produktus lietošanai pārtikā, kuri varētu būt saturējuši V pielikuma 1. punktā uzskaitītos audus un varētu būt izbaroti liellopiem;

▼M51

g) importētus atgremotāju izcelsmes produktus, ko *in vivo* izmanto liellopiem.

2.2. Veicot iekļūšanas novērtējumu, jāņem vērā slimības apkarošanas īpašās shēmas, uzraudzība un citas epidemioloģiskās izmeklēšanas (jo īpaši GSE uzraudzība attiecībā uz liellopu populāciju), kas saistītas ar 2.1. punktā minētajiem riska faktoriem.

▼M31

3. **Iedarbības novērtējums**

Iedarbības novērtējums ietver iespējamības novērtējumu attiecībā uz to, vai liellopi nonāk saskarsmē ar GSE izraisītāju, ņemot vērā šādus apstākļus:

a) GSE izraisītāja pārstrādi un amplifikāciju, ja liellopi tiek baroti ar atgremotāju izcelsmes gaļas un kaulu miltiem vai dradžiem vai citu barību vai barības sastāvdaļām, kurā ir minētās gaļas, kaulu miltu vai dradžu piemaisījumi;

b) atgremotāju liemeņu (tostarp kritušu dzīvnieku), blakusproduktu un kautuvju atkritumu izmantošanu, apstrādes procesu parametrus un dzīvnieku barības ražošanas metodes;

c) to, vai atgremotājus baro vai nebaro ar gaļas un kaulu miltiem un dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, tostarp pasākumus, lai nepieļautu infekcijas izplatīšanos caur dzīvnieku barību;

d) liellopu populācijām īstenotās GSE uzraudzības līdzšinējo līmeni un šādas uzraudzības rezultātus.

C NODAĻA

Kategoriju definīcija

I. VALSTS VAI REĢIONS AR NENOZĪMĪGU GSE RISKU

Valsts vai reģions:

1) kurā ir veikta riska analīze saskaņā ar B nodaļu, lai identificētu vēsturiskos un pašreizējos riska faktorus;

2) kurā ir pieņemti piemēroti īpaši pasākumi visu identificēto risku mazināšanai attiecībā uz turpmāk tekstā definēto laikposmu;

3) kurā ir spēkā D nodaļā aprakstītā B tipa uzraudzība, kā arī ir sasniegts attiecīgais punktu skaits saskaņā ar minētās nodaļas 2. tabulu; un

4) valstī vai reģionā:

a) ir šāda situācija:

i) valstī vai reģionā nav konstatēts neviens GSE gadījums vai ir pierādīts, ka visos GSE gadījumos slimības izraisītājs ir ievests un ir pilnībā iznīcināts;

ii) ne mazāk kā septiņus gadus ir bijuši izpildīti šā pielikuma A nodaļas c), d) un e) apakšpunktā minētie kritēriji; un

iii) ne mazāk kā astoņus gadus atgremotāji nav baroti ne ar gaļas un kaulu miltiem, ne dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, un to apstiprina atbilstošs kontroles un revīzijas līmenis;

b) vai šāda situācija:

i) valstī vai reģionā ir bijis konstatēts viens vai vairāki autohtoni GSE gadījumi, bet visi autohtoni GSE inficētie ir dzimuši pirms 11 gadiem vai senāk;

ii) ne mazāk kā septiņus gadus ir bijuši izpildīti A nodaļas c), d) un e) apakšpunktā minētie kritēriji;

▼**M31**

iii) ne mazāk kā astoņus gadus atgremotāji nav baroti ne ar gaļas un kaulu miltiem, ne dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, un to apstiprina atbilstošs kontroles un revīzijas līmenis;

iv) pastāvīgi tiek identificēti turpmāk minētie dzīvnieki, ja tie valstī vai reģionā ir dzīvi, tiek kontrolēta to pārvietošana, un šādi dzīvnieki tiek pilnībā iznīcināti, ja tie nokauti vai miruši:

— visi dzīvnieki, kas inficējušies ar GSE,

— visi liellopi, kuri pirmā dzīves gada laikā audzēti kopā ar dzīvniekiem, kas inficēti ar GSE to pirmā dzīves gada laikā, un attiecībā uz kuriem pētījumos ir pierādīts, ka tie šajā laikposmā lietojuši to pašu barību, kas ir potenciāli inficēta; vai

— ja otrajā apakšpunktā minēto pētījumu rezultāti nav izšķiroši – visi liellopi, kas dzimuši tajā pašā ganāmpulkā, kurā dzimuši ar GSE inficētie dzīvnieki, un atradušies šajā ganāmpulkā 12 mēnešu laikā pirms vai pēc to dzimšanas.

II. VALSTS VAI REĢIONS AR KONTROLĒTU GSE RISKU

Valsts vai reģions:

1) kurā ir veikta riska analīze, pamatojoties uz informāciju, kas izklāstīta B nodaļā, lai identificētu vēsturiskos un pašreizējos riska faktorus;

2) kurā ir pieņemti piemēroti īpaši pasākumi visu identificēto risku mazināšanai, bet šie pasākumi nav pieņemti attiecībā uz atbilstošo laikposmu;

3) kurā ir spēkā D nodaļā aprakstītā A tipa uzraudzība, kā arī ir sasniegts attiecīgais punktu skaits saskaņā ar 2. tabulu. A tipa uzraudzību var aizstāt ar B tipa uzraudzību, ja ir sasniegts attiecīgais punktu skaits; un

4) valstī vai reģionā:

a) ir šāda situācija:

i) nav konstatēts neviens GSE gadījums vai ir pierādīts, ka visos GSE gadījumos slimības izraisītājs ir ievests un ir pilnībā iznīcināts, ir izpildīti šā pielikuma A nodaļas c), d) un e) apakšpunktā minētie kritēriji, un atgremotāji nav baroti ne ar gaļas un kaulu miltiem, ne dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, un to apliecina atbilstošs kontroles un revīzijas līmenis;

ii) A nodaļas c), d) un e) apakšpunktā minētie kritēriji ir bijuši izpildīti mazāk nekā septiņus gadus; un/vai

iii) nav iespējams pierādīt, ka astoņus gadus ir kontrolēta atgremotāju barošana ar gaļas un kaulu miltiem vai dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem;

b) vai šāda situācija:

i) nav konstatēts neviens GSE gadījums, ir izpildīti A nodaļas c), d) un e) apakšpunktā minētie kritēriji, un atgremotāji nav baroti ne ar gaļas un kaulu miltiem, ne dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, un to apliecina atbilstošs kontroles un revīzijas līmenis;

ii) šā pielikuma A nodaļas c) līdz e) apakšpunktā minētie kritēriji ir bijuši izpildīti mazāk nekā septiņus gadus; un/vai

▼M31

iii) nav iespējams pierādīt, ka vismaz astoņus gadus ir kontrolēta atgremotāju barošana ar gaļas un kaulu miltiem vai dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem;

iv) pastāvīgi tiek identificēti turpmāk minētie dzīvnieki, ja tie valstī vai reģionā ir dzīvi, tiek kontrolēta to pārvietošana, un šādi dzīvnieki tiek pilnībā iznīcināti, ja tie nokauti vai miruši:

— visi dzīvnieki, kas inficējušies ar GSE; un

— visi liellopi, kuri pirmā dzīves gada laikā audzēti kopā ar dzīvniekiem, kas inficēti ar GSE to pirmā dzīves gada laikā, un attiecībā uz kuriem pētījumos ir pierādīts, ka tie šajā laikposmā lietojuši to pašu barību, kas ir potenciāli inficēta; vai

— ja otrajā ievilkumā minēto pētījumu rezultāti nav izšķiroši – visi liellopi, kas dzimuši tajā pašā ganāmpulkā, kurā dzimuši ar GSE inficētie dzīvnieki, un atradušies šajā ganāmpulkā 12 mēnešu laikā pirms vai pēc to dzimšanas.

III. VALSTS VAI REĢIONS AR NENOTEIKTU GSE RISKU

Valsts vai reģions, kurā nav veikta GSE statusa noteikšana vai kas neatbilst nosacījumiem, kuri valstij vai reģionam ir jāizpilda, lai to klasificētu kādā no kategorijām.

D NODAĻA

Obligātās uzraudzības prasības

1. **Uzraudzības tipi**

Šajā pielikumā izmantotas šādas definīcijas:

a) A tipa uzraudzība

Piemērojot A tipa uzraudzību, GSE var noteikt tādam izplatības modelim ([1]) attiecīgajā valstī vai reģionā, kurā pieaugušu liellopu populācijā ir ne mazāk kā viens slimības gadījums uz 100 000, ar ticamības līmeni 95 %.

b) B tipa uzraudzība

Piemērojot B tipa uzraudzību, GSE var noteikt tādam izplatības modelim attiecīgajā valstī vai reģionā, kurā pieaugušu liellopu populācijā ir ne mazāk kā viens slimības gadījums uz 50 000, ar ticamības līmeni 95 %.

B tipa uzraudzību var īstenot valstis vai reģioni ar nenozīmīgu BSE riska statusu, lai pārliecinātos par riska analīzes secinājumu pareizību, piemēram, pierādot visu identificēto riska faktoru mazināšanas pasākumu efektivitāti, izmantojot uzraudzību, kuras mērķis ir palielināt iespējamību, ka tiek konstatēti minēto pasākumu trūkumi.

Pēc tam, kad, izmantojot A tipa uzraudzību, ir sasniegts attiecīgais punktu skaits, B tipa uzraudzību var veikt arī valstīs vai reģionos ar kontrolētu GSE riska statusu, lai saglabātu A tipa uzraudzības laikā gūto atziņu ticamību.

Šā pielikuma mērķiem uzraudzības veikšanas nolūkā liellopi iedalīti šādās četrās apakšpopulācijās:

a) liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem un kuriem vērojamas GSE atbilstīgas uzvedības izmaiņas vai ►C4 klīniskās pazīmes (klīniski aizdomīgi gadījumi) ◄;

([1]) Izplatības modeli izmanto, lai noteiktu apsekojuma testu lielumu, ko izsaka kā sasniedzamos punktus. Ja faktiskā izplatība ir lielāka nekā izvēlētais izplatības modelis, visdrīzāk, ka pētījums atklās slimību.

▼M31

b) liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem, nestaigājoši, guloši, kuri bez palīdzības nevar piecelties vai staigāt; liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem un kuri nosūtīti ārkārtas nokaušanai vai nokaušanai pirmskaušanas apskatē konstatētu normai neatbilstošu pazīmju dēļ (nokaušana ievainojuma dēļ vai ārkārtas nokaušana);

c) liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem, kuriem konstatēta nāve vai tie nogalināti saimniecībā transportēšanas laikā vai kautuvē (kritušie dzīvnieki);

d) liellopi, kuri regulārās kaušanas laikā vecāki par 36 mēnešiem.

2. **Uzraudzības stratēģija**

2.1. Uzraudzības stratēģiju izveido tā, lai nodrošinātu, ka paraugi ir reprezentatīvi attiecībā uz valsts vai reģiona ganāmpulku un ka tajā ņemti vērā demogrāfiskie faktori, piemēram, ražošanas tips un ģeogrāfiskā atrašanās vieta, kā arī kultūrai unikālas zootehniskās prakses potenciālā ietekme. Izmantotā pieeja un izdarītie pieņēmumi pilnībā jādokumentē, un minētie pieraksti jāglabā septiņus gadus.

2.2. Lai īstenotu GSE uzraudzības stratēģiju, pieaugušu liellopu populācijas vecuma sastāvu un to liellopu skaitu, kas pārbaudīti attiecībā uz GSE, ņemot vērā iedalījumu pēc vecuma un apakšpopulācijām attiecīgajā valstī vai reģionā, valsts nosaka, pamatojoties uz dokumentētu uzskaiti vai ticamām aplēsēm.

3. **Punktu vērtības un sasniedzamais punktu skaits**

Uzraudzības paraugu lielums ir atbilstošs 2. tabulā noteiktajiem mērķa lielumiem, pamatojoties uz 1. tabulā minētajām "procentuālajām vērtībām". Visus ►C4 klīniski aizdomīgos gadījumus ◄ izmeklē neatkarīgi no tā, cik punkti ir savākti. Valsts ņem paraugus vismaz no trim apakšpopulācijām (tās pavisam ir četras). Kopējo punktu skaitu paņemtajiem paraugiem aprēķina laikposmam, kas nepārsniedz septiņus secīgus gadus, lai sasniegtu attiecīgo punktu skaitu. Kopējo savākto punktu skaitu periodiski salīdzina ar attiecīgās valsts vai reģiona sasniedzamo punktu skaitu.

1. tabula

Uzraudzības punktu vērtības paraugiem, kas ņemti no dzīvniekiem attiecīgajā apakšpopulācijā un vecuma kategorijā

Uzraudzības apakšpopulācija			
Regulārā kaušana (1)	Krituši dzīvnieki (2)	Nokaušana ievainojuma dēļ (3)	►C4 Klīniski aizdomīgs gadījums (4) ◄
Vecums ≥ 1 gadu un < 2 gadiem			
0,01	0,2	0,4	nepiemēro
Vecums ≥ 2 gadiem un < 4 gadiem (jauns pieaudzis liellops)			
0,1	0,2	0,4	260
Vecums ≥ 4 gadiem un < 7 gadiem (vidēja vecuma liellops)			
0,2	0,9	1,6	750
Vecums ≥ 7 gadiem un < 9 gadiem (pusmūža liellops)			
0,1	0,4	0,7	220
Vecums ≥ 9 gadiem (vecs liellops)			
0,0	0,1	0,2	45

(1) Liellopi, kas regulārās kaušanas laikā vecāki par 36 mēnešiem.
(2) Liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem, kuriem konstatēta nāve vai tie nogalināti saimniecībā transportēšanas laikā vai kautuvē (kritušie dzīvnieki).
(3) Liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem, nestaigājoši, guloši, kuri bez palīdzības nevar piecelties vai staigāt; liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem un kuri nosūtīti ārkārtas nokaušanai vai nokaušanai pirmskaušanas apskatē konstatētu normai neatbilstošu pazīmju dēļ (nokaušana ievainojuma dēļ vai ārkārtas nokaušana).
(4) ►C4 Liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem un kuriem vērojamas GSE atbilstīgas uzvedības izmaiņas vai klīniskās pazīmes (klīniski aizdomīgi gadījumi). ◄

▼M51

2. tabula

Sasniedzamais punktu skaits valstī vai reģionā attiecībā uz pieaugušu liellopu dažāda lieluma populācijām

Sasniedzamais punktu skaits valstī vai reģionā		
Pieaugušu liellopu populācijas lielums (24 mēnešus veci un vecāki)	A tipa uzraudzība	B tipa uzraudzība
> 1 000 000	300 000	150 000
900 001–1 000 000	214 600	107 300
800 001–900 000	190 700	95 350
700 001–800 000	166 900	83 450
600 001–700 000	143 000	71 500
500 001–600 000	119 200	59 600
400 001–500 000	95 400	47 700
300 001–400 000	71 500	35 750
200 001–300 000	47 700	23 850
100 001–200 000	22 100	11 500
90 001–100 000	19 900	9 950
80 001–90 000	17 700	8 850
70 001–80 000	15 500	7 750
60 001–70 000	13 000	6 650
50 001–60 000	11 000	5 500
40 001–50 000	8 800	4 400
30 001–40 000	6 600	3 300
20 001–30 000	4 400	2 200
10 001–20 000	2 100	1 050
9 001–10 000	1 900	950
8 001–9 000	1 600	800
7 001–8 000	1 400	700
6 001–7 000	1 200	600
5 001–6 000	1 000	500
4 001–5 000	800	400
3 001–4 000	600	300
2 001–3 000	400	200
1 001–2 000	200	100

▼M31

4. **Specifiskie mērķi**

Katrā no minētajām valsts vai reģiona apakšpopulācijām valsts kā specifisku pārbaužu mērķi var izraudzīties liellopus, kas identificējami kā ievesti no valstīm vai reģioniem, kuros konstatēta GSE, un liellopus, kuri baroti ar potenciāli inficētu dzīvnieku barību no valstīm vai reģioniem, kuros ir konstatēta GSE.

▼**M31**

5. **GSE uzraudzības modelis**

Valsts var izvēlēties, vai izmantot pilnu GSE uzraudzības modeli vai alternatīvu metodi, kas balstīta uz GSE uzraudzības modeli GSE esības/izplatības novērtēšanai.

6. **Uzraudzības saglabāšana**

Kad ir sasniegts attiecīgais punktu skaits un lai valstij vai reģionam saglabātu kontrolēta GSE riska vai nenozīmīga riska statusa apzīmējumu, uzraudzību var samazināt uz B tipa uzraudzību (ja visi pārējie rādītāji saglabājas pozitīvi). Tomēr, lai šajā nodaļā noteiktās prasības tiktu izpildītas arī turpmāk, ikgadējai uzraudzībai, ko veic nepārtraukti, joprojām jāaptver vismaz trīs no četrām aprakstītajām apakšpopulācijām. Turklāt neatkarīgi no tā, cik punkti ir savākti, izmeklē ►**C4** visus liellopus, par kuriem ir klīniskas aizdomas, ka tie ir inficējušies ar GSE ◄. Pēc tam, kas sasniegts paredzētais punktu skaits, valsts vai reģiona ikgadējās uzraudzības punktu skaits nedrīkst būt mazāks kā viena septītdaļa no kopējā B tipa uzraudzības sasniedzamo punktu skaita.

▼M13

III PIELIKUMS

UZRAUDZĪBAS SISTĒMA

A NODAĻA

I. GOVJU UZRAUDZĪBA

1. **Vispārīgi norādījumi**

Govju uzraudzību veic saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas noteiktas X pielikuma C nodaļas 3. punkta 1. apakšpunkta b) daļā.

▼M50

2. **Tādu dzīvnieku uzraudzība, kas nokauti lietošanai pārtikā**

2.1. Visiem liellopiem, kas vecāki par 24 mēnešiem, veic GSE testu, ja tie ir bijuši pakļauti:

— ārkārtas kaušanai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma I sadaļas VI nodaļas 1. punktu ([1]), vai

— pirmskaušanas apskatei, kurā fiksēti novērojumi saistībā ar nelaimes gadījumiem vai nopietnas psiholoģiskas un funkcionālas problēmas, vai pazīmes atbilstoši Regulas (EK) Nr. 854/2004 I pielikuma I sadaļas II nodaļas B daļas 2. punktu ([2]).

2.2. Visiem veseliem liellopiem, kas vecāki par 30 mēnešiem un parastā kārtībā nokauti lietošanai pārtikā, veic GSE testu.

▼M13

3. **To dzīvnieku uzraudzība, kas nav nokauti cilvēku uzturam**

3.1. Visām govīm, kuras vecākas par 24 mēnešiem un kuras ir nobeigušās vai nokautas, bet nav:

— nokautas iznīcināšanai, ievērojot Komisijas Regulu (EK) Nr. 716/96 ([3]),

— nokautas epidēmijas, piemēram, mutes un nagu sērgas, dēļ,

— nokautas cilvēku uzturam,

veic GSE testus.

3.2. Dalībvalstis var nolemt, ka pieļauj atkāpi no 3.1. punkta noteikumiem attiecībā uz attāliem rajoniem, kuros ir mazs dzīvnieku blīvums un kuros nav organizēta nobeigušos dzīvnieku savākšana. Dalībvalstis, kas izmanto šo atkāpi, par to informē Komisiju un iesniedz to rajonu sarakstu, uz kuriem attiecas atbrīvojums. Atkāpi piemēro ne vairāk kā 10 % no dalībvalsts govju kopskaita.

▼M26

4. **To dzīvnieku uzraudzība, kas iepirkti iznīcināšanai atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 716/96**

Visiem dzīvniekiem, kas dzimuši laikā no 1995. gada 1. augusta līdz 1996. gada 1. augustam un nogalināti iznīcināšanas nolūkos atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 716/96, veic GSE testu.

▼M13

5. **Pārējo dzīvnieku uzraudzība**

Papildus 2. līdz 4. punktā minētajiem testiem dalībvalstis var brīvprātīgi pieņemt lēmumu veikt testus citām govīm to teritorijā, jo īpaši, ja minēto dzīvnieku izcelsme ir valstīs ar autohtonu GSE, tie

([1]) OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp.
([2]) OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp.
([3]) OV L 99, 20.4.1996., 14. lpp.

▼M13

ir ēduši iespējami inficētu barību vai ir dzimuši vai iegūti no ciltsmātēm, kas inficētas ar GSE.

▼M55

6. **Pēctestēšanas pasākumi**

6.1. Ja lietošanai pārtikā nokauts dzīvnieks izraudzīts testēšanai uz GSE, šā dzīvnieka liemeni ar Regulas (EK) Nr. 854/2004 I pielikuma I iedaļas III nodaļā paredzēto veselības marķējumu nemarķē, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts.

6.2. Dalībvalstis no 6.1. punkta noteikumiem var atkāpties, ja kautuvē ir oficiāla sistēma, kas nodrošina, ka ar veselības zīmi marķēto izmeklēto dzīvnieku daļas no kautuves neizved, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts.

6.3. Visas uz GSE testēta dzīvnieka ķermeņa daļas (arī ādu) patur oficiālā kontrolē, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts, ja vien šīs daļas nelikvidē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1069/2009 12. panta a) vai b) punktu vai ja tā taukus nepārstrādā saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 142/2011 un neizmanto saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1069/2009 12. panta e) punktu vai neizmanto minētās regulas 36. pantā minēto atvasināto produktu ražošanai.

6.4. Visas tāda dzīvnieka ķermeņa daļas (arī ādu), kam ātrās noteikšanas testā konstatēts pozitīvs vai nepārliecinošs rezultāts, izņemot materiālu, kas jāpatur saskaņā ar šā pielikuma III daļas B nodaļā paredzēto uzskaiti, un izņemot no šāda ķermeņa iegūtos taukus, ja šie tauki pārstrādāti saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 142/2011 un izmantoti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1069/2009 12. panta e) punktu vai izmantoti minētās regulas 36. pantā minēto atvasināto produktu ražošanai, likvidē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1069/2009 12. panta a) vai b) punktu.

6.5. Ja dzīvniekam, kas nokauts lietošanai pārtikā, ātrās noteikšanas testā konstatēts pozitīvs vai nepārliecinošs rezultāts, saskaņā ar 6.4. punktu iznīcina vismaz liemeni, kas uz tās pašas kaušanas līnijas atradies tieši pirms liemeņa ar pozitīvo vai nepārliecinošo testa rezultātu, un divus liemeņus tieši aiz minētā liemeņa.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, dalībvalstis var lemt, ka iepriekš minētos liemeņus iznīcinās tikai tad, ja ātrās noteikšanas testa pozitīvo vai nepārliecinošo rezultātu apstiprina X pielikuma C nodaļas 3.1. punkta b) apakšpunktā minētā apstiprinošā izmeklēšana.

6.6. Dalībvalstis var pieļaut atkāpi no 6.5. punkta noteikumiem, ja kautuvē ir sistēma, kas novērš liemeņu savstarpēju inficēšanos.

▼M38

7. **GSE ikgadējo uzraudzības programmu (GSE uzraudzības programmu) pārskatīšana saskaņā ar 6. panta 1.b punktu**

7.1. Dalībvalstu pieteikumi

Pieteikumos, ko dalībvalstis iesniedz Komisijai par to GSE ikgadējās uzraudzības programmas pārskatīšanu, ietver vismaz šādas ziņas:

a) informāciju par iepriekšējo sešu gadu laikā dalībvalsts teritorijā pastāvošo ikgadējo GSE uzraudzības sistēmu, ietverot detalizētu dokumentāciju, kas pamato atbilstību 7.2. punktā noteiktajiem epidemioloģiskajiem kritērijiem;

b) informāciju saskaņā ar 6. panta 1.b punkta trešās daļas b) apakšpunktu par liellopu identificēšanas un izsekojamības sistēmu, kāda

▼M38

ir ieviesta dalībvalsts teritorijā pēdējos sešos gados, ietverot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1760/2000 ([1]) 5. pantā minētās elektroniskās datubāzes darbības detalizētu aprakstu;

c) informāciju par dzīvnieku barošanas aizliegumiem dalībvalsts teritorijā pēdējos sešus gadus, ietverot 6. panta 1.b punkta trešās daļas c) apakšpunktā minētā vispārējā barošanas aizlieguma attiecībā uz lauksaimniecības dzīvniekiem izpildes nodrošināšanas detalizētu aprakstu, ietverot paraugu ņemšanas plānu un atklāto pārkāpumu skaitu un veidu, un paveiktā darba pārbaudes rezultātus;

d) ieteiktās pārskatītās GSE uzraudzības programmas detalizētu aprakstu, kurā ietverts ģeogrāfiskais apgabals, kurā programma jāveic, un pārskatītās GSE uzraudzības programmas aptveramo liellopu subpopulāciju apraksts, ietverot norādījumus par vecuma ierobežojumiem un testiem ņemamo paraugu lielumu;

e) visaptverošas riska analīzes rezultātus, kas rāda, ka pārskatītā GSE uzraudzības programma nodrošinās cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību. Šajā analīzē ietver dzimšanas kohortas analīzi vai citu atbilstošu pētījumu, kura mērķis ir pierādīt, ka TSE riska samazināšanas pasākumi, ieskaitot 6. panta 1.b punkta trešās daļas c) apakšpunktā minēto barošanas aizliegumu, ir efektīvi īstenoti.

7.2. Epidemioloģiskie kritēriji

GSE uzraudzības programmas pārskatīšanas pieteikumus var pieņemt tikai tad, ja attiecīgā dalībvalsts var pierādīt, ka papildus 6. panta 1.b punkta trešās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētajām prasībām to teritorija atbilst šādiem epidemioloģiskajiem kritērijiem:

a) vismaz sešus gadus pēc 6. panta 1.b punkta trešās daļas b) apakšpunktā minētās Kopienas GSE pārbaudes sistēmas ieviešanas dienas:

vai nu

i) pieaugušo liellopu (vecāki par 24 mēnešiem) populācijā novēroto GSE gadījumu skaita gadā vidējais samazinājums ir lielāks nekā 20 % un ar GSE slimo liellopu, kas dzimuši pēc Kopienas vispārējā barošanas aizlieguma attiecībā uz lauksaimniecības dzīvniekiem, kas minēts 6. panta 1.b punkta trešās daļas c) apakšpunktā, ieviešanas, kopējais skaits nepārsniedz 5 % no apstiprināto GSE gadījumu skaita;

vai arī

ii) pieaugušo liellopu (vecāki par 24 mēnešiem) populācijā novēroto GSE gadījumu skaits gadā nemainīgi ir mazāks nekā 1/100 000;

vai arī

iii) gadījumā, ja dalībvalstī pieaugušo liellopu (vecāki par 24 mēnešiem) populācijā ir mazāk nekā 1 000 000 dzīvnieku, kopējais apstiprināto GSE gadījumu skaits ir mazāks nekā pieci;

([1]) OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.

▼M38

b) pēc a) apakšpunktā minētā sešu gadu laikposma nav pierādījumu, ka GSE epidemioloģiskā situācija pasliktinātos.

▼M32

II. AITU UN KAZU UZRAUDZĪBA

1. **Vispārīgie noteikumi**

Aitu un kazu uzraudzību veic saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas noteiktas X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktā.

▼M50

2. **Tādu aitu un kazu uzraudzība, kas nokautas lietošanai pārtikā**

a) Dalībvalstīs, kur aitu māšu un aplecinātu aitu kopskaits pārsniedz 750 000 dzīvnieku, saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem ik gadus pārbauda paraugus vismaz no 10 000 aitu, kas nokautas lietošanai pārtikā;

b) dalībvalstīs, kur atnesušos kazu un aplecinātu kazu kopskaits pārsniedz 750 000 dzīvnieku, saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem ik gadus pārbauda paraugus vismaz no 10 000 kazu, kas nokautas lietošanai pārtikā.

c) dalībvalsts var izvēlēties ne vairāk kā:

— 50 % no a) un b) apakšpunktā aprakstītā minimālā paraugu skaita aitām un kazām, kas nokautas lietošanai pārtikā, aizstāt, tā vietā veicot testus beigtām aitām vai kazām, kas vecākas par 18 mēnešiem, attiecībā viens pret vienu un papildus minimālajam paraugu skaitam, kas noteikts 3. punktā;

— 10 % no minimālā paraugu skaita, kas minēts a) un b) apakšpunktā, aizstāt, tā vietā veicot testus aitām vai kazām, kas nokautas slimības apkarošanas pasākuma ietvaros un ir vecākas par 18 mēnešiem, attiecībā viens pret viens.

▼M32

3. **To aitu un kazu uzraudzība, kas nav nokautas lietošanai pārtikā**

Saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem un A un B tabulā norādītajiem minimālajiem paraugu lielumiem dalībvalstīs veic testus aitām un kazām, kas nobeigušās vai ir nogalinātas, bet kuras nav:

— nokautas kādas slimības apkarošanas pasākumu laikā vai

— nokautas lietošanai pārtikā.

A tabula

Aitu un aplecinātu jēru kopskaits dalībvalstī	Minimālais paraugu lielums no beigtām aitām ([1])
> 750 000	10 000
100 000–750 000	1 500
40 000–100 000	100 % līdz 500
< 40 000	100 % līdz 100

([1]) Minimālais paraugu lielums tiek aprēķināts, ņemot vērā aitu kopskaitu attiecīgajā dalībvalstī, un ir paredzēts īstenojamu mērķu sasniegšanai.

▼M32

B tabula

Atnesušos kazu un aplecinātu kazu kopskaits dalībvalstī	Minimālais paraugu lielums no beigtām kazām ([1])
> 750 000	10 000
250 000–750 000	1 500
40 000–250 000	100 % līdz 500
< 40 000	100 % līdz 100

([1]) Minimālais paraugu lielums tiek aprēķināts, ņemot vērā kazu kopskaitu attiecīgajā dalībvalstī, un ir paredzēts īstenojamu mērķu sasniegšanai.

4. **Paraugu ņemšanas noteikumi, kas piemērojami 2. un 3. punktā minētajiem dzīvniekiem**

Dzīvnieki ir vecāki par 18 mēnešiem vai tādi, kam izšķīlušies vairāk nekā divi pastāvīgie priekšzobi.

Dzīvnieku vecumu nosaka pēc zobu stāvokļa, redzamām brieduma pazīmēm vai jebkuras citas uzticamas informācijas.

Paraugu atlasi veic tā, lai izvairītos no kādas grupas pārsvara attiecībā uz izcelsmi, vecumu, šķirni, izmantošanas veidu vai jebkuru citu pazīmi.

Paraugi ir reprezentatīvi attiecībā uz visiem reģioniem un visiem gadalaikiem. Ja iespējams, jāizvairās no daudzkārtīgas paraugu ņemšanas vienā ganāmpulkā. Dalībvalstis ar savām uzraudzības programmām cenšas, kad vien iespējams, nodrošināt, lai secīgos paraugu ņemšanas gados visās oficiāli reģistrētās saimniecībās, kur ir vairāk nekā 100 dzīvnieku un kur nekad nav atklāti TSE saslimšanu gadījumi, tiktu veiktas TSE pārbaudes.

Dalībvalstis ievieš pārbaužu sistēmu, mērķprogrammas vai citā veidā, lai nodrošinātu to, ka nenotiek izvairīšanās no paraugu nodošanas.

Tomēr dalībvalstis var nolemt izslēgt no paraugu ņemšanas attālus apgabalus ar mazu dzīvnieku blīvumu, kuros neorganizē beigtu dzīvnieku vākšanu. Dalībvalstis, kurās piemēro šo atkāpi, par to informē Komisiju un iesniedz to attālo apgabalu sarakstus, kuros šī atkāpe ir spēkā. Tā nedrīkst aptvert vairāk par 10 % no attiecīgās dalībvalsts aitu un kazu populācijas.

▼M50

5. **Uzraudzība saimniecībās, kurās tiek īstenoti TSE kontroles un apkarošanas pasākumi**

Dzīvniekiem, kuri vecāki par 18 mēnešiem un kurus nokauj iznīcināšanai saskaņā ar VII pielikuma B nodaļas 2. daļas 2.2.1. punktu un 2.2.2. punkta b) vai c) apakšpunktu, veic testus attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punkta b) apakšpunktā, un izmantojot parastu nejaušu paraugu izlasi atbilstoši paraugu skaitam, kas norādīts šajā tabulā.

Tādu dzīvnieku skaits ganāmpulkā, kas ir vecāki par 18 mēnešiem un nogalināti iznīcināšanai	Minimālais paraugu skaits
70 vai mazāk	Visi atbilstīgie dzīvnieki
80	68
90	73

▼M50

Tādu dzīvnieku skaits ganāmpulkā, kas ir vecāki par 18 mēnešiem un nogalināti iznīcināšanai	Minimālais paraugu skaits
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 vai vairāk	150

▼M32

6. **Citu dzīvnieku uzraudzība**

Papildus 2., 3. un 4. punktā izklāstītajām uzraudzības programmām dalībvalstis var brīvprātīgi veikt citu dzīvnieku uzraudzību, un jo īpaši tādu dzīvnieku uzraudzību:

— ko izmanto piensaimniecībā,

— kas cēlušies no valstīm ar autohtonu TSE,

— kas ir ēduši varbūtēji inficētu barību,

— kas dzimuši vai iegūti no ciltsmātēm, kuras inficētas ar TSE.

7. **Pasākumi, kas jāveic pēc aitu un kazu pārbaudīšanas**

7.1. Ja aitas vai kazas, kas nokautas lietošanai pārtikā, atlasītas TSE pārbaudēm saskaņā ar 2. punktu, to liemeņus nemarķē ar veselības zīmi, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 854/2004 I pielikuma I iedaļas III nodaļā, līdz ir iegūts negatīvs ātrās noteikšanas testa rezultāts.

7.2. Dalībvalstis var atkāpties no 7.1. punkta noteikumiem, ja kautuvē pastāv kompetentās iestādes apstiprināta kārtība, kas nodrošina to, ka visas dzīvnieku ķermeņa daļas ir izsekojamas un neviena pārbaudīta dzīvnieka ķermeņa daļa ar veselības marķējumu nevar nokļūt ārpus kautuves, līdz ir zināms negatīvs ātrās noteikšanas testa rezultāts.

▼M55

7.3. Visas testēta dzīvnieka ķermeņa daļas (arī ādu) patur oficiālā kontrolē, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts, ja vien šīs daļas nelikvidē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1069/2009 12. panta a) vai b) punktu vai ja tā taukus nepārstrādā saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 142/2011 un neizmanto saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1069/2009 12. panta e) apakšpunktu vai neizmanto minētās regulas 36. pantā minēto atvasināto produktu ražošanai.

7.4. Visas tāda dzīvnieka ķermeņa daļas (arī ādu), kam ātrās noteikšanas testā konstatēts pozitīvs rezultāts, izņemot materiālu, kas jāpatur saskaņā ar šā pielikuma III daļas B nodaļā paredzēto uzskaiti, un izņemot no šāda ķermeņa iegūtus kausētus taukus, ja šie kausētie

▼M55

tauki pārstrādāti saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 142/2011 un izmantoti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1069/2009 12. panta e) punktu vai izmantoti minētās regulas 36. pantā minēto atvasināto produktu ražošanai, tieši likvidē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1069/2009 12. panta a) vai b) punktu.

▼M59

8. **Genotipa noteikšana**

Prionu proteīnu genotipu kodoniem 136, 154 un 171 nosaka katrai TSE pozitīvai aitai. Nekavējoties ziņo Komisijai par konstatētiem TSE gadījumiem aitām ar genotipiem, kuros kodēts alanīns abās alēlēs pie kodona 136, arginīns abās alēlēs pie kodona 154 un arginīns abās alēlēs pie kodona 171. Ja pozitīvais TSE gadījums ir atipiskas skrepi slimības gadījums, prionu proteīnu genotips jānosaka arī kodonam 141.

▼M60

III. BRIEŽU DZIMTAS DZĪVNIEKU UZRAUDZĪBA

A. **Trīs gadus ilga hroniskās novājēšanas slimības (HNS) uzraudzības programma**

1. Vispārīgi norādījumi

1.1. Dalībvalstis, kurās ir savvaļas un/vai saimniecībā audzētu un/vai daļēji pieradinātu aļņu un/vai ziemeļbriežu populācijas (Igaunija, Latvija, Lietuva, Polija, Somija un Zviedrija), trīs gadus, no 2018. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim, īsteno briežu dzimtas dzīvnieku HNS uzraudzības programmu. Šīs uzraudzības programmas izpildei vajadzīgos TSE testus veic no 2018. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim, taču paraugu vākšanu uzraudzības programmas vajadzībām var sākt 2017. gadā.

1.2. Trīs gadus ilgā HNS uzraudzības programma aptver šādas briežu dzimtas dzīvnieku sugas:

— Eirāzijas tundras ziemeļbriedis (*Rangifer tarandus tarandus*),

— Somijas meža ziemeļbriedis (*Rangifer tarandus fennicus*),

— alnis (*Alces alces*),

— stirna (*Capreolus capreolus*),

— baltastes briedis (*Odocoileus virginianus*),

— staltbriedis (*Cervus elaphus*).

1.3. Atkāpjoties no 1.2. punkta, dalībvalsts, pamatojoties uz dokumentētu riska novērtējumu, kas iesniegts Eiropas Komisijai, trīs gadus ilgajai HNS uzraudzības programmai var atlasīt minētajā punktā uzskaitīto sugu apakšgrupu.

2. Paraugu ņemšanas modelis

2.1. Aptverot visas teritorijas, kurās ir briežu dzimtas dzīvnieku populācijas, 1.1. punktā minētās dalībvalstis identificē primārās paraugu ņemšanas vienības (PPV), izmantojot vismaz šādus elementus:

a) attiecībā uz saimniecībā audzētiem un nebrīvē turētiem briežu dzimtas dzīvniekiem par PPV uzskata katru saimniecību un katru telpu, kurā briežu dzimtas dzīvnieki tiek turēti norobežotā teritorijā;

▼M60

b) attiecībā uz savvaļas un daļēji pieradinātiem briežu dzimtas dzīvniekiem PPV nosaka ģeogrāfiski, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

i) apgabali, kuros uzraudzības programmas aptvertās sugas savvaļas un daļēji pieradinātie dzīvnieki pulcējas vismaz noteiktā gada periodā;

ii) ja sugas dzīvnieki nepulcējas, – apgabali, kurus norobežo dabiskas vai mākslīgas barjeras un kuros ir uzraudzības programmas aptverto sugu dzīvnieki;

iii) apgabali, kuros uzraudzības programmas aptverto sugu dzīvnieki tiek medīti, un apgabali, kuri saistīti ar citām attiecīgām darbībām, kas attiecas uz uzraudzības programmas aptverto sugu dzīvniekiem.

2.2. TSE testēšanai 1.1. punktā minētās dalībvalstis atlasa saimniecībā audzētus, nebrīvē turētus, savvaļas un daļēji pieradinātus briežu dzimtas dzīvniekus, izmantojot šādu paraugu ņemšanas pieeju divos posmos:

a) pirmajā posmā minētās dalībvalstis:

i) attiecībā uz saimniecībā audzētiem un nebrīvē turētiem briežu dzimtas dzīvniekiem:

— nejaušas izlases veidā, nodrošinot ģeogrāfisko reprezentativitāti un attiecīgā gadījumā ņemot vērā attiecīgos riska faktorus, kuri identificēti dokumentētā riska novērtējumā, ko veikusi dalībvalsts, atlasa 100 PPV, kuras jāaptver trīs gadus ilgās uzraudzības programmas laikā, vai

— ja dalībvalsts nav varējusi identificēt 100 PPV attiecībā uz saimniecībā audzētiem un nebrīvē turētiem briežu dzimtas dzīvniekiem, atlasa visas identificētās PPV;

ii) attiecībā uz savvaļas un daļēji pieradinātiem briežu dzimtas dzīvniekiem:

— nejaušas izlases veidā, nodrošinot ģeogrāfisko reprezentativitāti un attiecīgā gadījumā ņemot vērā attiecīgos riska faktorus, kuri identificēti dokumentētā riska novērtējumā, ko veikusi dalībvalsts, atlasa 100 PPV, kuras jāaptver trīs gadus ilgās uzraudzības programmas laikā, vai

— ja dalībvalsts nav varējusi identificēt 100 PPV attiecībā uz savvaļas un daļēji pieradinātiem briežu dzimtas dzīvniekiem, atlasa visas identificētās PPV;

b) otrajā posmā:

i) attiecībā uz saimniecībā audzētiem un nebrīvē turētiem briežu dzimtas dzīvniekiem:

— dalībvalsts pēc 100 PPV atlases katrā atlasītajā PPV trīs gadus ilgajā periodā ņem paraugus no visiem dzīvniekiem, kuri pieder pie 2.4. punkta a) apakšpunktā uzskaitītajām mērķgrupām, līdz ir sasniegts paredzētais 30 testēto dzīvnieku skaits uz PPV. Ja turpretī sakarā ar briežu dzimtas dzīvnieku populācijas ierobežoto apjomu noteikta PPV trīs gadu laikā nevar sasniegt paredzēto 30 testēto dzīvnieku

▼**M60**

skaitu, pie 2.4. punkta a) apakšpunktā uzskaitītajām mērķgrupām piederošo dzīvnieku paraugu ņemšanu var turpināt lielākā PPV pat pēc tam, kad sasniegts paredzētais 30 testēto dzīvnieku skaits, ar mērķi sasniegt kopskaitā līdz 3 000 saimniecībā audzētu un nebrīvē turētu briežu dzimtas dzīvnieku, kas, ja iespējams, trīs gadus ilgās uzraudzības programmas laikā ir testēti valsts līmenī,

— dalībvalsts, kas identificējusi mazāk nekā 100 PPV, katrā PPV trīs gadus ilgajā periodā ņem paraugus no visiem dzīvniekiem, kuri pieder pie 2.4. punkta a) apakšpunktā uzskaitītajām mērķgrupām, ar mērķi sasniegt kopskaitā līdz 3 000 saimniecībā audzētu un nebrīvē turētu briežu dzimtas dzīvnieku, kas, ja iespējams, trīs gadus ilgās uzraudzības programmas laikā ir testēti valsts līmenī;

ii) attiecībā uz savvaļas un daļēji pieradinātiem briežu dzimtas dzīvniekiem:

— dalībvalsts pēc 100 PPV atlases katrā atlasītajā PPV trīs gadus ilgajā periodā ņem paraugus no visiem dzīvniekiem, kuri pieder pie 2.4. punkta b) apakšpunktā uzskaitītajām mērķgrupām, līdz ir sasniegts paredzētais 30 testēto dzīvnieku skaits uz PPV, ar mērķi sasniegt kopskaitā līdz 3 000 savvaļas un daļēji pieradinātu briežu dzimtas dzīvnieku, kas trīs gadus ilgās uzraudzības programmas laikā ir testēti valsts līmenī,

— dalībvalsts, kas identificējusi mazāk nekā 100 PPV, katrā PPV trīs gadus ilgajā periodā ņem paraugus no visiem dzīvniekiem, kuri pieder pie 2.4. punkta b) apakšpunktā uzskaitītajām mērķgrupām, ar mērķi sasniegt kopskaitā 3 000 savvaļas un daļēji pieradinātu briežu dzimtas dzīvnieku, kas trīs gadus ilgās uzraudzības programmas laikā ir testēti valsts līmenī.

2.3. Visiem atlasītajiem briežu dzimtas dzīvniekiem jābūt vecākiem par 12 mēnešiem. Vecumu nosaka pēc zobu stāvokļa, redzamām brieduma pazīmēm vai jebkuras citas ticamas informācijas.

2.4. Briežu dzimtas dzīvniekus jāatlasa no šādām mērķgrupām:

a) attiecībā uz saimniecībā audzētiem un nebrīvē turētiem briežu dzimtas dzīvniekiem:

i) krituši/izbrāķēti saimniecībā audzēti vai nebrīvē turēti briežu dzimtas dzīvnieki, kas definēti kā saimniecībā vai nebrīvē turēti briežu dzimtas dzīvnieki, kuri atrasti miruši norobežotajā teritorijā, kur tie turēti, kuri miruši transportēšanas laikā vai kautuvē, kā arī veselības/vecuma dēļ nokauti saimniecībā audzēti vai nebrīvē turēti briežu dzimtas dzīvnieki;

ii) klīniski slimi saimniecībā audzēti vai nebrīvē turēti briežu dzimtas dzīvnieki, kas definēti kā saimniecībā audzēti vai nebrīvē turēti briežu dzimtas dzīvnieki, kuriem ir anomālas uzvedības pazīmes un/vai motoriski traucējumi un/vai kopumā slikts veselības stāvoklis;

iii) nokauti saimniecībā audzēti briežu dzimtas dzīvnieki, kas atzīti par nederīgiem lietošanai pārtikā;

iv) nokauti saimniecībā audzēti briežu dzimtas dzīvnieki, kas atzīti par derīgiem lietošanai pārtikā, ja dalībvalsts identificē mazāk nekā 3 000 saimniecībā audzētu un nebrīvē turētu briežu dzimtas dzīvnieku no grupām, kas minētas i), ii) un iii) apakšpunktā;

b) attiecībā uz savvaļas un daļēji pieradinātiem briežu dzimtas dzīvniekiem:

i) krituši/izbrāķēti savvaļas vai daļēji pieradināti briežu dzimtas dzīvnieki, kas definēti kā savvaļā atrasti miruši briežu dzimtas dzīvnieki, kā arī veselības/vecuma dēļ miruši vai nokauti daļēji pieradināti briežu dzimtas dzīvnieki;

▼M60

ii) satiksmes negadījumā vai plēsēja uzbrukumā ievainoti vai nonāvēti briežu dzimtas dzīvnieki, kas definēti kā savvaļas vai daļēji pieradināti briežu dzimtas dzīvnieki, kurus notriecis autoceļu vai dzelzceļa transportlīdzeklis vai kuriem uzbrucis plēsējs;

iii) savvaļas un daļēji pieradināti klīniski slimi briežu dzimtas dzīvnieki, kas definēti kā savvaļas un daļēji pieradināti briežu dzimtas dzīvnieki, kuriem novērotas anomālas uzvedības pazīmes un/vai motoriski traucējumi un/vai kopumā slikts veselības stāvoklis;

iv) nomedīti savvaļas briežu dzimtas dzīvnieki un nokauti daļēji pieradināti briežu dzimtas dzīvnieki, kas atzīti par nederīgiem lietošanai pārtikā;

v) nomedīti savvaļas medījamie briežu dzimtas dzīvnieki un nokauti daļēji pieradināti briežu dzimtas dzīvnieki, kas atzīti par derīgiem lietošanai pārtikā, ja dalībvalsts identificē mazāk nekā 3 000 savvaļas un daļēji pieradinātu briežu dzimtas dzīvnieku no grupām, kas minētas i), ii), iii) un iv) apakšpunktā.

2.5. Konstatējot pozitīvu TSE rezultātu briežu dzimtas dzīvniekam, zonā, kur pozitīvais TSE gadījums konstatēts, no briežu dzimtas dzīvniekiem ievākto paraugu skaits jāpalielina, pamatojoties uz attiecīgās dalībvalsts veikto novērtējumu.

3. Paraugu ņemšana un laboratoriskie testi

3.1. Katram saskaņā ar 2. punktu atlasītajam briežu dzimtas dzīvniekam ievāc *obex* paraugu un veic testu TSE noteikšanai.

Turklāt, ja iespējams, ievāc paraugu vienam no turpmāk minētajiem audiem šādā prioritārā secībā:

a) aizrīkles limfmezgli;

b) mandeles;

c) citi galvas limfmezgli.

Ātrās noteikšanas testiem *obex* hemisekciju iesniedz atdzesētā vai sasaldētā veidā. Hemisekcijas atlikumu fiksē. Pēc ievākšanas limfmezglus un mandeles fiksē.

Kamēr nav saņemts negatīvs rezultāts, daļa svaigu audu no katra parauga jāsaglabā sasaldēta, gadījumam, ja būs vajadzīgs biotests.

3.2. Kamēr ES TSE references laboratorija nav publicējusi pamatnostādnes par TSE testēšanu briežu dzimtas dzīvniekiem, HNS uzraudzības programmas vajadzībām izmanto šādu laboratorijas metodi:

a) ātrās noteikšanas testi:

ātrās noteikšanas testi, kas minēti X pielikuma C nodaļas 4. punktā un ko izmanto TSE noteikšanai liellopu vai mazo atgremotāju *obex*, tiek uzskatīti par piemērotiem TSE noteikšanai briežu dzimtas dzīvnieku *obex*. Ātrās noteikšanas testi, kas minēti X pielikuma C nodaļas 4. punktā un ko izmanto TSE noteikšanai liellopu vai mazo atgremotāju limfmezglos, tiek uzskatīti par piemērotiem TSE noteikšanai briežu dzimtas dzīvnieku limfmezglos. Skrīninga vajadzībām dalībvalstis var izmantot arī imūnhistoķīmiju, bet ir jāveic kvalifikācijas pārbaude, ko šajā nolūkā organizē ES TSE references laboratorija;

b) apstiprinošie testi:

ja ātrās noteikšanas testa rezultāts ir nepārliecinošs vai pozitīvs, paraugam veic apstiprinošās pārbaudes, izmantojot vismaz vienu no turpmāk minētajām metodēm un protokoliem, kas noteikti Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas (*OIE*) Sauszemes dzīvnieku diagnostisko testu un vakcīnu rokasgrāmatas jaunākajā izdevumā:

— imūnhistoķīmisko (*IHC*) metodi,

— *Western blot* testu.

▼M60

Ja dalībvalsts nevar apstiprināt pozitīvu ātrās noteikšanas testa rezultātu, tā sūta atbilstošus audus uz ES references laboratoriju apstiprināšanai;

c) izolāta raksturošana:

ja rezultāti attiecībā uz TSE ir pozitīvi, apspriežoties ar ES TSE references laboratoriju, jāveic izolāta sīkāka raksturošana.

3.3. Konstatējot pozitīvu TSE rezultātu briežu dzimtas dzīvniekiem, priona proteīna genotips jānosaka katrā gadījumā.

Turklāt katram testētajam briežu dzimtas dzīvniekam, kam nav konstatēta TSE, vai nu

— nosaka šā dzīvnieka priona proteīna genotipu, vai

— lai vajadzības gadījumā varētu veikt genotipa noteikšanas testu, audu (piemēram, *obex*) paraugs vismaz līdz 2021. gada 31. decembrim ir jāsaglabā sasaldēts.

B. **Citas briežu dzimtas dzīvnieku uzraudzības darbības**

Dalībvalstis veic papildu uzraudzību attiecībā uz TSE briežu dzimtas dzīvniekiem, pamatojoties uz riska novērtējumu, kurā var ņemt vērā TSE gadījumu konstatēšanu briežu dzimtas dzīvniekiem tajā pašā reģionā vai kaimiņreģionos.

Dalībvalstis, kas nav minētas A daļas 1.1. punktā, TSE briežu dzimtas dzīvniekiem var uzraudzīt brīvprātīgi.

Pēc A daļā minētās trīs gadus ilgās uzraudzības programmas beigām 1.1. punktā minētās dalībvalstis TSE briežu dzimtas dzīvniekiem var uzraudzīt brīvprātīgi.

IV. CITU SUGU DZĪVNIEKU UZRAUDZĪBA

Dalībvalstis var brīvprātīgi uzraudzīt TSE tādu sugu dzīvniekiem, kas nav liellopi, aitas, kazas un briežu dzimtas dzīvnieki.

▼M54

B NODAĻA

PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ ZIŅOJUMIEM UN UZSKAITI

I. PRASĪBAS, KAS JĀIEVĒRO DALĪBVALSTĪM

A. **Informācija, kas dalībvalstīm jāsniedz gada ziņojumos, kā to paredz 6. panta 4. punkta nosacījumi**

▼C3

1. Aizdomīgo gadījumu (pa dzīvnieku sugām) skaits, kuros saskaņā ar 12. panta 1. punktu ir oficiāli noteikti dzīvnieku pārvietošanas ierobežojumi.

2. Aizdomīgo gadījumu (pa dzīvnieku sugām) skaits, kuri saskaņā ar 12. panta 2. punktu pakļauti laboratorijas pārbaudēm, ieskaitot ātrās noteikšanas un apstiprinošo testu rezultātus (pozitīvo un negatīvo rezultātu skaits), un attiecībā uz liellopiem – visu testēto dzīvnieku sadalījums pēc vecuma. Sadalījumā pēc vecuma izdala šādas grupas: "dzīvnieki, kas jaunāki par 24 mēnešiem", vecumā no 24 līdz 155 mēnešiem dzīvniekus iedala grupās pa 12 mēnešiem, un "dzīvnieki, kas vecāki par 155 mēnešiem".

3. To ganāmpulku skaits, par kuriem saņemti ziņojumi sakarā ar aizdomīgiem gadījumiem aitām un kazām un veikta izmeklēšana saskaņā ar 12. panta 1. un 2. punktu.

▼M54

4. To liellopu skaits, kuri pārbaudīti katrā apakšgrupā, kas minētas A nodaļas I daļas 2.1., 2.2., 3.1. un 5. punktā. Jānorāda paraugu ņemšanas veids, ātrās noteikšanas un apstiprinošā testa rezultāti un testēto dzīvnieku iedalījums pēc vecuma pa grupām, kā izklāstīts 2. punktā.

▼**M54**

5. To aitu un kazu, un ganāmpulku skaits, kas pārbaudīti katrā apakšgrupā, kas minētas A nodaļas II daļas 2., 3., 5. un 6. punktā, norādot paraugu ņemšanas veidu un ātrās noteikšanas un apstiprinošā testa rezultātus.

6. GSE un skrepi slimības pozitīvo gadījumu ģeogrāfiskais sadalījums, ieskaitot izcelsmes valsti, ja tā nesakrīt ar to valsti, kura sniedz ziņojumu. Katrā liellopu, aitu un kazu TSE gadījumā jānorāda dzīvnieka dzimšanas gads un, ja iespējams, mēnesis. Jānorāda visi TSE gadījumi, ko uzskata par atipiskiem. Skrepi slimības gadījumos vajadzības gadījumā jāpaziņo rezultāti par primāro un sekundāro molekulāro testēšanu, kas minēta X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta c) apakšpunktā.

▼**M60**

7. Ņemto paraugu skaits un apstiprināto TSE gadījumu skaits (pa sugām) dzīvniekiem, kuri nav liellopi, aitas un kazas, kā arī briežu dzimtas dzīvniekiem, kuri nav ietverti trīs gadus ilgajā HNS uzraudzības programmā, kas minēta šā pielikuma A nodaļas III daļas A apakšnodaļā.

▼**M59**

8. Ikvienas tādas aitas genotips un, ja iespējams, šķirne, kura ir atzīta par TSE pozitīvu un no kuras ņemti paraugi saskaņā ar A nodaļas II daļas 8. punktu.

▼**M60**

9. Attiecībā uz dalībvalstīm, uz kurām attiecas trīs gadus ilgā HNS uzraudzības programma, kas minēta šā pielikuma A nodaļas III daļas A apakšnodaļā, ikgadējā ziņojumā par 2018., 2019. un 2020. gadu tiek ietverti:

   a) testēšanai iesniegto briežu dzimtas dzīvnieku paraugu skaits pēc mērķgrupas un atbilstoši šādiem kritērijiem:

      — primārās paraugu ņemšanas vienības (PPV) identifikators,

      — suga,

      — pārvaldības sistēma: saimniecībā audzēti, nebrīvē turēti, savvaļas vai daļēji pieradināti,

      — mērķgrupa,

      — dzimums;

   b) rezultāti, kas iegūti no ātrās noteikšanas testiem un apstiprinošajiem testiem (pozitīvo un negatīvo rezultātu skaits) un, vajadzības gadījumā, izolāta sīkākas raksturošanas izmeklējumiem, audu paraugs un izmantotais ātrās noteikšanas tests un apstiprinošā metode;

   c) ģeogrāfiskā atrašanās vieta, ieskaitot izcelsmes valsti, ja tā nav ziņotāja dalībvalsts, kur konstatēti TSE pozitīvi gadījumi;

   d) ikviena tāda briežu dzimtas dzīvnieka genotips un suga, kam konstatēta TSE;

   e) testēšanas gadījumā – tādu briežu dzimtas dzīvnieku genotips, kas ir testēti un kam nav konstatēta TSE.

▼**M54**

B. **Periodi, par kuriem jāsniedz ziņojumi**

Ziņojumi, kuros ietilpst A iedaļā minētā informācija un kurus Komisijai (Komisija tos pārsūta Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei) elektroniski sniedz dalībvalstu, Komisijas un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes kopīgi noteiktā formātā reizi mēnesī, vai, attiecībā uz 8. punktā minēto informāciju – reizi trijos mēnešos, var veidot gada ziņojumu, kas jāiesniedz saskaņā ar 6. panta 4. punktu, ar nosacījumu, ka, saņemot jaunu informāciju, minētajos ziņojumos sniegto informāciju attiecīgi papildina.

II. INFORMĀCIJA, KAS JĀSNIEDZ SAVIENĪBAS KOPSAVILKUMA ZIŅOJUMĀ

Savienības kopsavilkumu sniedz tabulā, par katru dalībvalsti norādot vismaz I daļas A punktā minēto informāciju.

No 2016. gada 1. janvāra Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde analizē I daļā minēto informāciju un līdz novembra beigām publicē kopsavilkuma ziņojumu par transmisīvo sūkļveida encefalopātiju tendencēm un avotiem Savienībā.

III. UZSKAITE

1. Kompetentā iestāde septiņus gadus glabā uzskaiti par I daļas A punktā minēto informāciju.

2. Izmeklēšanas laboratorija septiņus gadus glabā visu testu protokolus, jo īpaši laboratorijas darba žurnālus, un vajadzības gadījumā parafīna blokus un *Western blot* fotogrāfijas.

▼M48

IV PIELIKUMS

DZĪVNIEKU BAROŠANA

I NODAĻA

7. panta 1. punktā paredzētā aizlieguma darbības jomas paplašināšana

Saskaņā ar 7. panta 2. punktu aizlieguma, kas paredzēts 7. panta 1. punktā, darbības jomu paplašina attiecībā uz:

a) atgremotāju barošanu ar dzīvnieku izcelsmes dikalcija fosfātu un trikalcija fosfātu un minētos produktus saturošiem barības maisījumiem;

b) lauksaimniecības dzīvnieku, kas nav atgremotāji, izņemot kažokzvēru, barošanu ar:

i) pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām;

ii) atgremotāju izcelsmes kolagēnu un želatīnu;

iii) asins pagatavojumiem;

iv) hidrolizētām dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielām;

v) dzīvnieku izcelsmes dikalcija fosfātu un trikalcija fosfātu;

vi) barību, kas satur i)–v) apakšpunktā minētos produktus.

II NODAĻA

Atkāpes no 7. panta 1. punktā un I nodaļā paredzētajiem aizliegumiem

Saskaņā ar 7. panta 3. punkta pirmo daļu aizliegumi, kas paredzēti 7. panta 1. punktā un I nodaļā, neattiecas uz:

a) atgremotāju barošanu ar:

i) pienu, piena produktiem, no piena iegūtiem produktiem, jaunpienu un jaunpiena produktiem;

ii) olām un olu produktiem;

iii) kolagēnu un želatīnu, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji;

iv) hidrolizētām olbaltumvielām, kas iegūtas no:

— tādu dzīvnieku [ķermeņu] daļām, kuri nav atgremotāji, vai

— atgremotāju jēlādām un ādām;

v) barības maisījumiem, kas satur iepriekš i)–iv) apakšpunktā uzskaitītos produktus;

b) lauksaimniecības dzīvnieku, kas nav atgremotāji, barošanu ar šādām barības sastāvdaļām un maisījumiem:

i) hidrolizētām olbaltumvielām, kas iegūtas no tādu dzīvnieku [ķermeņu] daļām, kuri nav atgremotāji, vai no atgremotāju jēlādām un ādām;

ii) zivju miltiem un zivju miltus saturošiem barības maisījumiem, ko ražo, laiž tirgū un lieto saskaņā ar III nodaļā paredzētajiem vispārējiem nosacījumiem un IV nodaļas A iedaļā paredzētajiem īpašajiem nosacījumiem;

iii) dzīvnieku izcelsmes dikalcija fosfātu un trikalcija fosfātu un šādus fosfātus saturošiem barības maisījumiem, ko ražo, laiž tirgū un lieto saskaņā ar III nodaļā paredzētajiem vispārējiem nosacījumiem un IV nodaļas B iedaļā paredzētajiem īpašajiem nosacījumiem;

▼M48

iv) no dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, iegūtiem asins pagatavojumiem un šādus asins pagatavojumus saturošiem barības maisījumiem, ko ražo, laiž tirgū un lieto saskaņā ar III nodaļā paredzētajiem vispārējiem nosacījumiem un IV nodaļas C iedaļā paredzētajiem īpašajiem nosacījumiem;

▼M58

c) akvakultūras dzīvnieku barošanu ar šādām barības sastāvdaļām un barības maisījumiem:

i) no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, izņemot zivju miltus un no lauksaimniecības kukaiņiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, un šādas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas saturošus barības maisījumus, ko ražo, laiž tirgū un lieto saskaņā ar III nodaļā paredzētajiem vispārējiem nosacījumiem un IV nodaļas D iedaļā paredzētajiem īpašajiem nosacījumiem;

ii) no lauksaimniecības kukaiņiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas un šādas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas saturošus barības maisījumus, ko ražo, laiž tirgū un lieto saskaņā ar III nodaļā paredzētajiem vispārējiem nosacījumiem un IV nodaļas F iedaļā paredzētajiem īpašajiem nosacījumiem;

▼M48

d) neatšķirtu atgremotāju barošanu ar zivju miltus saturošiem piena aizstājējiem, ko ražo, laiž tirgū un lieto saskaņā ar IV nodaļas E iedaļā paredzētajiem īpašajiem nosacījumiem;

e) lauksaimniecības dzīvnieku barošanu ar augu izcelsmes barības sastāvdaļām un šādas barības sastāvdaļas saturošiem barības maisījumiem, kas piesārņoti ar nenozīmīgu daudzumu kaulu spīkulu, kas iegūtas no neatļautām dzīvnieku sugām. Šo atkāpi dalībvalstis var piemērot tikai tad, ja tās pirms tam ir veikušas riska novērtējumu, kas apstiprina, ka risks dzīvnieku veselībai ir ļoti mazs. Minētajā riska novērtējumā ņem vērā vismaz šādus aspektus:

i) piesārņojuma līmenis;

ii) piesārņojuma veids un avots;

iii) piesārņotās barības paredzētais lietojums.

III NODAĻA

Vispārīgi nosacījumi noteiktu II nodaļā paredzēto atkāpju piemērošanai

▼M58

A IEDAĻA

Tādu barības sastāvdaļu un barības maisījumu pārvadāšana un glabāšana, ar ko paredzēts barot lauksaimniecības dzīvniekus, kuri nav atgremotāji

1. Turpmāk norādītos produktus, kas paredzēti tādu lauksaimniecības dzīvnieku barošanai, kuri nav atgremotāji, pārvadā transportlīdzekļos un konteineros, kā arī un glabā noliktavās, ko neizmanto attiecīgi atgremotājiem paredzētas barības pārvadāšanai vai glabāšanai:

a) tādas neiesaiņotas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, ieskaitot zivju miltus, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, un pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no lauksaimniecības kukaiņiem;

b) neiesaiņotu dzīvnieku izcelsmes dikalcija un trikalcija fosfātu;

c) neiesaiņotus asins pagatavojumus, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji;

d) neiesaiņotus barības maisījumus, kas satur a), b) un c) punktā uzskaitītās barības sastāvdaļas.

Dokumentāciju, kurā reģistrēts pārvadāto vai noliktavā glabāto produktu veids, glabā vismaz divus gadus, un tā ir pieejama kompetentajai iestādei.

▼M58

2. Atkāpjoties no 1. punkta, transportlīdzekļus, konteinerus un noliktavas, kas iepriekš izmantoti minētajā punktā uzskaitīto produktu pārvadāšanai vai glabāšanai, pēc tam var izmantot atgremotājiem paredzētas barības pārvadāšanai vai glabāšanai, ja tie saskaņā ar dokumentētu procedūru, ko iepriekš apstiprinājusi kompetentā iestāde, pirms tam ir iztīrīti, lai novērstu savstarpēju piesārņojumu.

Ja tiek izmantota šāda procedūra, tad dokumentāciju, kurā reģistrēta procedūras izmantošana, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz divus gadus.

3. Noliktavas, kurās saskaņā ar 2. punktu glabā 1. punktā uzskaitītās barības sastāvdaļas un barības maisījumus, apstiprina kompetentā iestāde, pamatojoties uz pārbaudi par atbilstību 2. punktā minētajām prasībām.

4. Neiesaiņotas pārstrādātas olbaltumvielas, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, tostarp no lauksaimniecības kukaiņiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas (izņemot zivju miltus) un šādas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas saturošus neiesaiņotus barības maisījumus pārvadā transportlīdzekļos un konteineros un glabā noliktavās, ko neizmanto attiecīgi tādiem dzīvniekiem paredzētas barības pārvadāšanai vai glabāšanai, kas nav atgremotāji, izņemot akvakultūras dzīvniekus.

5. Atkāpjoties no 4. punkta, transportlīdzekļus, konteinerus un noliktavas, kas iepriekš izmantoti minētajā punktā minēto produktu pārvadāšanai vai glabāšanai, pēc tam var izmantot tādiem lauksaimniecības dzīvniekiem paredzētas barības pārvadāšanai vai glabāšanai, kas nav atgremotāji (izņemot akvakultūras dzīvniekus), ja tie saskaņā ar dokumentētu procedūru, ko iepriekš apstiprinājusi kompetentā iestāde, pirms tam ir iztīrīti, lai novērstu savstarpēju piesārņojumu.

Ja tiek izmantota šāda procedūra, tad dokumentāciju, kurā reģistrēta procedūras izmantošana, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz divus gadus.

▼M48

B IEDAĻA

Tādu barības maisījumu ražošana, ar ko paredzēts barot lauksaimniecības dzīvniekus, kuri nav atgremotāji

1. Turpmāk norādītās barības sastāvdaļas saturošus barības maisījumus, kuri paredzēti tādu lauksaimniecības dzīvnieku barošanai, kas nav atgremotāji, ražo kompetentās iestādes apstiprinātos uzņēmumos, kuros neražo barības maisījumus atgremotājiem:

a) zivju milti;

b) dzīvnieku izcelsmes dikalcija fosfāts un trikalcija fosfāts;

c) no tādiem dzīvniekiem iegūti asins pagatavojumi, kas nav atgremotāji.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, kompetentā iestāde var atļaut atgremotājiem paredzētu barības maisījumu ražošanu uzņēmumā, kurā ražo arī minētajā punktā uzskaitītos produktus saturošus barības maisījumus lauksaimniecības dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, pēc tam, kad tā ir veikusi pārbaudi attiecīgajā uzņēmumā, un ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) atgremotājiem paredzēti barības maisījumi tiek ražoti un glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā glabāti telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo un glabā tādiem dzīvniekiem paredzētus barības maisījumus, kas nav atgremotāji;

b) dokumentāciju, kurā sīki reģistrēti 1. punktā uzskaitīto produktu iepirkumi un izlietojums un minētos produktus saturošu barības maisījumu pārdevumi, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz piecus gadus;

▼M48

c) lai apstiprinātu, ka atgremotājiem paredzētajos barības maisījumos nav neatļautas dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas, regulāri jāņem paraugi no atgremotājiem paredzētajiem barības maisījumiem un jāveic to analīze, izmantojot Komisijas Regulas (EK) Nr. 152/2009 ([1]) VI pielikumā izklāstītās analīzes metodes, ar ko nosaka dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas barības oficiālai kontrolei. Paraugu ņemšanas un analīžu biežumu nosaka, pamatojoties uz riska novērtējumu, ko veic operators tādu savu procedūru ietvaros, kuras balstās uz riska analīzes un kritisko kontrolpunktu noteikšanas (*HACCP*) principiem. Šādu paraugu ņemšanas un analīžu rezultātus glabā un tie ir pieejami kompetentajai iestādei vismaz piecus gadus.

▼M58

3. Atkāpjoties no 1. punkta, īpaša atļauja tādas kompleksās barības ražošanai, kas ražota no barības maisījumiem, kas satur minētajā punktā uzskaitītos produktus, nav vajadzīga tiem barības maisījumu mājražotājiem, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

a) kompetentā iestāde tos ir reģistrējusi kā mājražotājus, kuri ražo komplekso barību no barības maisījumiem, kas satur 1. punktā uzskaitītos produktus;

b) tie tur tikai tādus dzīvniekus, kas nav atgremotāji;

c) kompleksās barības ražošanā izmantotie zivju miltus saturošie barības maisījumi satur mazāk nekā 50 % kopproteīna;

d) kompleksās barības ražošanā izmantotie dzīvnieku izcelsmes dikalcija un trikalcija fosfātu saturošie barības maisījumi satur mazāk nekā 10 % kopējā fosfora;

e) kompleksās barības ražošanā izmantotie barības maisījumi, kas satur no tādiem dzīvniekiem iegūtus asins pagatavojumus, kuri nav atgremotāji, satur mazāk nekā 50 % kopproteīna.

▼M48

C IEDAĻA

Tādu barības sastāvdaļu un barības maisījumu imports, ar ko paredzēts barot lauksaimniecības dzīvniekus, kuri nav atgremotāji, izņemot kažokzvērus

Pirms laišanas brīvā apgrozībā Savienībā importētāji nodrošina, ka, izmantojot Regulas (EK) Nr. 152/2009 VI pielikumā izklāstītās analīzes metodes, ar ko nosaka dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas barības kontrolei, lai apstiprinātu, ka tajos nav neatļautas dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas, tiek analizēti visi sūtījumi, kuros ir turpmāk uzskaitītās barības sastāvdaļas un barības maisījumi, ar ko paredzēts barot tādus lauksaimniecības dzīvniekus, izņemot kažokzvērus, kuri nav atgremotāji, saskaņā ar šā pielikuma II nodaļu,

▼M58

a) pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas (tostarp zivju milti), kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, un pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no lauksaimniecības kukaiņiem;

▼M48

b) no tādiem dzīvniekiem iegūti asins pagatavojumi, kas nav atgremotāji;

c) barības maisījumi, kas satur a) un b) punktā uzskaitītās barības sastāvdaļas.

([1]) OV L 54, 26.2.2009., 1. lpp.

▼M48

D IEDAĻA

Tādas barības lietošana un glabāšana saimniecībās, ar ko paredzēts barot lauksaimniecības dzīvniekus, kuri nav atgremotāji

1. Saimniecībās, kurās tiek turētas tādas lauksaimniecības dzīvnieku sugas, kam nav paredzēta attiecīgā barība, aizliegts lietot un glabāt šādu barību:

▼M58

a) pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas (tostarp zivju miltus), kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, un pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no lauksaimniecības kukaiņiem;

▼M48

b) dzīvnieku izcelsmes dikalcija un trikalcija fosfātu;

c) no tādiem dzīvniekiem iegūtus asins pagatavojumus, kas nav atgremotāji;

d) barības maisījumus, kas satur no a) līdz c) apakšpunktā uzskaitītās barības sastāvdaļas.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, kompetentā iestāde var atļaut 1. punkta d) apakšpunktā minētos barības maisījumus lietot un glabāt saimniecībās, kurās tiek turētas tādas lauksaimniecības dzīvnieku sugas, kam attiecīgais barības maisījums nav paredzēts, ja saimniecībā tiek īstenoti pasākumi, ar kuriem novērš to, ka šādi barības maisījumi tiek izbaroti dzīvnieku sugām, kam tie nav paredzēti.

IV NODAĻA

Īpaši nosacījumi II nodaļā paredzēto atkāpju piemērošanai

A IEDAĻA

Īpaši nosacījumi, ko piemēro tādu zivju miltu un zivju miltus saturošu barības maisījumu ražošanai un lietošanai, ar kuriem paredzēts barot lauksaimniecības dzīvniekus, kas nav atgremotāji, izņemot kažokzvērus

Tādu zivju miltu un zivju miltus saturošu barības maisījumu ražošanai un lietošanai, ar kuriem paredzēts barot lauksaimniecības dzīvniekus, kas nav atgremotāji, izņemot kažokzvērus, piemēro šādus īpašus nosacījumus:

▼M56

a) zivju miltiem jābūt ražotiem tādos pārstrādes uzņēmumos, kas ražo vienīgi tādus produktus, kuri iegūti no:

i) ūdensdzīvniekiem, izņemot jūras zīdītājus;

ii) saimniecībā audzētiem ūdens bezmugurkaulniekiem, kas neietilpst Direktīvas 2006/88/EK 3. panta 1. punkta e) apakšpunktā sniegtajā "ūdensdzīvnieku" definīcijā; vai

iii) *Asterias rubens* sugas jūraszvaigznēm, kas iegūtas ražošanas apgabalā, kurš definēts Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 2.5. punktā, un ir attiecīgi klasificētas;

▼M58

b) zivju miltu tirdzniecības pavaddokumentā vai, attiecīgā gadījumā, veselības sertifikātā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1069/2009 21. panta 2. punktā, un uz šādu produktu etiķetes skaidri norāda: "Zivju milti – nedrīkst izbarot atgremotājiem, izņemot neatšķirtus atgremotājus".

Uz tādu barības maisījumu etiķetes, kas satur zivju miltus un ir paredzēti lauksaimniecības dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, izņemot kažokzvērus, skaidri norāda: "Satur zivju miltus – nedrīkst izbarot atgremotājiem."

▼**M58**

B IEDAĻA

Īpaši nosacījumi, ko piemēro tāda dzīvnieku izcelsmes dikalcija fosfāta un trikalcija fosfāta un šādus fosfātus saturošu barības maisījumu lietošanai, ar kuriem paredzēts barot lauksaimniecības dzīvniekus, kas nav atgremotāji, izņemot kažokzvērus

a) Dzīvnieku izcelsmes dikalcija/trikalcija fosfāta tirdzniecības pavaddokumentā vai, attiecīgā gadījumā, veselības sertifikātā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1069/2009 21. panta 2. punktā, un uz tā etiķetes skaidri norāda: "Dzīvnieku izcelsmes dikalcija/trikalcija fosfāts – nedrīkst izbarot atgremotājiem".

b) Uz tādu barības maisījumu etiķetes, kas satur dzīvnieku izcelsmes dikalcija/trikalcija fosfātu, skaidri norāda: "Satur dzīvnieku izcelsmes dikalcija/trikalcija fosfātu – nedrīkst izbarot atgremotājiem."

▼**M48**

C IEDAĻA

Īpaši nosacījumi, ko piemēro no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, iegūtu asins pagatavojumu un šādus produktus saturošu barības maisījumu ražošanai un lietošanai, ar kuriem paredzēts barot lauksaimniecības dzīvniekus, kas nav atgremotāji, izņemot kažokzvērus

Tādu no dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, iegūtu asins pagatavojumu un šādus produktus saturošu barības maisījumu ražošanai un lietošanai, ar kuriem paredzēts barot lauksaimniecības dzīvniekus, kas nav atgremotāji, izņemot kažokzvērus, piemēro šādus īpašus nosacījumus:

a) asinis, no kurām paredzēts ražot asins pagatavojumus, iegūst kautuvēs, kurās nekauj atgremotājus un kuras kompetentā iestāde reģistrējusi kā tādas kautuves, kurās nekauj atgremotājus.

Atkāpjoties no minētā īpašā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut kaut atgremotājus tādās kautuvēs, kurās ražo asinis, kas nav atgremotāju asinis un ko paredzēts izmantot tādu asins pagatavojumu ražošanā, kurus izmanto barībā, kas paredzēta dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji.

Minēto atļauju var piešķirt tikai tad, ja kompetentā iestāde ir apmierināta ar tādas pārbaudes rezultātiem, kurā tā novērtē tādu pasākumu efektivitāti, ar kuriem novērš atgremotāju asiņu un asiņu, kas nav atgremotāju asinis, krustenisku kontamināciju.

Minētie pasākumi ietver vismaz šādas minimālās prasības:

i) dzīvniekus, kas nav atgremotāji, jākauj tādās kaušanas līnijās, kas ir fiziski nodalītas no kaušanas līnijām, kuras izmanto atgremotāju kaušanai;

ii) telpas, kurās vāc, glabā, pārvadā un iesaiņo asinis no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, fiziski jānodala no telpām, ko izmanto atgremotāju asinīm;

iii) regulāri jāņem paraugi no asinīm, kas nav atgremotāju asinis, un jāveic to analīze, lai noteiktu atgremotāju olbaltumvielu klātbūtni. Analīzes metodei jābūt zinātniski validētai šādam mērķim. Paraugu ņemšanas un analīžu biežums jānosaka, pamatojoties uz riska novērtējumu, ko veic operators tādu savu procedūru ietvaros, kuras balstās uz (*HACCP*) principiem;

b) asinis, kuras paredzēts izmantot tādiem dzīvniekiem paredzētu asins pagatavojumu ražošanā, kas nav atgremotāji, uz pārstrādes uzņēmumu ved tādos transportlīdzekļos un konteineros, kuros pārvadā tikai tādas asinis, kas nav atgremotāju asinis.

▼M48

Atkāpjoties no minētā īpašā nosacījuma, transportlīdzekļus un konteinerus, kas iepriekš izmantoti no atgremotājiem iegūtu asiņu pārvadāšanai, var izmantot tādu asiņu pārvadāšanai, kas nav atgremotāju asinis, ja minētie transportlīdzekļi un konteineri pirms tam ir rūpīgi iztīrīti, lai novērstu krustenisko kontamināciju, saskaņā ar dokumentētu procedūru, ko iepriekš apstiprinājusi kompetentā iestāde. Ja tiek izmantota šāda procedūra, tad dokumentāciju, kurā reģistrēta procedūras izmantošana, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz divus gadus;

▼M58

c) asins pagatavojumus ražo pārstrādes uzņēmumos, kuros pārstrādā tikai tādas asinis, kas nav atgremotāju asinis, un kurus kompetentā iestāde reģistrējusi kā uzņēmumus, kur pārstrādā tikai tādu dzīvnieku asinis, kuri nav atgremotāji.

▼M48

Atkāpjoties no minētā īpašā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut ražot asinis, ko izmanto tādu dzīvnieku barībā, kuri nav atgremotāji, tādos pārstrādes uzņēmumos, kas pārstrādā atgremotāju asinis.

Minēto atļauju var piešķirt tikai tad, ja kompetentā iestāde ir apmierināta ar pārbaudes rezultātiem, kurā tā novērtē tādu pasākumu efektivitāti, ar kuriem novērš krustenisko kontamināciju.

Minētie pasākumi ietver vismaz šādas minimālās prasības:

i) tādu asiņu pagatavojumu ražošana, kuras nav atgremotāju asinis, jāveic slēgtā sistēmā, kas ir fiziski nodalīta no tādas sistēmas, kurā ražo asins pagatavojumus no atgremotāju asinīm;

ii) telpas, kurās vāc, glabā, pārvadā un iesaiņo neiesaiņotas tādu dzīvnieku izcelsmes izejvielas un gatavos produktus, kas nav atgremotāji, fiziski nodala no telpām, kuras izmanto neiesaiņotām atgremotāju izcelsmes izejvielām un gataviem produktiem;

iii) attiecībā uz ienākošajām atgremotāju asinīm un asinīm, kas nav atgremotāju asinis, un attiecīgajiem asins izstrādājumiem pastāvīgi jāpiemēro saskaņošanas process;

iv) lai apstiprinātu, ka nav notikusi krusteniskā kontaminācija ar asins pagatavojumiem no atgremotāju asinīm, regulāri jāņem paraugi no tādu asiņu pagatavojumiem, kas nav atgremotāju asinis, un jāveic to analīze, izmantojot Regulas (EK) Nr. 152/2009/EK VI pielikumā izklāstītās metodes, ar ko nosaka dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas barības kontrolei. Paraugu ņemšanas un analīžu biežumu nosaka, pamatojoties uz riska novērtējumu, ko veic operators tādu savu procedūru ietvaros, kuras balstās uz riska analīzes un kritisko kontrolpunktu noteikšanas (*HACCP*) principiem. Šādu paraugu ņemšanas un analīžu rezultātus glabā un tie ir pieejami kompetentajai iestādei vismaz piecus gadus;

▼M58

d) tādu asins pagatavojumu, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, tirdzniecības pavaddokumentā vai, attiecīgā gadījumā, veselības sertifikātā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1069/2009 21. panta 2. punktā, un uz šādu asins pagatavojumu etiķetes skaidri norāda: "Asins pagatavojumi, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji – nedrīkst izbarot atgremotājiem".

Uz tādu barības maisījumu etiķetes, kas satur asins pagatavojumus, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, skaidri norāda: "Satur asins pagatavojumus, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji – nedrīkst izbarot atgremotājiem".

▼M58

D IEDAĻA

Īpaši nosacījumi, ko piemēro tādu akvakultūras dzīvnieku barošanai paredzētu pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu ražošanai un lietošanai, kuras iegūtas no dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, izņemot zivju miltus un no lauksaimniecības kukaiņiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, un minētās pārstrādātas olbaltumvielas saturošu barības maisījumu ražošanai un lietošanai

Tādu akvakultūras dzīvnieku barošanai paredzētu pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu ražošanai un lietošanai, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, izņemot zivju miltus un no lauksaimniecības kukaiņiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, un minētās olbaltumvielas saturošu barības maisījumu ražošanai un lietošanai piemēro šādus īpašus nosacījumus:

a) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, ko paredzēts izmantot, ražojot šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas, iegūst:

   i) no kautuvēm, kurās nekauj atgremotājus un kuras kompetentā iestāde ir reģistrējusi kā kautuves, kur atgremotājus nekauj; vai

   ii) no gaļas sadalīšanas uzņēmumiem, kuros neatkaulo vai nesadala atgremotāju gaļu un kurus kompetentā iestāde ir reģistrējusi kā uzņēmumus, kur atgremotāju gaļu neatkaulo vai nesadala; vai

   iii) no citiem i) vai ii) apakšpunktā neminētiem uzņēmumiem, kuri neapstrādā atgremotāju produktus un kurus kompetentā iestāde ir reģistrējusi kā uzņēmumus, kuri atgremotāju produktus neapstrādā.

   Atkāpjoties no minētā īpašā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut kaut atgremotājus kautuvēs, kurās ražo tādus dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kas nav atgremotāju blakusprodukti un ko paredzēts izmantot, ražojot šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas, un var atļaut apstrādāt atgremotāju produktus gaļas sadalīšanas uzņēmumā vai citā uzņēmumā, kurā ražo tādus dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kas nav atgremotāju blakusprodukti un ko paredzēts izmantot, ražojot šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas.

   Minēto atļauju var piešķirt tikai tad, ja kompetentā iestāde pēc pārbaudes uz vietas ir apmierināta ar to pasākumu efektivitāti, ar kuriem novērš savstarpēju piesārņojumu starp atgremotāju blakusproduktiem un tādiem blakusproduktiem, kas nav atgremotāju blakusprodukti.

   Minētie pasākumi ietver vismaz šādas minimālās prasības:

   i) dzīvniekus, kas nav atgremotāji, kauj tikai kaušanas līnijās, kas ir fiziski nodalītas no kaušanas līnijām, kuras izmanto atgremotāju kaušanai;

   ii) tādu dzīvnieku izcelsmes produktus, kas nav atgremotāji, apstrādā ražošanas līnijās, kas ir fiziski nodalītas no ražošanas līnijām, kuras izmanto atgremotāju produktu apstrādei;

   iii) telpas, kurās vāc, glabā, pārvadā un iesaiņo tādu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kuri nav atgremotāji, fiziski nodala no telpām, ko izmanto atgremotāju izcelsmes blakusproduktiem;

   iv) regulāri ņem paraugus no blakusproduktiem, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, un veic to analīzi, lai noteiktu atgremotāju olbaltumvielu klātbūtni. Analīzes metodei jābūt zinātniski validētai šim mērķim. Paraugu ņemšanas un analīžu biežumu nosaka, pamatojoties uz riska novērtējumu, ko uzņēmējs veic savu, uz *HACCP* principiem balstītu procedūru ietvaros.

▼M48

b) tādus dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kas nav atgremotāju izcelsmes blakusprodukti un ko paredzēts izmantot, ražojot šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas, uz pārstrādes uzņēmumu ved tādos transportlīdzekļos un konteineros, kurus neizmanto atgremotāju izcelsmes dzīvnieku blakusproduktu pārvadāšanai.

▼M48

Atkāpjoties no minētā īpašā nosacījuma, transportlīdzekļus un konteinerus, kas iepriekš izmantoti no atgremotājiem iegūtu dzīvnieku blakusproduktu pārvadāšanai, var izmantot tādu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārvadāšanai, kas nav atgremotāju izcelsmes blakusprodukti, ja minētie transportlīdzekļi un konteineri pirms tam ir iztīrīti, lai novērstu krustenisko kontaminā-ciju, saskaņā ar dokumentētu procedūru, ko iepriekš apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Ja tiek izmantota šāda procedūra, tad dokumentāciju, kurā reģistrēta procedūras izmantošana, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz divus gadus;

▼M58

c) šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas ražo pārstrādes uzņēmumos, kuros ražo tikai tādus dzīvnieku blakusproduktus, kas nav atgremotāju blakusprodukti un kas iegūti no šīs iedaļas a) punktā minētajām kautuvēm, gaļas sadalīšanas uzņēmumiem vai citiem uzņēmumiem. Minētos pārstrādes uzņēmumus kompetentā iestāde ir reģistrējusi kā uzņēmumus, kuros pārstrādā tikai tādus dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kas nav atgremotāju blakusprodukti.

▼M48

Atkāpjoties no minētā īpašā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut ražot šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas tādos pārstrādes uzņēmumos, kas pārstrādā atgremotāju izcelsmes dzīvnieku blakusproduktus.

Minēto atļauju var piešķirt tikai tad, ja kompetentā iestāde ir apmierināta ar pārbaudes rezultātiem, kurā tā novērtē tādu pasākumu efektivitāti, ar kuriem novērš atgremotāju izcelsmes pārstrādātu olbaltumvielu un tādu pārstrādātu olbaltumvielu krustenisko kontaminā-ciju, kas nav atgremotāju izcelsmes olbaltumvielas.

Minētie preventīvie pasākumi ietver vismaz šādas minimālās prasības:

i) no atgremotājiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas ražo slēgtā sistēmā, kas ir fiziski nodalīta no tādas sistēmas, kurā ražo šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas;

ii) no atgremotājiem iegūtus dzīvnieku blakusproduktus glabā un pārvadā telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kuras izmanto no tādiem dzīvniekiem iegūtiem blakusproduktiem, kas nav atgremotāji;

iii) no atgremotājiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas glabāšanas un iesaiņošanas laikā glabā telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kuras izmanto no tādiem dzīvniekiem iegūtiem gataviem produktiem, kas nav atgremotāji;

iv) lai apstiprinātu, ka nav notikusi krusteniskā kontaminācija, regulāri jāņem paraugi no šajā iedaļā minētajām pārstrādātajām dzīvnieku olbaltumvielām un jāveic to analīze, izmantojot Regulas (EK) Nr. 152/2009/EK VI pielikumā izklāstītās metodes, ar ko nosaka dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas barības kontrolei. Paraugu ņemšanas un analīžu biežumu nosaka, pamatojoties uz riska novērtējumu, ko veic operators tādu savu procedūru ietvaros, kuras balstās uz riska analīzes un kritisko kontrolpunktu noteikšanas (*HACCP*) principiem. Šādu paraugu ņemšanas un analīžu rezultātus glabā un tie ir pieejami kompetentajai iestādei vismaz piecus gadus;

d) barības maisījumus, kas satur šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas, ražo uzņēmumos, kurus šim mērķim apstiprinājusi kompetentā iestāde un kuri ražo tikai akvakultūras dzīvniekiem paredzētu barību.

▼M48

Atkāpjoties no minētā īpašā nosacījuma:

▼M58

i) kompetentā iestāde var atļaut ražot akvakultūras dzīvniekiem paredzētus barības maisījumus, kas satur šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas, uzņēmumos, kas ražo arī citiem lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot kažokzvērus, paredzētus barības maisījumus, pēc tam, kad tā ir veikusi pārbaudi attiecīgajā uzņēmumā, un ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

▼M48

— atgremotājiem paredzētus barības maisījumus ražo un glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā glabā telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo un glabā barības maisījumus dzīvniekiem, kas nav atgremotāji,

— akvakultūras dzīvniekiem paredzētus barības maisījumus ražo un glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā glabā telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo un glabā barības maisījumus citiem tādiem dzīvniekiem, kas nav atgremotāji,

— dokumentāciju, kurā sīki reģistrēti pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu iepirkumi un izlietojums un šādas olbaltumvielas saturošu barības maisījumu pārdevumi, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz piecus gadus,

— lai apstiprinātu, ka lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot akvakultūras dzīvniekus, paredzētajos barības maisījumos nav neatļautas dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas, regulāri ņem paraugus no lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot akvakultūras dzīvniekus, paredzētajiem barības maisījumiem un veic to analīzi, izmantojot Regulas (EK) Nr. 152/2009 VI pielikumā izklāstītās analīzes metodes, ar ko nosaka dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas barības kontrolei. Šādu paraugu ņemšanas un analīžu biežumu nosaka, pamatojoties uz riska novērtējumu, ko veic operators tādu savu procedūru ietvaros, kuras balstās uz (*HACCP*) principiem. Testu rezultāti jāglabā un tiem jābūt pieejamiem kompetentajai iestādei vismaz piecus gadus;

▼M58

ii) īpaša atļauja tādas kompleksās barības ražošanai, kas ražota no barības maisījumiem, kuri satur šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas, nav vajadzīga tiem barības maisījumu mājražotājiem, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

— kompetentā iestāde tos reģistrējusi kā ražotājus, kas ražo komplekso barību no barības maisījumiem, kuri satur pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, izņemot zivju miltus un pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no lauksaimniecības kukaiņiem,

— tie tur tikai akvakultūras dzīvniekus, un

— kompleksās barības ražošanā izmantotie barības maisījumi, kas satur šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas, satur mazāk nekā 50 % kopproteīna.

e) Šajā iedaļā minēto pārstrādāto dzīvnieku olbaltumvielu tirdzniecības pavaddokumentā vai, attiecīgajā gadījumā, veselības sertifikātā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1069/2009 21. panta 2. punktā, un uz to etiķetes skaidri norāda: "Pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, – nedrīkst izbarot lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot akvakultūras dzīvniekus un kažokzvērus".

Uz tādu barības maisījumu etiķetes, kas satur šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas, skaidri norāda:

"Satur pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, – nedrīkst izbarot lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot akvakultūras dzīvniekus un kažokzvērus".

▼M48

E IEDAĻA

Īpaši nosacījumi, ko piemēro tādu piena aizstājēju ražošanai, laišanai tirgū un lietošanai, kas satur zivju miltus un ir paredzēti neatšķirtu atgremotāju barošanai

Tādu piena aizstājēju ražošanai, laišanai tirgū un lietošanai, kas satur zivju miltus un ir paredzēti neatšķirtu atgremotāju barošanai, piemēro šādus īpašus nosacījumus:

▼M56

a) piena aizstājējos izmantotos zivju miltus ražo tādos pārstrādes uzņēmumos, kas ražo vienīgi tādus produktus, kuri iegūti no:

i) ūdensdzīvniekiem, izņemot jūras zīdītājus;

ii) saimniecībā audzētiem ūdens bezmugurkaulniekiem, kas neietilpst Direktīvas 2006/88/EK 3. panta 1. punkta e) apakšpunktā sniegtajā "ūdensdzīvnieku" definīcijā; vai

iii) *Asterias rubens* sugas jūraszvaigznēm, kas iegūtas ražošanas apgabalā, kurš definēts Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 2.5. punktā, un ir attiecīgi klasificētas.

Piena aizstājējos izmantotie zivju milti atbilst III nodaļā paredzētajiem vispārīgajiem nosacījumiem;

▼M58

b) piena aizstājēju ražošanai paredzētu zivju miltu tirdzniecības pavaddokumentā vai, attiecīgā gadījumā, veselības sertifikātā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1069/2009 21. panta 2. punktā, kā arī uz minēto zivju miltu etiķetes skaidri norāda: "Zivju milti – nedrīkst izbarot atgremotājiem, izņemot neatšķirtus atgremotājus";

c) neatšķirtu atgremotāju sugas lauksaimniecības dzīvnieku ēdināšanā zivju miltus atļauts izmantot tikai tādu piena aizstājēju ražošanai, ko izplata pulverveidā un izmanto atšķaidītus konkrētā šķidruma daudzumā un kas paredzēti neatšķirtu atgremotāju barošanai kā pirmpiena papildinājums vai aizvietotājs pirms dzīvnieku pilnīgas atšķiršanas;

d) piena aizstājējus, kas satur zivju miltus un ir paredzēti neatšķirtu atgremotāju sugas lauksaimniecības dzīvnieku barošanai, ražo uzņēmumos, kuri neražo cita veida barības maisījumus atgremotājiem un kurus šim mērķim ir apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Atkāpjoties no minētā īpašā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut ražot citus atgremotājiem paredzētus barības maisījumus uzņēmumos, kuros ražo arī piena aizstājējus, kas satur zivju miltus un ir paredzēti neatšķirtiem atgremotāju sugas lauksaimniecības dzīvniekiem, pēc tam, kad tā ir veikusi pārbaudi attiecīgajā uzņēmumā, un ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

i) citi atgremotājiem paredzēti barības maisījumi tiek glabāti telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kuras glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā izmanto neiesaiņotiem zivju miltiem un neiesaiņotiem zivju miltus saturošiem piena aizstājējiem;

ii) citus atgremotājiem paredzētus barības maisījumus ražo telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo zivju miltus saturošus piena aizstājējus;

iii) dokumentāciju, kurā detalizēti reģistrēti zivju miltu iepirkumi un izlietojums un zivju miltus saturošu piena aizstājēju pārdevumi, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz piecus gadus;

▼**M58**

iv) lai apstiprinātu, ka citos atgremotājiem paredzētajos barības maisījumos nav neatļautu dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļu, no minētajiem barības maisījumiem regulāri ņem paraugus un veic to analīzi, izmantojot Regulas (EK) Nr. 152/2009 VI pielikumā izklāstītās analīzes metodes, ar ko barības kontroles mērķiem nosaka dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas; šādu paraugu ņemšanas un analīžu biežumu nosaka, pamatojoties uz riska novērtējumu, ko uzņēmējs veic savu, uz *HACCP* principiem balstītu procedūru ietvaros; rezultātus glabā un tiem jābūt pieejamiem kompetentajai iestādei vismaz piecus gadus;

e) pirms laišanas brīvā apgrozībā Savienībā importētāji nodrošina, ka, izmantojot Regulas (EK) Nr. 152/2009 VI pielikumā izklāstītās analīzes metodes, ar ko barības kontroles mērķiem nosaka dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas, tiek analizēti visi sūtījumi, kuros ir zivju miltus saturoši importa piena aizstājēji, lai apstiprinātu, ka tajos nav neatļautu dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļu;

f) tādu zivju miltus saturošu piena aizstājēju etiķetē, kas paredzēti neatšķirtiem atgremotāju sugas lauksaimniecības dzīvniekiem, skaidri norāda: "Satur zivju miltus – nedrīkst izbarot atgremotājiem, izņemot neatšķirtus atgremotājus";

g) neiesaiņotus zivju miltus saturošus piena aizstājējus, kas ir paredzēti neatšķirtiem atgremotāju sugas lauksaimniecības dzīvniekiem, pārvadā transportlīdzekļos un konteineros, kā arī glabā noliktavās, kuras neizmanto attiecīgi citas atgremotājiem paredzētas barības pārvadāšanai vai glabāšanai.

Atkāpjoties no minētā īpašā nosacījuma, transportlīdzekļus, konteinerus un noliktavas, ko pēc tam izmantos neiesaiņotas atgremotājiem paredzētas barības pārvadāšanai vai glabāšanai, var izmantot tādu neiesaiņotu piena aizstājēju pārvadāšanai vai glabāšanai, kuri satur zivju miltus un ir paredzēti neatšķirtiem atgremotāju sugas lauksaimniecības dzīvniekiem, ja minētie transportlīdzekļi, konteineri un noliktavas saskaņā ar dokumentētu procedūru, ko iepriekš apstiprinājusi kompetentā iestāde, pirms tam ir rūpīgi iztīrīti, lai novērstu savstarpēju piesārņojumu. Ja tiek izmantota šāda procedūra, tad dokumentāciju, kurā reģistrēta procedūras izmantošana, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz divus gadus;

h) saimniecībās, kurās tiek turēti atgremotāji, īsteno pasākumus, ar ko novērš zivju miltus saturošu piena aizstājēju izbarošanu tādiem atgremotājiem, kuri nav neatšķirti atgremotāji. Kompetentā iestāde izveido sarakstu ar saimniecībām, kurās izmanto zivju miltus saturošus piena aizstājējus, nosakot saimniecībai pienākumu izmantot iepriekšējas paziņošanas sistēmu vai citu sistēmu, ar to nodrošinot, ka tiek ievērots šis īpašais nosacījums.

F IEDAĻA

Īpaši nosacījumi, ko piemēro akvakultūras dzīvnieku barošanai paredzētu pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu, kas iegūtas no lauksaimniecības kukaiņiem, un šādas olbaltumvielas saturošu barības maisījumu ražošanai un lietošanai

Akvakultūras dzīvnieku barošanai paredzētu pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu, kas iegūtas no lauksaimniecības kukaiņiem, un šādas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas saturošu barības maisījumu ražošanai un lietošanai piemēro šādus īpašus nosacījumus:

▼**M58**

a) no lauksaimniecības kukaiņiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas ir:

i) ražotas pārstrādes uzņēmumos, kas ir apstiprināti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1069/2009 24. panta 1. punktu a) apakšpunktu un kur ražo tikai no lauksaimniecības kukaiņiem iegūtus produktus; un

ii) ražotas saskaņā ar prasībām, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 142/2011 X pielikuma II daļas 1. iedaļā;

b) barības maisījumus, kas satur no lauksaimniecības kukaiņiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, ražo uzņēmumos, kurus šim mērķim apstiprinājusi kompetentā iestāde un kuros ražo tikai akvakultūras dzīvniekiem paredzētu barību.

Atkāpjoties no minētā īpašā nosacījuma:

i) kompetentā iestāde var atļaut ražot akvakultūras dzīvniekiem paredzētus barības maisījumus, kas satur no lauksaimniecības kukaiņiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, uzņēmumos, kuros ražo arī citiem lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot kažokzvērus, paredzētus barības maisījumus, pēc tam, kad tā ir veikusi pārbaudi attiecīgajā uzņēmumā, un ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

— atgremotājiem paredzētus barības maisījumus ražo un glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā glabā telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo un glabā barības maisījumus dzīvniekiem, kas nav atgremotāji,

— akvakultūras dzīvniekiem paredzētus barības maisījumus ražo un glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā glabā telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo un glabā barības maisījumus citiem dzīvniekiem, kas nav atgremotāji,

— dokumentāciju, kurā sīki reģistrēti no lauksaimniecības kukaiņiem iegūtu pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu iepirkumi un izlietojums un šādas olbaltumvielas saturošu barības maisījumu pārdevumi, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz piecus gadus,

— lai apstiprinātu, ka lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot akvakultūras dzīvniekus, paredzētajos barības maisījumos nav neatļautu dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļu, regulāri ņem paraugus no barības maisījumiem, kas paredzēti lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot akvakultūras dzīvniekus, un veic to analīzi, izmantojot Regulas (EK) Nr. 152/2009 VI pielikumā izklāstītās analīzes metodes, ar ko barības kontroles nolūkā nosaka dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas; šādu paraugu ņemšanas un analīžu biežumu nosaka, pamatojoties uz riska novērtējumu, ko uzņēmējs veic savu, uz *HACCP* principiem balstītu procedūru ietvaros; testu rezultātus glabā un tiem jābūt pieejamiem kompetentajai iestādei vismaz piecus gadus;

ii) īpaša atļauja tādas kompleksās barības ražošanai, kas ražota no barības maisījumiem, kuri satur no lauksaimniecības kukaiņiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, nav vajadzīga tiem barības maisījumu mājražotājiem, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

— kompetentā iestāde tos ir reģistrējusi kā ražotājus, kas ražo komplekso barību no barības maisījumiem, kuri satur no kukaiņiem iegūtas pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas,

— tie tur tikai akvakultūras dzīvniekus, un

— kompleksās barības ražošanā izmantotie barības maisījumi, kas satur no lauksaimniecības kukaiņiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, satur mazāk nekā 50 % kopproteīna;

▼M58

c) no lauksaimniecības kukaiņiem iegūto pārstrādāto dzīvnieku olbaltumvielu tirdzniecības pavaddokumentā vai, attiecīgajā gadījumā, veselības sertifikātā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1069/2009 21. panta 2. punktā, un tā etiķetē skaidri norāda: "Pārstrādātas kukaiņu olbaltumvielas – nedrīkst izbarot lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot akvakultūras dzīvniekus un kažokzvērus".

Uz tādu barības maisījumu etiķetes, kas satur no kukaiņiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, skaidri norāda:

"Satur pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, – nedrīkst izbarot lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot akvakultūras dzīvniekus un kažokzvērus".

▼M48

V NODAĻA

Vispārējas prasības

▼M58

A IEDAĻA

Saraksti

1. Dalībvalstis uztur atjauninātus un dara publiski pieejamus šādu uzņēmumu sarakstus:

a) kautuves, kas saskaņā ar IV nodaļas C iedaļas d) punkta pirmo daļu reģistrētas kā tādas, kurās nekauj atgremotājus, kā arī apstiprinātas kautuves, no kurām drīkst iegūt asinis, kas ražotas saskaņā ar IV nodaļas C iedaļas a) punkta otro, trešo un ceturto daļu;

b) pārstrādes uzņēmumi, kas saskaņā ar IV nodaļas C iedaļas c) punkta pirmo daļu reģistrēti kā tādi, kuros pārstrādā tikai no tādiem dzīvniekiem iegūtas asinis, kas nav atgremotāji, kā arī apstiprināti pārstrādes uzņēmumi, kuros ražo asins pagatavojumus saskaņā ar IV nodaļas C iedaļas c) punkta otro, trešo un ceturto daļu;

c) kautuves, gaļas sadalīšanas uzņēmumi un citi uzņēmumi, kuri saskaņā ar IV nodaļas D iedaļas a) punkta pirmo daļu attiecīgi reģistrēti kā tādi, kuri nekauj atgremotājus, neatkaulo un nesadala atgremotāju gaļu un neapstrādā atgremotāju produktus, un no kuriem drīkst iegūt dzīvnieku blakusproduktus, ko paredzēts izmantot, lai ražotu pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, kā arī apstiprinātas kautuves, gaļas sadalīšanas uzņēmumi un citi uzņēmumi, no kuriem saskaņā ar IV nodaļas D iedaļas a) punkta otro, trešo un ceturto daļu drīkst iegūt dzīvnieku blakusproduktus, ko paredzēts izmantot, lai ražotu pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji;

d) pārstrādes uzņēmumi, kas saskaņā ar IV nodaļas D iedaļas c) punkta pirmo daļu reģistrēti kā tādi, kuros nepārstrādā atgremotāju blakusproduktus, kā arī apstiprināti pārstrādes uzņēmumi, kas ražo pārstrādātas, no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, iegūtas dzīvnieku olbaltumvielas, un kas darbojas saskaņā ar IV nodaļas D iedaļas c) punkta otro, trešo un ceturto daļu;

e) apstiprināti barības maisījumu ražošanas uzņēmumi, kuri saskaņā ar III nodaļas B iedaļu ražo barības maisījumus, kas satur zivju miltus, dzīvnieku izcelsmes dikalcija un trikalcija fosfātu, vai asins pagatavojumus, kas iegūti no tādiem dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji;

▼**M58**

f) apstiprināti barības maisījumu ražošanas uzņēmumi, kuri saskaņā ar IV nodaļas D iedaļas d) punktu ražo barības maisījumus, kas satur pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kuras iegūtas no dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, kā arī apstiprināti barības maisījumu ražotāji, kuri saskaņā ar V nodaļas E iedaļas 3. punkta b) apakšpunkta ii) daļu ražo tikai barības maisījumus eksportam no Savienības, vai arī barības maisījumus eksportam no Savienības un akvakultūras dzīvniekiem paredzētus barības maisījumus, kurus paredzēts laist tirgū;

g) apstiprināti barības maisījumu ražošanas uzņēmumi, kuri saskaņā ar IV nodaļas E iedaļas d) punktu ražo zivju miltus saturošus piena aizstājējus neatšķirtiem atgremotāju sugas lauksaimniecības dzīvniekiem;

h) apstiprināti barības maisījumu ražošanas uzņēmumi, kuri saskaņā ar IV nodaļas F iedaļas b) punktu ražo barības maisījumus, kas satur no lauksaimniecības kukaiņiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas;

i) noliktavas, kas apstiprinātas saskaņā ar III nodaļas A iedaļas 3. punktu vai saskaņā ar V nodaļas E iedaļas 3. punkta d) apakšpunkta trešo daļu.

2. Dalībvalstis uztur atjauninātus sarakstus ar barības maisījumu mājražotājiem, kuri reģistrēti saskaņā ar III nodaļas B iedaļas 3. punktu, IV nodaļas D iedaļas d) punkta ii) apakšpunktu un IV nodaļas F iedaļas b) punkta ii) apakšpunktu.

B IEDAĻA

Tādu barības sastāvdaļu un barības maisījumu pārvadāšana un glabāšana, kas satur no atgremotājiem iegūtus produktus

1. Tādas neiesaiņotas barības sastāvdaļas un neiesaiņotus barības maisījumus, kas satur no atgremotājiem iegūtus produktus, izņemot turpmāk a) līdz d) apakšpunktā uzskaitītos produktus, pārvadā transportlīdzekļos un konteineros, kā arī glabā noliktavās, ko neizmanto attiecīgi tādas barības pārvadāšanai vai glabāšanai, kas paredzēta lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot kažokzvērus:

a) pienu, piena produktus, no piena iegūtus produktus, jaunpienu un jaunpiena produktus;

b) dzīvnieku izcelsmes dikalcija un trikalcija fosfātu;

c) no atgremotāju jēlādām un ādām iegūtas hidrolizētas olbaltumvielas;

d) no atgremotājiem iegūtu kausētus taukus, kuru maksimālais atlikušo kopējo nešķīstošo piemaisījumu daudzums nepārsniedz 0,15 % svara, un no šādiem taukiem gatavotus atvasinātos produktus.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, transportlīdzekļus, konteinerus un noliktavas, kas iepriekš izmantoti neiesaiņotu minētajā punktā uzskaitīto barības sastāvdaļu un barības maisījumu pārvadāšanai vai glabāšanai, var izmantot tādas barības pārvadāšanai vai glabāšanai, kas paredzēta lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot kažokzvērus, ja minētie transportlīdzekļi, konteineri un noliktavas pirms tam saskaņā ar dokumentētu procedūru, ko iepriekš apstiprinājusi kompetentā iestāde, ir iztīrīti, lai novērstu savstarpēju piesārņojumu.

Ja tiek izmantota šāda procedūra, tad dokumentāciju, kurā reģistrēta procedūras izmantošana, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz divus gadus.

▼M58

C IEDAĻA

Tādu kažokzvēriem vai lolojumdzīvniekiem paredzētu barības maisījumu ražošana, kas satur no atgremotājiem vai dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, iegūtus produktus

1. Kažokzvēriem vai lolojumdzīvniekiem paredzētus barības maisījumus, kas satur no atgremotājiem iegūtus produktus, izņemot turpmāk a) līdz d) apakšpunktā uzskaitītos produktus, neražo uzņēmumos, kuros ražo barību, kas paredzēta lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot kažokzvērus:

   a) pienu, piena produktus, no piena iegūtus produktus, jaunpienu un jaunpiena produktus;

   b) dzīvnieku izcelsmes dikalcija un trikalcija fosfātu;

   c) no atgremotāju jēlādām un ādām iegūtas hidrolizētas olbaltumvielas;

   d) no atgremotājiem iegūtus kausētus taukus, kuru maksimālais atlikušo kopējo nešķīstošo piemaisījumu daudzums nepārsniedz 0,15 % svara, un no šādiem taukiem gatavotus atvasinātos produktus.

2. Kažokzvēriem vai lolojumdzīvniekiem paredzētus barības maisījumus, kas satur no dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, izņemot zivju miltus, neražo uzņēmumos, kuros ražo barību lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot kažokzvērus vai akvakultūras dzīvniekus.

D IEDAĻA

Tādu barības sastāvdaļu un barības maisījumu lietošana un glabāšana saimniecībās, kuri satur no atgremotājiem iegūtus produktus un ir paredzēti lauksaimniecības dzīvniekiem

Saimniecībās, kurās tiek turēti lauksaimniecības dzīvnieki, izņemot kažokzvērus, aizliegts lietot un glabāt tādas barības sastāvdaļas un barības maisījumus, kuri paredzēti lauksaimniecības dzīvniekiem un satur no atgremotājiem iegūtus produktus, izņemot turpmāk a) līdz d) punktā uzskaitītos produktus:

a) pienu, piena produktus, no piena iegūtus produktus, jaunpienu un jaunpiena produktus;

b) dzīvnieku izcelsmes dikalcija un trikalcija fosfātu;

c) no atgremotāju jēlādām un ādām iegūtas hidrolizētas olbaltumvielas;

d) no atgremotājiem iegūtus kausētus taukus, kuru maksimālais atlikušo kopējo nešķīstošo piemaisījumu daudzums nepārsniedz 0,15 % svara, un no šādiem taukiem gatavotus atvasinātos produktus.

E IEDAĻA

Pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu un šādas olbaltumvielas saturošu produktu eksports

1. Pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no atgremotājiem, vai pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas gan no atgremotājiem, gan no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, drīkst eksportēt vienīgi tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

   a) pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas pārvadā aizplombētos konteineros tieši no pārstrādes rūpnīcas uz izvešanas vietu no Savienības teritorijas, kas ir Komisijas Lēmuma 2009/821/EK ([1]) I pielikuma sarakstā iekļauts robežkontroles punkts. Pirms izbraukšanas no Savienības teritorijas uzņēmējs, kurš atbild par pārstrādāto dzīvnieku olbaltumvielu pārvadāšanas organizēšanu, informē kompetento iestādi attiecīgajā robežkontroles punktā par sūtījuma ierašanos izvešanas vietā;

([1]) Komisijas 2009. gada 28. septembra Lēmums 2009/821/EK, ar ko izveido apstiprināto robežkontroles punktu sarakstu, paredz konkrētus noteikumus par inspekcijām, kuras veic Komisijas veterinārijas eksperti, un nosaka *Traces* veterinārās vienības (OV L 296, 12.11.2009., 1. lpp.).

▼M58

b) sūtījumam pievieno pienācīgi aizpildītu tirdzniecības dokumentu, kas noformēts saskaņā ar paraugu Regulas (ES) Nr. 142/2011 VIII pielikuma III nodaļas 6. punktā un izdots, izmantojot integrēto datorizēto veterināro sistēmu (*TRACES*), kas ieviesta ar Komisijas Lēmumu 2004/292/EK ([1]). Minētajā tirdzniecības dokumentā I.28. lodziņā kā izvešanas punktu norāda izvešanas robežkontroles punktu;

c) kad sūtījums ierodas izvešanas vietā, kompetentā iestāde robežkontroles punktā pārbauda plombu katram konteineram, kas atvests uz robežkontroles punktu.

Pamatojoties uz riska analīzi, kompetentā iestāde robežkontroles punktā var pieļaut atkāpi un pieņemt lēmumu pārbaudīt konteineru plombas nejaušas izlases kārtībā.

Ja plombu pārbaudes rezultāts nav apmierinošs, sūtījums vai nu jāiznīcina, vai jānosūta atpakaļ izcelsmes uzņēmumam.

Robežkontroles punkta kompetentā iestāde, izmantojot *TRACES* sistēmu, informē kompetento iestādi, kas atbild par pienākušā sūtījuma izcelsmes vietas noteikšanu, par sūtījuma ierašanos izvešanas vietā un, attiecīgos gadījumos, par plombu pārbaudes iznākumu un jebkādiem veiktajiem korektīvajiem pasākumiem;

d) kompetentā iestāde, kas atbild par izcelsmes vietas noteikšanu, veic regulāras oficiālās kontroles, lai pārbaudītu a) un b) punkta pareizu īstenošanu un lai pārbaudītu, ka par katru eksportam paredzētu no atgremotājiem iegūtu pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu sūtījumu no robežkontroles punkta kompetentās iestādes *TRACES* sistēmā ir saņemts apstiprinājums par izvešanas vietā veikto kontroli.

2. Neskarot 1. punktu, tādu produktu eksports, kas satur no atgremotājiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, ir aizliegts.

Izmantojot atkāpi, aizliegumu nepiemēro pārstrādātai lolojumdzīvnieku barībai, kas satur no atgremotājiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas un kas:

a) ir pārstrādāta apstiprinātos lolojumdzīvnieku barības ražošanas uzņēmumos saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1069/2009 24. pantu; un

b) ir iesaiņota un marķēta saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

3. Pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, un šādas olbaltumvielas saturošus barības maisījumus drīkst eksportēt vienīgi tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, ražo pārstrādes uzņēmumos, kuri atbilst IV nodaļas D iedaļas c) punkta prasībām;

b) barības maisījumus, kas satur pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, ražo barības maisījumu ražošanas uzņēmumos, kuri:

i) ražošanu veic saskaņā ar IV nodaļas D iedaļas d) punktu vai

([1]) Padomes 2004. gada 30. marta Lēmums 2004/292/EK par *TRACES* sistēmas ieviešanu, ar ko groza Lēmumu 92/486/EEK (OV L 94, 31.3.2004., 63. lpp.).

▼**M58**

ii) iegūst pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas, kuras izmanto eksportam paredzētos barības maisījumos, no pārstrādes rūpnīcām, kas atbilst a) punktam un:

— vai nu ražo barības maisījumus tikai eksportam no Savienības un ir šai nolūkā saņēmušas kompetentās iestādes apstiprinājumu,

— vai arī ražo barības maisījumus tikai eksportam no Savienības un akvakultūras dzīvniekiem domātus barības maisījumus, kas paredzēti laišanai Savienības tirgū, un tās šai nolūkā saņēmušas kompetentās iestādes apstiprinājumu;

c) barības maisījumus, kas satur pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, iesaiņo un marķē saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai ar importētājvalsts juridiskajām prasībām. Ja barības maisījumi, kas satur pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, nav marķēti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, uz etiķetes norāda šādu tekstu: "Satur pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no tādiem dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji";

d) neiesaiņotas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no tādiem dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, un šādas olbaltumvielas saturošus neiesaiņotus barības maisījumus, kas paredzēti eksportam no Savienības, pārvadā transportlīdzekļos un konteineros, kā arī glabā noliktavās, kurus neizmanto attiecīgi tādas barības pārvadāšanai vai glabāšanai, kuru paredzēts laist tirgū un kas ir domāta atgremotājiem un lauksaimniecības dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, izņemot akvakultūras dzīvniekus. Dokumentāciju, kurā reģistrēts pārvadāto vai glabāto produktu veids, glabā vismaz divus gadus, un tā ir pieejama kompetentajai iestādei.

Atkāpjoties no pirmās daļas, transportlīdzekļus, konteinerus un noliktavas, kas iepriekš izmantoti, lai pārvadātu vai glabātu neiesaiņotas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, un šādas olbaltumvielas saturošus neiesaiņotus barības maisījumus, kas paredzēti eksportam no Savienības, pēc tam var izmantot, lai pārvadātu vai glabātu barību, kuru paredzēts laist tirgū un kas ir domāta atgremotājiem vai lauksaimniecības dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, izņemot akvakultūras dzīvniekus, ja tie saskaņā ar dokumentētu procedūru, ko iepriekš apstiprinājusi kompetentā iestāde, pirms tam ir iztīrīti, lai novērstu savstarpēju piesārņojumu. Ja tiek izmantota šāda procedūra, tad dokumentāciju, kurā reģistrēta procedūras izmantošana, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz divus gadus.

Noliktavas, kurās glabā neiesaiņotas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, un šādas olbaltumvielas saturošus neiesaiņotus barības maisījumus, saskaņā ar nosacījumiem, kas noteikti d) punkta otrajā daļā, apstiprina kompetentā iestāde, pamatojoties uz minēto noliktavu pārbaudi attiecībā uz atbilstību minētajā daļā noteiktajām prasībām.

4. Atkāpjoties no 3. punkta, tajā minētos nosacījumus nepiemēro:

a) lolojumdzīvnieku barībai, kura satur pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, un kas ir pārstrādātas lolojumdzīvnieku barības ražošanas uzņēmumos, kuri ir apstiprināti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1069/2009 24. pantu, un minētā barība ir iesaiņota un marķēta saskaņā ar Savienības tiesību aktiem;

b) zivju miltiem, ja tie ir ražoti saskaņā ar šo pielikumu;

▼**M58**

c) no lauksaimniecības kukaiņiem iegūtām pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām, ja tās ir ražotas saskaņā ar šo pielikumu;

d) barības maisījumiem, kas nesatur citas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas kā vien zivju miltus un no lauksaimniecības kukaiņiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, ja tie ir ražoti saskaņā ar šo pielikumu;

e) no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, iegūtām pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām, kas paredzētas lolojumdzīvnieku barības ražošanai vai organiskā mēslojuma, vai augsnes ielabotāju ražošanai trešajā galamērķa valstī, ja pirms eksporta eksportētājs nodrošina to, ka katrs pārstrādāto dzīvnieku olbaltumvielu sūtījums tiek analizēts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 152/2009 VI pielikuma 2.2. punktā noteikto analīzes metodi atgremotāju izcelsmes sastāvdaļu neesamības noteikšanai.

▼**M48**

F IEDAĻA

Oficiālās kontroles

1. Oficiālās kontroles, ko veic kompetentā iestāde, lai apstiprinātu atbilstību šajā pielikumā noteiktajiem noteikumiem, ietver pārbaudes un paraugu ņemšanu pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu un barības analīzēm saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 152/2009 VI pielikumā izklāstītajām analīzes metodēm, ar ko nosaka dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas barības kontrolei.

2. Kompetentā iestāde regulāri pārbauda to laboratoriju kompetenci, kuras veic analīzes šādām oficiālām kontrolēm, jo īpaši novērtējot starplaboratoriju testu rezultātus.

   Ja kompetenci uzskata par neapmierinošu, pirms jaunu analīžu veikšanas kā minimālo korektīvo pasākumu laboratorija īsteno tās personāla pārkvalifikāciju.

▼M31

V PIELIKUMS

ĪPAŠAIS RISKA MATERIĀLS

1. **Īpašā riska materiāla definīcija**

Ar īpašo riska materiālu apzīmē šādus audus, ja tie iegūti no dzīvniekiem, kuru izcelsme ir dalībvalstī vai trešā valstī vai kādā no tās reģioniem ar kontrolētu vai nenoteiktu GSE riska statusu:

a) attiecībā uz liellopiem:

i) par 12 mēnešiem vecāku dzīvnieku galvaskausu, izņemot apakšžokli, bet ietverot smadzenes un acis, kā arī muguras smadzenes;

▼M37

ii) par 30 mēnešiem vecāku liellopu mugurkaulu, izņemot astes skriemeļus, kakla, krūškurvja un jostas skriemeļu muguras apofīzes un šķērsapofīzes, kā arī *Cristasacralis mediana* un krusta kaula spārnu, bet ietverot dorsālo gangliju saknītes; un.

▼M52

iii) visu vecumu dzīvnieku mandeles, tievās zarnas pēdējos četrus metrus, aklo zarnu un apzarni;

▼M31

b) attiecībā uz aitām un kazām:

i) par 12 mēnešiem vecāku dzīvnieku galvaskausu vai tādu dzīvnieku galvaskausu, kam smaganās ir izšķīlies pastāvīgs priekšzobs, tajā skaitā smadzenes un acis, mandeles un muguras smadzenes, un

ii) visu vecumu dzīvnieku liesu un ►C4 gūžu zarnu (*ileum*) ◄.

▼M53

2. **Īpašas prasības dalībvalstīm ar nenozīmīgu GSE riska statusu**

1. punkta a) apakšpunkta i) punktā un b) apakšpunktā minētos audus, kas iegūti no dzīvniekiem, kuru izcelsme ir dalībvalstīs ar nenozīmīgu GSE risku, uzskata par īpašu riska materiālu.

▼M55

3. **Marķēšana un likvidēšana**

Īpašo riska materiālu tūlīt pēc izņemšanas iekrāso ar krāsu vai attiecīgā gadījumā citādi un likvidē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1069/2009 noteikumiem un jo īpaši tās 12. pantu.

4. **Īpašā riska materiāla izņemšana**

4.1. Īpašo riska materiālu izņem:

a) kautuvēs vai attiecīgā gadījumā citās kaušanas vietās;

b) attiecībā uz liellopu mugurkaulu – gaļas sadalīšanas uzņēmumos;

c) attiecīgā gadījumā Regulas (EK) Nr. 1069/2009 24. panta 1. punkta h) apakšpunktā minētajos apstiprinātajos uzņēmumos vai ražotnēs (iekārtās).

4.2. Atkāpjoties no 4.1. punkta, attiecībā uz īpašā riska materiāla izņemšanu var saskaņā ar šīs regulas 24. panta 3. punktā minēto procedūru ļaut izmantot 8. panta 2. punktā minēto alternatīvo testu, ja vien alternatīvais tests ir minēts X pielikuma sarakstos un ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

a) alternatīvie testi kautuvēs jāveic visiem dzīvniekiem, kam izņemams īpašais riska materiāls;

▼M55

b) ja kādam no nokautajiem dzīvniekiem ir apstiprināta GSE, no kautuves nedrīkst izvest nekādus pārtikai vai dzīvnieku barībai paredzētus liellopu, aitu vai kazu produktus, iekams kompetentā iestāde nav saņēmusi un apstiprinājusi visu nokauto un potenciāli kontaminēto dzīvnieku alternatīvo testu rezultātus;

c) ja alternatīva testa rezultāts ir pozitīvs, viss kautuvē potenciāli kontaminētais liellopu, aitu un kazu audu materiāls jāiznīcina saskaņā ar 3. punktu, izņemot gadījumu, ja visas attiecīgā dzīvnieka daļas (arī ādu) iespējams identificēt un turēt atsevišķi.

4.3. Atkāpjoties no 4.1. punkta, dalībvalstis var lemt, ka atļauj:

a) aitu un kazu muguras smadzenes izņemt šim nolūkam attiecīgi pilnvarotos gaļas sadalīšanas uzņēmumos;

b) liellopu mugurkaulu no liemeņiem vai liemeņu daļām atdalīt šim nolūkam īpaši pilnvarotos, uzraudzītos un reģistrētos gaļas veikalos;

c) galvas gaļu no liellopiem iegūt gaļas sadalīšanas uzņēmumos, kas saskaņā ar 9. punktu īpaši pilnvaroti šādam nolūkam.

4.4. Šīs nodaļas noteikumi par īpašā riska materiāla izņemšanu neattiecas ne uz 1. kategorijas materiālu, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1069/2009 18. panta 2. punkta a) apakšpunktu tiek izmantots zooloģiskā dārza dzīvnieku barošanai, ne arī uz 1. kategorijas materiālu, kas saskaņā ar minētās regulas 18. panta 2. punkta b) apakšpunktu tiek bioloģiskās daudzveidības veicināšanai izmantots dabīgajā dzīvotnē (vidē) dzīvojošu apdraudētu vai aizsargājamu maitēdāju sugu putnu un citu sugu putnu barošanai.

▼M31

5. **Pasākumi attiecībā uz mehāniski atdalītu gaļu**

Neskatoties uz 5. panta 2. punktā minētajiem atsevišķajiem lēmumiem un atkāpjoties no 9. panta 3. punkta, visās dalībvalstīs mehāniski atdalītas gaļas ražošanai ir aizliegts izmantot liellopu, aitu un kazu kaulus vai neatkaulotus izcirtņus.

▼M55

6. **Pasākumi attiecībā uz audu saplosīšanu**

Papildus dalībvalstīm vai to reģioniem ar kontrolētu vai nenoteiktu GSE risku 8. panta 3. punktā noteiktajam aizliegumam pārtikai vai dzīvnieku barībai paredzētiem liellopiem, aitām vai kazām pēc apdullināšanas centrālās nervu sistēmas audus saplosīt, galvaskausa dobumā ievadot pagarinātu koniskas formas instrumentu vai injicējot gāzi, šo aizliegumu piemēro arī dalībvalstīm ar nenozīmīgu GSE risku.

7. **Liellopu mēļu ievākšana**

Pārtikai vai dzīvnieku barībai paredzētas mēles no jebkāda vecuma liellopiem kautuvēs ievāc, izdarot šķērsenisku griezienu priekšā zemmēles kaula saitītei, izņemot tādu liellopu mēles, kuru izcelsme ir dalībvalstīs ar nenozīmīgu GSE risku.

▼M31

8. **Liellopu galvas gaļas iegūšana**

8.1. ►C4 Par 12 mēnešiem vecāku liellopu galvas gaļu iegūst kautuvēs saskaņā ar kontroles sistēmu, ko atzinusi kompetentā iestāde, lai nodrošinātu, ka tiek novērsta galvas gaļas iespējamā kontaminācija ar centrālās nervu sistēmas audiem. Sistēmā jāiekļauj vismaz šādi noteikumi: ◄

▼M31

a) iegūšana notiek speciāli tam paredzētā teritorijā, kas fiziski atdalīta no pārējām kaušanas līnijas daļām;

b) ja galvas tiek aizvāktas no konveijera vai āķiem pirms galvas gaļas iegūšanas, tad priekšējais audu kanāls un lielais pakauša caurums jānoslēdz ar ūdensnecaurlaidīgu un izturīgu aizbāzni. Ja iegarenās smadzenes tiek ņemtas kā paraugs GSE laboratorijas pārbaudei, tad lielo pakauša caurumu noslēdz tūlīt pēc minētā parauga ņemšanas;

c) ►C4 galvas gaļu neiegūst no galvām, kurām ir bojātas vai īsi pirms vai tūlīt pēc kaušanas zaudētas acis vai kuras ir citādi bojātas veidā, kā rezultātā galva var tikt kontaminēta ar centrālās nervu sistēmas audiem; ◄

d) galvas gaļu neiegūst no galvām, kas nav bijušas pienācīgi noslēgtas saskaņā ar b) apakšpunktu;

e) ►C4 neierobežojot vispārējos higiēnas noteikumus, ir spēkā īpašas norādes darbam, lai novērstu galvas gaļas kontamināciju ieguves laikā, it īpaši gadījumā, kad ieguves laikā ir pazaudēts b) apakšpunktā minētais aizbāznis vai tikušas bojātas acis; ◄

f) ►C4 lai pārliecinātos, ka tiek pienācīgi īstenoti kontaminācijas mazināšanas pasākumi, ir izstrādāts paraugu ņemšanas plāns, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, lai noteiktu centrālās nervu sistēmas audus. ◄

8.2. ►C4 Atkāpjoties no 8.1. punkta prasībām, dalībvalstis var nolemt kautuvē piemērot alternatīvu kontroles sistēmu govju galvas gaļas iegūšanai, kas līdzvērtīgā apmērā samazina iespēju, ka centrālās nervu sistēmas audi kontaminē galvas gaļu. Lai pārliecinātos, ka tiek pienācīgi īstenoti kontaminācijas mazināšanas pasākumi, ir izstrādāts paraugu ņemšanas plāns, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, lai noteiktu centrālās nervu sistēmas audus. ◄ Dalībvalstis, kas izmanto šo atkāpi, ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas starpniecību par savām kontroles sistēmām un paraugu ņemšanas rezultātiem informē Komisiju un citas dalībvalstis.

8.3. Ja gaļu iegūst, nenoņemot liellopu galvu no konveijera vai āķiem, 8.1. un 8.2. punktu nepiemēro.

▼C4

9. **Liellopu galvas gaļas iegūšana pilnvarotos gaļas sadalīšanas uzņēmumos**

▼M31

Atkāpjoties no 8. punkta, dalībvalstis var atļaut galvas gaļas iegūšanu no liellopiem izciršanas uzņēmumos, kuri īpaši pilnvaroti šim nolūkam un ar noteikumu, ka ir ievēroti šādi nosacījumi:

a) transportēšanai uz gaļas izciršanas uzņēmumu paredzētās galvas, glabāšanas laikā un vedot no kautuves uz gaļas izciršanas uzņēmumu, ir novietotas uz statīva;

b) pirms pārvietošanas no konveijera vai āķiem uz statīviem priekšējais audu kanāls un lielais pakauša caurums ir pienācīgi noslēgts ar ūdensnecaurlaidīgu un izturīgu aizbāzni. Ja iegarenās smadzenes tiek ņemtas kā paraugs GSE laboratorijas pārbaudei, tad lielo pakauša caurumu noslēdz tūlīt pēc minētā parauga ņemšanas;

▼C4

c) nepieļauj tādu galvu pārvešanu uz īpaši pilnvarotu gaļas sadalīšanas uzņēmumu, kas nav pienācīgi noslēgtas saskaņā ar b) apakšpunktu, kas ir bojātas vai kam īsi pirms vai tūlīt pēc kaušanas ir zaudētas acis, vai kas ir citādi bojātas veidā, kura rezultātā galvas gaļu var kontaminēt centrālās nervu sistēmas audi;

▼C4

d) lai pārliecinātos, ka tiek pienācīgi īstenoti kontaminācijas mazināšanas pasākumi, izstrādāts izlases pārbaužu plāns kautuvēm, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, lai noteiktu centrālās nervu sistēmas audus;

e) galvas gaļas iegūšanu veic, ievērojot kontroles sistēmu, ko atzinusi kompetentā iestāde, lai novērstu galvas gaļas iespējamo kontaminmāciju. Sistēmā iekļauj vismaz šādus noteikumus:

i) pirms galvas gaļas ieguves sākšanas visas galvas vizuāli pārbauda attiecībā uz kontaminācijas vai bojājuma pazīmēm un attiecībā uz to, vai tās ir pienācīgi noslēgtas;

ii) galvas gaļu neiegūst no galvām, kas nav bijušas pienācīgi noslēgtas, kam ir bojātas acis vai kas ir citādi bojātas veidā, kura rezultātā galvas gaļu var kontaminēt centrālās nervu sistēmas audi. Galvas gaļu neiegūst arī no tādām galvām, par kurām ir aizdomas, ka tās varētu būt kontaminētas no minētajām galvām;

iii) neierobežojot vispārējos higiēnas noteikumus, ir spēkā īpašas norādes darbam, lai novērstu galvas gaļas kontaminmāciju transportēšanas un ieguves laikā, it īpaši gadījumā, kad ieguves laikā ir pazaudēts aizbāznis vai tikušas bojātas acis;

f) lai pārliecinātos, ka tiek pienācīgi īstenoti pasākumi kontaminācijas mazināšanai, ir izstrādāts izlases pārbaužu plāns gaļas sadalīšanas uzņēmumiem, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, lai noteiktu centrālās nervu sistēmas audus.

▼M31

10. **Tirdzniecības un eksporta noteikumi**

10.1. Dalībvalstis var atļaut nosūtīt īpašu riska materiālu saturošas galvas un nesadalītus liemeņus uz citu dalībvalsti tikai pēc tam, kad šī otra dalībvalsts ir piekritusi saņemt šo materiālu un ir apstiprinājusi īpašos nosūtīšanas un pārvadāšanas nosacījumus.

10.2. Atkāpjoties no 10.1. punkta, liemeņus, pusliemeņus vai pusliemeņus, kas sadalīti ne vairāk kā trīs vairumtirdzniecības izcirtņos, un ceturtdaļliemeņus, kuros nav nekāda cita īpašā riska materiāla kā vien mugurkauls, tostarp dorsālo gangliju saknītes, no dalībvalsts drīkst nosūtīt uz citu dalībvalsti, nesaņemot iepriekšēju tās piekrišanu.

10.3. Īpašo riska materiālu saturošas liellopu, aitu un kazu galvas un svaigu gaļu aizliegts eksportēt ārpus Kopienas.

▼M55

11. **Kontroles**

11.1. Dalībvalstis bieži veic oficiālas kontroles, lai verificētu, vai šis pielikums tiek pareizi piemērots, un nodrošina, ka tiek veikti pasākumi, kas nepieļauj nekādu kontaminmāciju, jo īpaši kautuvēs, gaļas izciršanas uzņēmumos vai citās vietās, kur tiek izņemts īpašais riska materiāls, piemēram, gaļas veikalos vai 4.1. punkta c) apakšpunktā minētajos uzņēmumos.

11.2. Konkrētāk, dalībvalstis izveido sistēmu, kurā nodrošina un pārbauda, ka ar īpašo riska materiālu rīkojas un to likvidē saskaņā ar šo regulu un Regulu (EK) Nr. 1069/2009.

11.3. Izveido 1. punkta a) apakšpunktā specificētā mugurkaula izņemšanas kontroles sistēmu. Kontroles sistēmā ir vismaz šādi pasākumi:

a) līdz 2017. gada 30. jūnijam gadījumos, kad netiek prasīts izņemt mugurkaulu, Regulas (EK) Nr. 1760/2000 13. pantā minētajā marķējumā mugurkaulu saturošus liellopu liemeņus vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņus identificē ar skaidri redzamu zilu svītru.

No 2017. gada 1. jūlija, gadījumos, kad tiek prasīts izņemt mugurkaulu, Regulas (EK) Nr. 1760/2000 13. pantā minētajā marķējumā mugurkaulu saturošus liellopu liemeņus vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņus identificē ar skaidri redzamu sarkanu svītru;

▼**M55**

b) attiecīgā gadījumā gaļas sūtījumiem pievienotajā tirdzniecības pavadzīmē jābūt iekļautai konkrētai informācijai par to liellopu liemeņu vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņu skaitu, uz kuriem attiecas prasība par mugurkaula izņemšanu. Importa gadījumā, ja vajadzīgs, minēto konkrēto informāciju iekļauj kopējā veterinārajā ievešanas dokumentā (KVID), kas minēts Komisijas Regulas (EK) Nr. 136/2004 ([1]) 2. panta 1. punktā;

c) gaļas veikali b) apakšpunktā minētos tirdzniecības dokumentus glabā vismaz gadu.

([1]) Komisijas 2004. gada 22. janvāra Regula (EK) Nr. 136/2004, ar ko nosaka procedūras veterinārajām pārbaudēm Kopienas robežkontroles punktos attiecībā uz produktiem, ko importē no trešām valstīm (OV L 21, 28.1.2004., 11. lpp.).

▼**M31**

VI PIELIKUMS

DZĪVNIEKU IZCELSMES PRODUKTI, KAS IEGŪTI NO 9. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTAJIEM ATGREMOTĀJU AUDIEM, VAI SATUR ŠOS AUDUS

▼M50

VII PIELIKUMS

TRANSMISĪVO SŪKĻVEIDA ENCEFALOPĀTIJU KONTROLE UN APKAROŠANA

A NODAĻA

Pasākumi, ko veic, ja ir aizdomas par tse esību aitām un kazām

Ja ir aizdomas par TSE aitām vai kazām kādā dalībvalsts saimniecībā, visām pārējām šīs saimniecības aitām un kazām līdz apstiprinošās pārbaudes rezultātu uzzināšanai nosaka oficiālu pārvietošanas ierobežojumu.

Ja ir pierādījumi, ka ir maz ticams, ka saimniecība, kurā dzīvnieks atradies, kad radās aizdomas par TSE, ir saimniecība, kurā dzīvnieks varētu būt inficējies ar TSE, dalībvalsts atkarībā no pieejamās epidemioloģiskās informācijas var pieņemt lēmumu par oficiālas kontroles piemērošanu citām saimniecībām vai tikai saimniecībai, kurā varēja notikt inficēšanās.

Pienu un piena produktus, kas iegūti no oficiālai kontrolei pakļautas saimniecības aitām un kazām, kuras šajā saimniecībā atradās no dienas, kad radās aizdomas par TSE esību, līdz apstiprinošās pārbaudes rezultātu saņemšanai izmanto vienīgi konkrētajā saimniecībā.

B NODAĻA

Pasākumi pēc apstiprinājuma saņemšanas par tse esību liellopiem, aitām un kazām

1. Izmeklēšanā, kas minēta 13. panta 1. punkta b) apakšpunktā, jāidentificē:

   a) attiecībā uz liellopiem:

      — visi pārējie atgremotāji tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta slimība,

      — ja slimība ir apstiprināta sieviešu kārtas dzīvniekam, tā pēcnācēji, kas dzimuši divu gadu laikā pirms vai pēc slimības klīnisko pazīmju parādīšanās,

      — visi dzīvnieki tajā kohortā, kam pieder dzīvnieks, kam apstiprināta slimība,

      — slimības iespējamā izcelsme,

      — citi dzīvnieki tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta slimība, vai citās saimniecībās, ko varētu būt inficējis TSE ierosinātājs vai kurās nonākusi tā pati barība vai infekcijas avots,

      — potenciāli inficētas barības un citu materiālu pārvietošana vai jebkādi citi pārnešanas veidi, ar ko var pārnest TSE ierosinātāju uz minēto saimniecību vai no tās;

   b) attiecībā uz aitām un kazām:

      — visi pārējie atgremotāji, kas nav aitas un kazas, tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta slimība,

      — ciktāl iespējams identificēt, vecāki un attiecībā uz sieviešu kārtas dzīvniekiem visi embriji, olšūnas un pēdējie pēcnācēji sieviešu kārtas dzīvniekam, kam ir apstiprināta slimība,

      — papildus otrajā ievilkumā minētajiem dzīvniekiem arī visas pārējās aitas un kazas tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta slimība,

      — iespējamā slimības izcelsme un citas saimniecības, kurās ir dzīvnieki, embriji vai olšūnas, ko varētu būt inficējis TSE ierosinātājs, vai kurās nonākusi tā pati barība vai infekcijas avots,

▼M50

— potenciāli inficētas barības un citu materiālu pārvietošana vai citi pārnešanas veidi, kuru rezultātā TSE ierosinātājs varētu būt pārnests uz minēto saimniecību vai no tās.

2. Regulas 13. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētie pasākumi iekļauj vismaz šādus pasākumus.

2.1. Ja GSE apstiprina liellopiem – to liellopu nokaušana un pilnīga iznīcināšana, kas identificēti, veicot 1. punkta a) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minēto izmeklēšanu; tomēr dalībvalsts var nolemt:

— nenokaut un neiznīcināt 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minētās kohortas dzīvniekus, ja ir pierādījumi, ka šiem dzīvniekiem nav bijusi pieejama tā pati barība, ko lietojis inficētais dzīvnieks,

— atlikt 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minētās kohortas dzīvnieku nokaušanu un iznīcināšanu līdz to produktīvā perioda beigām ar nosacījumu, ka tie ir buļļi, kurus pastāvīgi tur spermas savākšanas centrā, un ka ir iespējams nodrošināt to pilnīgu iznīcināšanu pēc nāves.

2.2. Gadījums, kad TSE apstiprina aitām vai kazām

2.2.1. Gadījumi, kad nevar izslēgt GSE

▼M51

Ja pēc tādas sekundārās molekulārās testēšanas rezultātiem, kura veikta saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta c) apakšpunkta ii) punktā izklāstītajām metodēm un protokoliem, nevar izslēgt GSE klātbūtni, nekavējoties nonāvē un pilnībā iznīcina visus tos dzīvniekus, embrijus un olšūnas, kas identificēti 1. punkta b) apakšpunkta otrajā līdz piektajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā.

▼M50

Saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas 5. punktu dzīvniekiem, kuri vecāki par 18 mēnešiem un kurus nokauj iznīcināšanai, veic testus attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

Nosaka prionu proteīna genotipu visām, bet ne vairāk kā 50 aitām.

Pienu un piena produktus, kas iegūti no iznīcināšanai paredzētajiem dzīvniekiem, kuri atradās saimniecībā laikā starp dienu, kad tika saņemts apstiprinājums, ka nevar izslēgt GSE, un dienu, kad dzīvnieki tika pilnībā iznīcināti, likvidē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1069/2009 12. pantu ([1]).

Pēc visu dzīvnieku nokaušanas un pilnīgas iznīcināšanas uz saimniecību attiecas 3. punktā aprakstītie nosacījumi.

2.2.2. Gadījumi, kad var izslēgt GSE un atipisko skrepi slimību

Ja GSE un atipiskā skrepi slimība tiek izslēgta saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punkta c) apakšpunktā aprakstītajām laboratoriskajām metodēm, uz saimniecību attiecina a) apakšpunktā aprakstītos nosacījumus, un, ņemot vērā par attiecīgo saimniecību atbildīgās dalībvalsts lēmumu, nosacījumus, kas

([1]) OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.

▼M50

aprakstīti vai nu b) apakšpunktā minētajā 1. variantā vai c) apakšpunktā minētajā 2. variantā, vai d) apakšpunktā minētajā 3. variantā.

a) Pienu un piena produktus, kas iegūti no iznīcināšanai vai nokaušanai paredzētajiem dzīvniekiem, kuri atradās saimniecībā laikā starp dienu, kad tika saņemts TSE gadījuma apstiprinājums, un dienu, kad tika pabeigti pasākumi, kas saimniecībā jāveic saskaņā ar b) un c) apakšpunktu, vai kas iegūti no inficētā ganāmpulka līdz dienai, kad tiek atcelti visi d) apakšpunktā un 4. punktā paredzētie ierobežojumi, neizmanto atgremotāju barošanai, izņemot tos atgremotājus, kas atrodas minētajā saimniecībā.

   Ja šādu pienu un piena produktus laiž tirgū kā barību dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, tad to var darīt tikai tās dalībvalsts teritorijā, kura atbildīga par minēto saimniecību.

   Minētā piena un piena produktu sūtījumiem pievienotajā tirdzniecības pavaddokumentā un uz visiem minēto sūtījumu iepakojumiem skaidri jānorāda šāds teksts: "nelietot kā barību atgremotājiem".

   Saimniecībās, kurās tur atgremotājus, aizliegts lietot un glabāt šādu pienu un piena produktus saturošu barību.

   Nefasētu barību, kas satur šādu pienu un piena produktus, pārvadā transportlīdzekļos, kuros vienlaikus nepārvadā barību atgremotājiem.

   Ja minētos transportlīdzekļus pēc tam izmanto atgremotājiem paredzētas barības pārvadāšanai, tos rūpīgi iztīra saskaņā ar tās dalībvalsts apstiprinātu procedūru, kas atbildīga par attiecīgo saimniecību, lai izvairītos no krusteniskās kontaminācijas.

b) 1. variants – visu dzīvnieku nokaušana un pilnīga likvidēšana

   Nekavējoties nokauj un pilnībā iznīcina visus dzīvniekus, embrijus un olšūnas, kas identificēti 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minētās izmeklēšanas laikā.

   Saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas 5. punktu dzīvniekiem, kuri vecāki par 18 mēnešiem un kurus nokauj iznīcināšanai, veic testus attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

   Nosaka prionu proteīna genotipu visām, bet ne vairāk kā 50 aitām.

   Atkāpjoties no 1. varianta pirmajā daļā aprakstītajiem nosacījumiem, dalībvalstis var pieņemt lēmumu to vietā īstenot pasākumus, kas minēti i) vai ii) punktā:

   (i) aizstāt tūlītēju visu dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu ar tūlītēju to nokaušanu lietošanai pārtikā, ievērojot šādus nosacījumus:

      — dzīvniekus nokauj lietošanai pārtikā tās dalībvalsts teritorijā, kas atbildīga par attiecīgo saimniecību;

▼M50

— visiem dzīvniekiem, kas vecāki par 18 mēnešiem un nokauti lietošanai pārtikā, veic testu attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā;

(ii) neveic tādu jēru un kazlēnu tūlītēju nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu, kas ir jaunāki par trīs mēnešiem, ar nosacījumu, ka tie tiek nokauti lietošanai pārtikā pirms tie sasniedz trīs mēnešu vecumu.

Kamēr nav pabeigta visu dzīvnieku nokaušana un pilnīga iznīcināšana vai nokaušana lietošanai pārtikā, saimniecībā, kurā pieņemts lēmums īstenot 1. variantu, veic pasākumus, kas paredzēti 2.2.2. punkta a) apakšpunktā un 3.4. punkta b) apakšpunkta trešajā un ceturtajā ievilkumā.

Pēc visu dzīvnieku nokaušanas un pilnīgas iznīcināšanas vai nokaušanas lietošanai pārtikā, saimniecībā, kurā pieņemts lēmums īstenot 1. variantu, ievēro 3. punktā paredzētos nosacījumus.

c) 2. variants – tikai uzņēmīgo dzīvnieku nokaušana un pilnīga iznīcināšana

Visām aitām, kas atrodas saimniecībā, nosaka prionu proteīna genotipu, un pēc tam nekavējoties nokauj un pilnībā iznīcina visus dzīvniekus, embrijus un olšūnas, kas identificēti 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā, izņemot:

— ARR/ARR genotipa vaislas aunus,

— vaislas aitu mātes, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles, un, ja šādas vaislas aitu mātes ir grūsnas izmeklēšanas laikā, jērus, kas pēc tam dzimuši, ja to genotips atbilst šā apakšpunkta prasībām,

— aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un kuras ir paredzēts nokaut vienīgi lietošanai pārtikā,

— jērus un kazlēnus, kas ir jaunāki par trīs mēnešiem, ja par saimniecību atbildīgā dalībvalsts tā nolemj un ar nosacījumu, ka tie tiek nokauti lietošanai pārtikā pirms tie sasniedz trīs mēnešu vecumu. Minētajiem jēriem un kazlēniem genotips nav jānosaka.

Saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas 5. punktu dzīvniekiem, kuri vecāki par 18 mēnešiem un kurus nokauj iznīcināšanai, veic testus attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

Atkāpjoties no 2. varianta pirmajā daļā aprakstītajiem nosacījumiem, dalībvalstis var pieņemt lēmumu to vietā īstenot pasākumus, kas minēti i), ii) un iii) punktā:

(i) aizstāt visu 2. varianta pirmajā daļā minēto dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu ar nokaušanu lietošanai pārtikā, ievērojot šādus nosacījumus:

— dzīvniekus nokauj lietošanai pārtikā tās dalībvalsts teritorijā, kas atbildīga par attiecīgo saimniecību;

▼**M50**

— visiem dzīvniekiem, kas vecāki par 18 mēnešiem un nokauti lietošanai pārtikā, veic testu attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā;

(ii) atlikt 2. varianta pirmajā daļā minēto dzīvnieku genotipa noteikšanu un tam sekojošu nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu vai nokaušanu lietošanai pārtikā uz laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus, situācijās, kad references gadījums ir apstiprināts neilgu laiku pirms atnešanās sezonas sākuma, ievērojot nosacījumu, ka aitu un kazu mātes un viņu jaundzimušie pēcnācēji tiek turēti izolēti no citu saimniecību aitām un kazām visu minēto periodu;

(iii) atlikt 2. varianta pirmajā daļā minēto dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu vai nokaušanu lietošanai pārtikā ne ilgāk kā uz trīs gadiem, skaitot no dienas, kad tika apstiprināts references gadījums, aitu ganāmpulkos un saimniecībās, kurās aitas un kazas tiek turētas kopā. Šajā rindkopā aprakstīto atkāpi piemēro tikai gadījumos, kad par attiecīgo saimniecību atbildīgā dalībvalsts uzskata, ka epidemioloģisko situāciju nav iespējams risināt, neveicot visu attiecīgo dzīvnieku nokaušanu, bet to nevar īstenot nekavējoties, jo saimniecības aitu populācijā ir zems rezistences līmenis un vienlaikus ir jāņem vērā citi apsvērumi, tostarp ekonomiski faktori. Vaislas aunus, izņemot ARR/ARR genotipa aunus, nekavējoties nokauj vai kastrē, un īsteno visus iespējamos pasākumus, lai ātri paaugstinātu ģenētisko rezistenci visā aitu populācijā saimniecībā, tostarp, veicot aitu māšu mērķtiecīgu selekciju un atlasītu iznīcināšanu, lai paaugstinātu ARR alēles biežumu un likvidētu VQR alēli. Par saimniecību atbildīgā dalībvalsts nodrošina, ka nokaujamo dzīvnieku skaits atlikšanas perioda beigās nav lielāks nekā uzreiz pēc references gadījuma apstiprināšanas.

Kamēr nav pabeigta 2. varianta pirmajā daļā minēto dzīvnieku nokaušana un pilnīga iznīcināšana vai nokaušana lietošanai pārtikā, saimniecībā, kurā pieņemts lēmums īstenot 2. variantu, piemēro turpmāk uzskaitītajos punktos minētos pasākumus: 2.2.2. punkta a) apakšpunkts, 3.1. punkts, 3.2. punkta a) un b) apakšpunkts, 3.3. punkts un 3.4. punkta a) apakšpunkta pirmais un otrais ievilkums, b) apakšpunkta pirmais, trešais un ceturtais ievilkums un c) apakšpunkts. Savukārt, ja par saimniecību atbildīgā dalībvalsts saskaņā ar iii) punktu nolemj atlikt dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu vai nokaušanu lietošanai pārtikā, tā vietā saimniecībā īsteno turpmāk uzskaitītajos punktos minētos pasākumus: 2.2.2. punkta a) apakšpunkts un 4.1. līdz 4.6. punkts.

Pēc 2. varianta pirmajā daļā minēto dzīvnieku nokaušanas un pilnīgas iznīcināšanas vai nokaušanas lietošanai pārtikā saimniecībā, kurā pieņemts lēmums īstenot 2. variantu, piemēro 3. punktā paredzētos nosacījumus.

d) 3. variants – dzīvnieku nokaušana un pilnīga likvidēšana nav obligāta

▼M50

Dalībvalsts var nolemt neveikt to dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu, kas identificēti 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā, ja ir izpildīts vismaz viens no četriem turpmāk minētajiem kritērijiem:

— ir sarežģīti aizvietot konkrētu 3.2. punkta a) un b) apakšpunktā atļauto genotipu aitas,

— ARR alēles šķirnē vai saimniecībā sastopamas reti,

— tas tiek uzskatīts par nepieciešamu, lai izvairītos no tuvradnieciskās krustošanas,

— dalībvalsts uzskata to par nepieciešamu, balstoties uz visu epidemioloģisko faktoru pamatotu apsvēršanu.

Dalībvalstis, kuras saistībā ar klasiskās skrepi slimības uzliesmojumu pārvaldību atļauj piemērot 3. variantu, dokumentē iemeslus un kritērijus, kuri bija katra atsevišķā lēmuma par piemērošanu pamatā.

Ja saimniecībā, kurā tiek piemērots 3. variants, tiek konstatēti klasiskās skrepi slimības turpmāki gadījumi, dalībvalsts atkārtoti pārskata to iemeslu un kritēriju pamatotību, kuri bija lēmuma par 3. varianta piemērošanu pamatā. Ja tiek secināts, ka 3. varianta piemērošana nenodrošina pietiekamu uzliesmojuma kontroli, dalībvalsts maina konkrētās saimniecības pārvaldības variantu no 3. varianta uz b) un c) apakšpunktā aprakstīto 1. vai 2. variantu.

Trīs mēnešu laikā pēc klasiskās skrepi slimības references gadījuma apstiprināšanas veic priona proteīna genotipa noteikšanu visām, bet ne vairāk kā 50 aitām.

2.2.2. punkta a) apakšpunktā un 4. punktā aprakstītos nosacījumus bez kavēšanās piemēro attiecībā uz saimniecību, kurā pieņemts lēmums īstenot 3. variantu.

2.2.3. Gadījumi, kad atipiskā skrepi slimība ir apstiprināta

Ja saimniecībā apstiprinātais TSE gadījums ir atipisks skrepi slimības gadījums, tad divus gadus, skaitot no dienas, kad konstatēts pēdējais atipiskais skrepi slimības gadījums, saimniecībā veic pastiprinātu TSE uzraudzību saskaņā ar protokolu: visām aitām un kazām, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un nokautas lietošanai pārtikā, un visām aitām un kazām, kuras vecākas par 18 mēnešiem un ir mirušas vai nokautas saimniecībā, veic testus attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas, 3. daļas 3.2. punktā.

Ja divu gadu perioda laikā, kamēr veic pirmajā daļā minēto pastiprināto TSE uzraudzību, tiek apstiprināts TSE gadījums, kas nav atipisks skrepi slimības gadījums, saimniecībā īsteno 2.2.1. vai 2.2.2. punktā minētos pasākumus.

2.3. Ja ar TSE inficētais dzīvnieks ir ievests no citas saimniecības:

a) dalībvalsts, pamatojoties uz inficētā dzīvnieka vēsturi, var lemt piemērot apkarošanas pasākumus ne tikai saimniecībai, kurā infekcija tika apstiprināta, bet arī izcelsmes saimniecībai, vai arī tikai izcelsmes saimniecībai;

▼**M50**

b) ja zemi izmanto kā kopīgas ganības vairākiem ganāmpulkiem, dalībvalstis, pēc visu epidemioloģisko faktoru pamatotas apsvēršanas, var nolemt piemērot apkarošanas pasākumus tikai vienam ganāmpulkam;

c) ja vienā saimniecībā tiek turēti vairāki ganāmpulki, dalībvalstis var lemt piemērot apkarošanas pasākumus tikai tam ganāmpulkam, kurā apstiprināts TSE, ievērojot nosacījumu, ka ir ticis pārbaudīts, ka ganāmpulki ir tikuši turēti atsevišķi viens no otra un ka infekcijas izplatīšanās starp ganāmpulkiem tieša vai netieša kontakta veidā ir maz ticama.

3. Pēc tam, kad visi saskaņā ar 2.2.1. punktu, 2.2.2. punkta b) apakšpunktu vai 2.2.2. punkta c) apakšpunktu identificētie dzīvnieki ir nokauti un pilnībā iznīcināti vai nokauti lietošanai pārtikā:

3.1. saimniecībā veic pastiprinātu TSE uzraudzību saskaņā ar protokolu, tostarp veic TSE esības testus saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas, 3. daļas 3.2. punktā, visiem turpmāk uzskaitītajiem dzīvniekiem, kuri ir vecāki par 18 mēnešiem, izņemot ARR/ARR genotipa aitas:

a) dzīvniekiem, kas tika turēti saimniecībā laikā, kad tika apstiprināts TSE gadījums saskaņā ar 2.2.2. punkta c) apakšpunktu, un kuri tika nokauti lietošanai pārtikā;

b) dzīvniekiem, kas ir miruši vai tikuši nokauti saimniecībā, bet kas netika nokauti saistībā ar slimības apkarošanas kampaņu;

3.2. saimniecībā atļauts ieviest tikai šādus dzīvniekus:

a) ARR/ARR genotipa vīriešu kārtas aitas;

b) sieviešu kārtas aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles;

c) kazas, ievērojot nosacījumu, ka pēc ganāmpulku iznīcināšanas saimniecībā ir veikta visu dzīvnieku novietņu tīrīšana un dezinfekcija;

3.3. saimniecībā atļauts izmantot tikai šādus vaislas aunus un aitu vaislas materiālus:

a) ARR/ARR genotipa vīriešu kārtas aitas;

b) ARR/ARR genotipa aunu spermu;

c) embrijus, kuriem ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles;

3.4. pārvietot dzīvniekus no saimniecības ir atļauts vai nu iznīcināšanas nolūkā, vai ievērojot šādus nosacījumus:

a) turpmāk minētos dzīvniekus atļauts pārvietot no saimniecības visiem nolūkiem, ieskaitot selekciju:

— ARR/ARR genotipa aitas;

— aitu mātes, kurām ir viena ARR alēle un nav VRQ alēles, ievērojot nosacījumu, ka tās pārvieto uz citām saimniecībām, kurās saskaņā ar 2.2.2. punkta c) apakšpunktu vai 2.2.2. punkta d) apakšpunktu īstenoto pasākumu rezultātā ir noteikti ierobežojumi;

— kazas, ievērojot nosacījumu, ka tās pārvieto uz citām saimniecībām, kurās saskaņā ar 2.2.2. punkta c) apakšpunktu vai 2.2.2. punkta d) apakšpunktu īstenoto pasākumu rezultātā ir noteikti ierobežojumi;

▼M50

b) turpmāk minētos dzīvniekus atļauts pārvietot no saimniecības, ja tos pārvieto tieši uz nokaušanu lietošanai pārtikā:

— aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle;

— kazas;

— ja dalībvalsts tā nolemj – jērus un kazlēnus, kuri nokaušanas dienā nav sasnieguši trīs mēnešu vecumu;

— ja dalībvalsts nolemj izmantot 2.2.2. punkta b) apakšpunkta i) punktā un 2.2.2. punkta c) apakšpunkta i) punktā paredzētās atkāpes – visus dzīvniekus;

c) ja dalībvalsts tā nolemj, jērus un kazlēnus var pārvietot uz citu attiecīgās dalībvalsts teritorijā esošu saimniecību tikai nobarošanai pirms nokaušanas, ievērojot šādus nosacījumus:

— galamērķa saimniecībā nav nevienas aitas vai kazas, izņemot tās, kas tiek nobarotas pirms nokaušanas;

— nobarošanas perioda beigās aitas un jērus, kuru izcelsme ir saimniecībās, kurās tiek veikti apkarošanas pasākumi, pārvadā tieši uz kautuvi, kura atrodas tās pašas dalībvalsts teritorijā un kurā tos paredzēts nokaut pirms tie ir sasnieguši 12 mēnešu vecumu;

3.5. ierobežojumus, kas noteikti 3.1. līdz 3.4. punktā, saimniecībai piemēro

a) līdz dienai, kad ir panākts, ka visām aitām saimniecībā ir ARR/ARR statuss, ievērojot nosacījumu, ka saimniecībā netiek turētas kazas; vai

b) divus gadus, skaitot no dienas, kad ir pabeigti visi 2.2.1. punktā, 2.2.2. punkta b) apakšpunktā vai 2.2.2. punkta c) apakšpunktā minētie pasākumi, ievērojot nosacījumu, ka šajā divu gadu laikposmā nav konstatēts neviens TSE gadījums, izņemot atipisko skrepi slimību. Ja minētajā divu gadu laikposmā tiek apstiprināts atipisks skrepi slimības gadījums, saimniecībā īsteno arī 2.2.3. punktā minētos pasākumus.

4. Ja pieņemts lēmums īstenot 3. variantu, kas aprakstīts 2.2.2. punkta d) apakšpunktā, vai atkāpi, kas paredzēta 2.2.2. punkta c) apakšpunkta iii) punktā, saimniecībā nekavējoties īsteno šādus pasākumus:

4.1. saimniecībā veic pastiprinātu TSE uzraudzību saskaņā ar protokolu, tostarp veic testus attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas, 3. daļas 3.2. punktā, visiem turpmāk uzskaitītajiem dzīvniekiem, kuri ir vecāki par 18 mēnešiem, izņemot ARR/ARR genotipa aitas:

a) dzīvniekiem, kas nokauti lietošanai pārtikā;

b) dzīvniekiem, kas ir miruši vai tikuši nokauti saimniecībā, bet kas netika nokauti saistībā ar slimības apkarošanas kampaņu;

▼M55

4.2. saimniecībā atļauts ieviest tikai šādas aitas:

a) vīrišķās kārtas aitas ar ARR/ARR genotipu;

b) sievišķās kārtas aitas, kam ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles.

Tomēr, atkāpjoties no a) un b) punkta, dalībvalsts var atļaut, ka saimniecībā ieved c) un d) punktā minētās aitas, ja vien ir ievēroti šādi nosacījumi:

i) saimniecībā audzētā šķirne saskaņā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 807/2014 ([1]) 7. panta 2. un 3. punktu ir vietēja šķirne, kam draud izzušana no izmantošanas lauksaimniecībā;

([1]) Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētā regula (ES) Nr. 807/2014, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ievieš pārejas noteikumus (OV L 227, 31.7.2014., 1. lpp.).

▼**M55**

ii) uz saimniecībā audzēto šķirni attiecas saglabāšanas programma, ko īsteno audzētāju organizācija vai asociācija, kas oficiāli apstiprināta saskaņā ar Padomes Direktīvas 89/361/EEK ([1]) 5. pantu, vai oficiāla aģentūra; un

iii) saimniecībā audzētajā šķirnē ARR alēle sastopama reti;

c) vīrišķās kārtas aitas, kam ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles;

d) sievišķās kārtas aitas, kam nav VRQ alēles.

4.3. šajā saimniecībā atļauts izmantot tikai šādus vaislas aunus un aitu reproduktīvos produktus:

a) vīrišķās kārtas aitas ar ARR/ARR genotipu;

b) ARR/ARR genotipa aunu spermu;

c) embrijus, kuriem ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles.

Tomēr, atkāpjoties no a), b) un c) punkta, dalībvalsts var atļaut, ka saimniecībā izmanto d), e) un f) punktā minētos vaislas aunus un aitu reproduktīvos produktus, ja vien ir ievēroti šādi nosacījumi:

i) saimniecībā audzētā šķirne saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 807/2014 7. panta 2. un 3. punktu ir vietēja šķirne, kam draud izzušana no izmantošanas lauksaimniecībā;

ii) uz saimniecībā audzēto šķirni attiecas saglabāšanas programma, ko īsteno audzētāju organizācija vai asociācija, kas oficiāli apstiprināta saskaņā ar Direktīvas 89/361/EEK 5. pantu, vai oficiāla aģentūra; un

iii) saimniecībā audzētajā šķirnē ARR alēle sastopama reti;

d) vīrišķās kārtas aitas, kam ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles;

e) spermu no vīrišķās kārtas aitām, kam ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles;

f) embrijus, kam nav VQR alēles.

4.4. pārvietot dzīvniekus no saimniecības ir atļauts iznīcināšanas nolūkā vai tieši uz nokaušanu lietošanai pārtikā, vai arī ievērojot šādus nosacījumus:

a) ARR/ARR genotipa aunus un aitu mātes no saimniecības jebkādiem nolūkiem, ieskaitot audzēšanu, pārvietot atļauts, ievērojot nosacījumu, ka tos pārvieto uz citām saimniecībām, kurās tiek īstenoti pasākumi saskaņā ar 2.2.2. punkta c) vai d) apakšpunktu;

b) ja dalībvalsts tā lemj, jērus un kazlēnus var pārvietot uz vēl vienu citu saimniecību attiecīgās dalībvalsts teritorijā tikai nobarošanai pirms nokaušanas un ar turpmāk minētajiem nosacījumiem:

i) saņēmējā saimniecībā ir tikai tādas aitas vai kazas, kas tiek nobarotas pirms nokaušanas;

ii) nobarošanas perioda beigās aitas un jērus, kuru izcelsme ir saimniecības, kur tiek veikti 2.2.2. punkta c) apakšpunkta iii) punktā vai 2.2.2. punkta d) apakšpunktā minētie izskaušanas pasākumi, pārved tieši uz kautuvi, kura atrodas tās pašas dalībvalsts teritorijā un kurā tos paredzēts nokaut ne vēlāk kā pēc 12 mēnešu vecuma sasniegšanas.

([1]) Padomes 1989. gada 30. maija Direktīva 89/361/EEK par tīršķirnes vaislas aitām un kazām (OV L 153, 6.6.1989., 30. lpp.).

▼**M50**

4.5. vaislas materiālus atļauts pārvietot no saimniecības, ievērojot šādus nosacījumus: dalībvalsts nodrošina, ka no saimniecības netiek nosūtīta sperma, embriji un olšūnas;

4.6. aitu un kazu atnešanās perioda laikā saimniecībā ir aizliegts ganīt visas aitas un kazas kopīgās ganībās ar aitām un kazām no citām saimniecībām.

Ārpus aitu un kazu atnešanās perioda kopīgas ganības ir atļautas, ievērojot ierobežojumus, ko, balstoties uz visu epidemioloģisko faktoru pamatotu apsvēršanu, nosaka dalībvalsts;

4.7. saimniecībās, kurās ir īstenots 2.2.2. punkta d) apakšpunktā aprakstītais 3. variants, divus gadus pēc pēdējā TSE gadījuma konstatēšanas, izņemot atipisko skrepi slimību, turpina piemērot ierobežojumus, kas paredzēti 2.2.2. punkta a) apakšpunktā un 4.1. līdz 4.6. punktā. Ja minētajā divu gadu laikposmā tiek apstiprināts atipisks skrepi slimības gadījums, saimniecībā īsteno arī 2.2.3. punktā minētos pasākumus.

Saimniecībās, kurās ir piemērota 2.2.2. punkta c) apakšpunkta iii) punktā paredzētā atkāpe no 2. varianta, ierobežojumus, kas noteikti 2.2.2. punkta a) apakšpunktā un 4.1. līdz 4.6. punktā, turpina piemērot līdz dienai, kad dzīvnieki, kas identificēti nokaušanai saskaņā ar 2.2.2. punkta c) apakšpunktu, ir pilnībā iznīcināti vai nokauti lietošanai pārtikā, un pēc tam piemēro 3. punktā paredzētos ierobežojumus.

C NODAĻA

Prasību minimums pret tse rezistentu aitu selekcijas programmai saskaņā ar 6.a pantu

1. DAĻA

Vispārējas prasības

1. Selekcijas programmas mērķpopulācija ir ganāmpulki ar augstu ģenētisko vērtību, kā definēts Komisijas Lēmuma 2002/1003/EK I pielikuma 3. punktā.

Tomēr dalībvalstis, kurās tiek īstenota selekcijas programma, var nolemt, ka ganāmpulkos, kuri nav iesaistīti selekcijas programmā, atļauj ņemt paraugus un noteikt genotipu tikai vaislas auniem.

2. Tiek izveidota datubāze, kas ietver vismaz šādu informāciju:

a) visu selekcijas programmā iesaistīto ganāmpulku dzīvnieku identitāti, šķirni un numuru;

b) identitāti individuāliem dzīvniekiem, no kuriem ņemti paraugi selekcijas programmas ietvaros, tostarp vaislas auniem, no kuriem ņemti paraugi ganāmpulkos, kas nav iesaistīti selekcijas programmā;

c) visu genotipa noteikšanas testu rezultātus.

3. Izveido vienotu sertificēšanas sistēmu, ar ko tiek sertificēts genotips katram selekcijas programmas ietvaros testētam dzīvniekam, ieskaitot testētos vaislas aunus, kuri ir no ganāmpulkiem, kas nav iesaistīti selekcijas programmā, iekļaujot atsauci uz dzīvnieka individuālo identifikācijas numuru.

▼M50

4. Izveido tādu sistēmu dzīvnieku un paraugu identifikācijai, paraugu apstrādei un rezultātu piegādei, kas mazina cilvēka radītu kļūdu iespējamību. Šīs sistēmas efektivitāti izvērtē regulārās, nejaušas izlases veida pārbaudēs.

5. Genotipa noteikšanu selekcijas programmas vajadzībām savāktajām asinīm un citiem audiem, ieskaitot paraugus no vaislas auniem, kuri ir no ganāmpulkiem, kas nav iesaistīti selekcijas programmā, veic laboratorijās, kuras ir apstiprinātas selekcijas programmas ietvaros.

6. Dalībvalsts kompetentā iestāde var palīdzēt selekcijas sabiedrībām izveidot ģenētiskās bankas, kurās glabā spermu, olšūnas un embrijus ar tiem prionu proteīnu genotipiem, kas selekcijas programmas rezultātā kļūst reti.

7. Selekcijas programmas izstrādā katrai šķirnei, ņemot vērā šādus faktorus:

   a) dažādu alēļu biežumu šķirnē;

   b) šķirnes retumu;

   c) izvairīšanos no tuvradnieciskas krustošanās vai ģenētiskas novirzes.

▼M59

8. Ja dalībvalsts saskaņā ar 1. punkta otro daļu atļauj ņemt paraugus un noteikt genotipu vaislas auniem ganāmpulkos, kuri nav iesaistīti selekcijas programmā, kodoniem 136, 141, 154 un 171 prionu proteīna genotipu nosaka minimālam aitu paraugam, kam jābūt reprezentatīvam attiecībā uz visu aitu populāciju dalībvalstī, vai nu:

   a) reizi trijos gados minimālam paraugam, kurā ir vismaz 1 560 aitu; vai

   b) dalībvalsts noteiktam parauga lielumam un paraugu ņemšanas biežumam, pamatojoties uz atbilstību šādiem kritērijiem:

      i) paraugu ņemšanas paraugā ņem vērā iepriekšējos apsekojumos savāktos atbilstīgus epidemioloģiskus datus, tostarp datus par aitu prionu proteīnu genotipu kodoniem 136, 141, 154 un 171 pēc šķirnes, reģiona, vecuma, dzimuma un ganāmpulka tipa;

      ii) paraugu ņemšanas paraugs ļauj ar vismaz 80 % efektivitāti un 95 % pārliecību atklāt 5 % izmaiņas genotipa izplatībā trīs gadu periodā.

▼M50

2. DAĻA

Īpaši noteikumi attiecībā uz iesaistītajiem ganāmpulkiem

1. Selekcijas programmas mērķis ir paaugstināt ARR alēles biežumu ganāmpulkā un samazināt to alēļu sastopamību, par kurām liecības, ka tās saistītas ar uzņēmību pret TSE.

2. Prasību minimums attiecībā uz iesaistītajiem ganāmpulkiem:

   a) visus dzīvniekus ganāmpulkā, kuriem jānosaka genotips, individuāli identificē drošā veidā;

   b) visiem vaislas auniem ganāmpulkā pirms izmantošanas vaislai nosaka genotipu;

   c) visus vīriešu kārtas dzīvniekus, kuriem ir VRQ alēle, nokauj vai kastrē sešu mēnešu laikā pēc to genotipu noteikšanas; minētie dzīvnieki nedrīkst atstāt saimniecību citādi kā tikai nokaušanai;

   d) sieviešu kārtas dzīvnieki, kuriem ir VRQ alēle, nedrīkst atstāt saimniecību citādi kā tikai nokaušanai;

▼**M50**

e) vaislai ganāmpulkā neizmanto citus vīriešu kārtas dzīvniekus, ieskaitot spermas donorus, ko izmanto mākslīgajai apaugļošanai, kā vien tos, kuri ir sertificēti saskaņā ar selekcijas programmu.

3. Dalībvalstis var nolemt piešķirt atkāpes no 2. punkta c) un d) apakšpunktā paredzētajām prasībām, lai aizsargātu šķirnes un ražības rādītājus.

4. Dalībvalstis informē Komisiju par visām saskaņā ar 3. punktu piešķirtajām atkāpēm, kā arī par izmantotajiem kritērijiem.

3. DAĻA

Īpaši noteikumi attiecībā uz vaislas auniem, no kuriem ņemti paraugi ganāmpulkos, kas nav iesaistīti selekcijas programmā

1. Aunus, no kuriem tiek ņemti paraugi, individuāli identificē drošā veidā.

2. Neviens auns, kuram konstatēta VRQ alēle, nedrīkst atstāt saimniecību citādi kā tikai nokaušanai.

4. DAĻA

Pamatnostādnes rezistences pret TSE statusa atzīšanai aitu ganāmpulkos

1. Pamatnostādnēs rezistences pret TSE statusa atzīšanai aitu ganāmpulkos atzīst, ka pret TSE rezistents statuss ir tādu aitu ganāmpulkiem, kas pēc piedalīšanās 6.a pantā noteiktajā selekcijas programmā atbilst minētās programmas kritērijiem.

Atzīto statusu piešķir vismaz divos šādos līmeņos:

a) par I līmeņa ganāmpulkiem atzīst tādus ganāmpulkus, kuros ir tikai ARR/ARR genotipa aitas;

b) par II līmeņa ganāmpulkiem atzīst tādus ganāmpulkus, kuru pēcnācēji radušies tikai no ARR/ARR genotipa aunu vaislošanas.

Dalībvalstis var nolemt atzīt statusu citos papildu līmeņos, kas atbilst valsts prasībām.

2. Regulāri, nejaušas izlases veidā tiek ņemti paraugi no aitām ganāmpulkos, kas ir rezistenti pret TSE,

a) saimniecībā vai kautuvē, lai pārbaudītu to genotipu;

b) attiecībā uz I līmeņa ganāmpulkiem – kautuvē no dzīvniekiem, kuri ir vecāki par 18 mēnešiem, lai veiktu TSE testu saskaņā ar III pielikumu.

5. *DAĻA*

Ziņojumi, ko dalībvalstis sniedz Komisijai

Dalībvalstis, kuras sāk īstenot valsts selekcijas programmas, lai no savas valsts aitu populācijām atlasītu pret TSE rezistentas aitas, rīkojas šādi:

1. paziņo Komisijai šādu programmu prasības;

2. iesniedz Komisijai ikgadēju ziņojumu par sasniegto progresu.

Ziņojumu par katru kalendāro gadu iesniedz vēlākais līdz nākamā gada 31. martam.

▼B

VIII PIELIKUMS

LAIŠANA TIRGŪ UN EKSPORTS

▼M50

A NODAĻA

Nosacījumi attiecībā uz Savienības iekšējo tirdzniecību ar dzīviem dzīvniekiem, spermu un embrijiem

A IEDAĻA

Nosacījumi attiecībā uz aitām un kazām un to spermu un embrijiem

▼M55

1. Saimniecības ar nenozīmīgu skrepi slimības risku un ar kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku

1.1. Tirdzniecībai Savienības iekšienē dalībvalstis attiecīgā gadījumā var izveidot un uzraudzīt oficiālu shēmu, kurā saimniecības atzīst par saimniecībām ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku un saimniecībām ar kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku. Balstoties uz šo oficiālo shēmu, tās attiecīgā gadījumā izveido un uztur aitu un kazu turēšanas saimniecību sarakstus, kur iekļauj saimniecības ar nenozīmīgu skrepi slimības risku un saimniecības ar kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku.

1.2. Par saimniecību ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku var atzīt saimniecību, kurā tiek turētas aitas ar VII pielikuma C nodaļas 4. daļas 1. punkta a) apakšpunktā noteikto I līmeņa statusu attiecībā uz rezistenci pret *TSE* un kurā vismaz septiņus gadus nav apstiprināts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums.

Saimniecību, kurā tiek turētas aitas, kazas vai gan aitas. gan kazas, par saimniecību ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku var atzīt arī tad, ja tajā vismaz septiņus gadus izpildīti šādi nosacījumi:

a) aitas un kazas tiek neizdzēšami identificētas un reģistri tiek saglabāti tādā veidā, lai būtu izsekojama to dzimšanas saimniecība;

b) tiek saglabāti reģistri par aitu un kazu pārvietošanu uz saimniecību un no tās;

c) saimniecībā atļauts ieviest tikai šādas aitas un kazas:

i) aitas un kazas no saimniecībām ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku;

ii) aitas un kazas no saimniecībām, kurās ne mazāk kā septiņus pēdējos gadus vai vismaz tikpat ilgu laiku kā saimniecībā, kurā tās paredzēts ievest, ir ievēroti a) līdz i) apakšpunkta nosacījumi;

iii) aitas ar ARR/ARR priona proteīna genotipu;

iv) aitas un kazas, kas atbilst i) vai ii) punkta nosacījumiem, izņemot laiku, kad tās tiek turētas spermas savākšanas centrā, ja vien spermas savākšanas centrs atbilst šādiem nosacījumiem:

— spermas savākšanas centrs ir apstiprināts saskaņā ar Padomes Direktīvas 92/65/EEK ([1]) D pielikuma I nodaļas I iedaļu un tiek uzraudzīts saskaņā ar minētā pielikuma I nodaļas II iedaļu,

([1]) Padomes 1992. gada 13. jūlija Direktīva 92/65/EEK, ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz tādu dzīvnieku, spermas, olšūnu un embriju tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas dzīvnieku veselības prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 90/425/EEK A(I) pielikumā (OV L 268, 14.9.1992., 54. lpp.).

▼M55

— iepriekšējo septiņu gadu laikā spermas savākšanas centrā aitas un kazas ievestas tikai no saimniecībām, kas minētajā laikā atbildušas a), b) un e) punkta nosacījumiem un kur oficiāls veterinārārsts vai kompetentās iestādes pilnvarots veterinārārsts veicis regulāras kontrolpārbaudes,

— pēdējo septiņu gadu laikā spermas savākšanas centrā nav apstiprināts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums,

— spermas savākšanas centrā ir spēkā biodrošības pasākumi, kas nodrošina, ka minētajā centrā turētās aitas un kazas, kuras ir no saimniecībām ar nenozīmīga klasiskās skrepi slimības riska vai kontrolēta klasiskās skrepi slimības riska statusu, nav tiešā vai netiešā saskarē ar aitām vai kazām no saimniecībām ar zemāku klasiskās skrepi slimības statusu;

d) no 2014. gada 1. janvāra oficiāls veterinārārsts vai veterinārārsts, ko šim nolūkam pilnvarojusi kompetentā iestāde, saimniecībā vismaz reizi gadā regulārās kontrolpārbaudēs pārbauda atbilstību a) līdz i) apakšpunkta nosacījumiem;

e) nav apstiprināts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums;

f) līdz 2013. gada 31. decembrim laboratorijas testi uz klasisko skrepi slimību saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3.2. punktā aprakstītajām laboratorijas metodēm un protokoliem tiek veikti visām III pielikuma A nodaļas II daļas 3. punktā minētajām aitām un kazām, kas vecākas par 18 mēnešiem un mirušas vai nonāvētas citu iemeslu dēļ, nevis nokautas lietošanai pārtikā.

No 2014. gada 1. janvāra laboratorijas testi uz klasisko skrepi slimību saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3.2. punktā aprakstītajām laboratorijas metodēm un protokoliem tiek veikti visām aitām un kazām, kas vecākas par 18 mēnešiem un mirušas vai nonāvētas citu iemeslu dēļ, nevis nokautas lietošanai pārtikā.

Atkāpjoties no f) apakšpunkta pirmās un otrās daļas nosacījumiem, dalībvalstis var lemt, ka visas komerciāli nevērtīgās aitas un kazas, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un kuras to produktīvā mūža beigās tiek nevis nokautas lietošanai pārtikā, bet izkautas, pārbauda oficiāls veterinārārsts, un visas aitas un kazas, kurām vērojamas nīkuļošanas pazīmes vai neiroloģiskas pazīmes, laboratoriski testē uz klasisko skrepi slimību saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3.2. punktā aprakstītajām laboratorijas metodēm un protokoliem.

Papildus a) līdz f) apakšpunkta nosacījumiem no 2014. gada 1. janvāra tiek ievēroti šādi nosacījumi:

g) saimniecībā tiek ievesti tikai šādu aitu un kazu sugu dzīvnieku olšūnas un embriji:

i) olšūnas un embriji no donordzīvniekiem, kas kopš dzimšanas turēti dalībvalstī ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai saimniecībā ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku vai kas atbilst šādām prasībām:

— tie ir neizdzēšami identificēti tā, lai būtu izsekojama to dzimšanas saimniecība,

— tie kopš dzimšanas ir turēti saimniecībās, kurās, kamēr minētie dzīvnieki tur atradušies, nav apstiprināts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums,

— olšūnu vai embriju ievākšanas laikā tiem nav novērotas klasiskās skrepi slimības klīniskās pazīmes;

▼M55

ii) tādu aitu sugas dzīvnieku olšūnas un embriji, kas ir vismaz vienas ARR alēles nesēji;

h) saimniecībā tiek ievesta tikai šāda aitu un kazu sugas dzīvnieku sperma:

i) sperma no donordzīvniekiem, kas kopš dzimšanas turēti dalībvalstī ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai saimniecībā ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku vai kas atbilst šādām prasībām:

— tie ir neizdzēšami identificēti tā, lai būtu izsekojama to dzimšanas saimniecība,

— spermas ievākšanas laikā tiem nav novērotas klasiskās skrepi slimības klīniskās pazīmes;

ii) sperma no auniem ar ARR/ARR priona proteīna genotipu;

i) saimniecībā turētās aitas un kazas nav tiešā vai netiešā saskarē, ieskaitot kopīgas ganības, ar aitām un kazām no saimniecībām ar zemāku statusu attiecībā uz klasisko skrepi slimību.

1.3. Saimniecību, kurā tiek turētas aitas, kazas vai gan aitas, gan kazas, par saimniecību ar kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku var atzīt, ja tajā vismaz trīs iepriekšējos gadus ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) aitas un kazas tiek neizdzēšami identificētas un reģistri tiek saglabāti tādā veidā, lai būtu izsekojama to dzimšanas saimniecība;

b) tiek saglabāti reģistri par aitu un kazu pārvietošanu uz saimniecību un no tās;

c) saimniecībā tiek ievestas tikai šādas aitas un kazas:

i) aitas un kazas no saimniecībām ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku;

ii) aitas un kazas no saimniecībām, kurās ne mazāk kā trīs pēdējos gadus vai vismaz tikpat ilgu laiku kā saimniecībā, kurā tās paredzēts ievest, ir ievēroti a) līdz i) apakšpunkta nosacījumi;

iii) aitas ar ARR/ARR priona proteīna genotipu;

iv) aitas un kazas, kas atbilst i) vai ii) punkta nosacījumiem, izņemot laiku, kad tās tiek turētas spermas savākšanas centrā, ja vien spermas savākšanas centrs atbilst šādiem nosacījumiem:

— spermas savākšanas centrs ir apstiprināts saskaņā ar Direktīvas 92/65/EEK D pielikuma I nodaļas I iedaļu un tiek uzraudzīts saskaņā ar minētā pielikuma I nodaļas II iedaļu,

— iepriekšējo triju gadu laikā spermas savākšanas centrā aitas un kazas ievestas tikai no saimniecībām, kas minētajā laikā atbilstošas a), b) un e) punkta nosacījumiem un kur oficiāls veterinārārsts vai kompetentās iestādes pilnvarots veterinārārsts veicis regulāras kontrolpārbaudes,

— pēdējo triju gadu laikā spermas savākšanas centrā nav apstiprināts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums,

▼M55

— spermas savākšanas centrā ir spēkā biodrošības pasākumi, kas nodrošina, ka minētajā centrā turētās aitas un kazas, kuras ir no saimniecībām ar nenozīmīga klasiskās skrepi slimības riska vai kontrolēta klasiskās skrepi slimības riska statusu, nav tiešā vai netiešā saskarē ar aitām vai kazām no saimniecībām ar zemāku klasiskās skrepi slimības statusu;

d) no 2014. gada 1. janvāra oficiāls veterinārārsts vai veterinārārsts, ko šim nolūkam pilnvarojusi kompetentā iestāde, saimniecībā vismaz reizi gadā regulārās kontrolpārbaudēs pārbauda atbilstību a) līdz i) apakšpunkta nosacījumiem;

e) nav apstiprināts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums;

f) līdz 2013. gada 31. decembrim laboratorijas testi uz klasisko skrepi slimību saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3.2. punktā aprakstītajām laboratorijas metodēm un protokoliem tiek veikti visām III pielikuma A nodaļas II daļas 3. punktā minētajām aitām un kazām, kas vecākas par 18 mēnešiem un mirušas vai nonāvētas citu iemeslu dēļ, nevis nokautas lietošanai pārtikā.

No 2014. gada 1. janvāra laboratorijas testi uz klasisko skrepi slimību saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3.2. punktā aprakstītajām laboratorijas metodēm un protokoliem tiek veikti visām aitām un kazām, kas vecākas par 18 mēnešiem un mirušas vai nonāvētas citu iemeslu dēļ, nevis nokautas lietošanai pārtikā.

Atkāpjoties no f) apakšpunkta pirmās un otrās daļas nosacījumiem, dalībvalstis var lemt, ka visas komerciāli nevērtīgās aitas un kazas, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un kuras to produktīvā mūža beigās tiek nevis nokautas lietošanai pārtikā, bet izkautas, pārbauda oficiāls veterinārārsts, un visas aitas un kazas, kurām vērojamas nīkuļošanas pazīmes vai neiroloģiskas pazīmes, laboratoriski testē uz klasisko skrepi slimību saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3.2. punktā aprakstītajām laboratorijas metodēm un protokoliem.

Papildus a) līdz f) apakšpunkta nosacījumiem no 2014. gada 1. janvāra tiek ievēroti šādi nosacījumi:

g) saimniecībā tiek ievesti tikai šādu aitu un kazu sugu dzīvnieku olšūnas un embriji:

i) olšūnas un embriji no donordzīvniekiem, kuri kopš dzimšanas turēti dalībvalstī ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai saimniecībā ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku vai kuri atbilst šādiem kritērijiem:

— tie ir neizdzēšami identificēti tā, lai būtu izsekojama to dzimšanas saimniecība,

— tie kopš dzimšanas ir turēti saimniecībās, kurās, kamēr minētie dzīvnieki tur atradušies, nav apstiprināts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums,

— olšūnu vai embriju ievākšanas laikā tiem nav novērotas klasiskās skrepi slimības klīniskās pazīmes;

ii) tādu aitu sugas dzīvnieku olšūnas un embriji, kas ir vismaz vienas ARR alēles nesēji;

h) saimniecībā tiek ievesta tikai šāda aitu un kazu sugas dzīvnieku sperma:

i) sperma no donordzīvniekiem, kuri kopš dzimšanas turēti dalībvalstī ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai saimniecībā ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku vai kuri atbilst šādām prasībām:

▼M55

— tie ir neizdzēšami identificēti tā, lai būtu izsekojama to dzimšanas saimniecība,

— spermas ievākšanas laikā tiem nav novērotas klasiskās skrepi slimības klīniskās pazīmes;

ii) sperma no auniem ar ARR/ARR priona proteīna genotipu;

i) saimniecības aitas un kazas nav tiešā vai netiešā saskarē, ieskaitot kopīgas ganības, ar aitām un kazām no saimniecībām ar zemāku statusu attiecībā uz klasisko skrepi slimību.

1.4. Ja saimniecībā ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku vai saimniecībā, kurā VII pielikuma B nodaļas 1. daļā minētās izmeklēšanas rezultātā ir konstatēta epidemioloģiska saikne ar saimniecību, kur ir nenozīmīgs vai kontrolēts klasiskās skrepi slimības risks, tiek apstiprināts klasiskās skrepi slimības gadījums, saimniecību ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku no šīs iedaļas 1.1. punktā minētā saraksta nekavējoties svītro.

Dalībvalsts nekavējoties informē pārējās dalībvalstis, kas ievedušas aitas un kazas, kuru izcelsme ir inficētajā saimniecībā, vai spermu un embrijus, kas ievākti no aitām un kazām, kuras inficētajā saimniecībā – attiecībā uz saimniecību ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku – turētas pēdējos septiņus gadus vai – attiecībā uz saimniecību ar kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku – pēdējos trīs gadus.

▼M50

2. Dalībvalstis vai dalībvalsts zonas ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku

2.1. Ja dalībvalsts uzskata, ka tās teritorija vai teritorijas daļa rada nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku, tā iesniedz Komisijai vajadzīgo apstiprinošo dokumentāciju, kurā jo īpaši norāda, ka:

a) ir veikts riska novērtējums, kurā apliecināts, ka patlaban ir spēkā atbilstoši pasākumi un tie ir tikuši īstenoti attiecīgu laikposmu, lai novērstu visus identificētos riskus. Minētajā riska novērtējumā identificē visus potenciālos faktorus saistībā ar klasiskās skrepi slimības sastopamību un to vēsturisko perspektīvu, jo īpaši šādus faktorus:

i) tādu aitu un kazu vai to spermas un embriju imports vai ievešana, kuras potenciāli varētu būt inficētas ar klasisko skrepi slimību;

ii) zināšanas par aitu un kazu populācijas struktūru un aitu un kazu lopkopības prakse;

iii) barošanas prakse, tostarp no atgremotājiem iegūtu gaļas-kaulu miltu vai dradžu lietošana barībā;

iv) tāda aitu vai kazu piena vai piena produktu imports, ko paredzēts lietot aitu un kazu barošanai;

▼M55

b) vismaz iepriekšējos septiņus gadus ir testētas aitas un kazas, kam vērojamas klasiskajai skrepi slimībai atbilstošas klīniskās pazīmes;

c) vismaz iepriekšējos septiņus gadus katru gadu – attiecībā uz nokauto aitu un kazu skaitu reprezentatīvā un pietiekamā skaitā – testētas par 18 mēnešiem vecākas aitas un kazas, kuras mirušas vai nonāvētas citādi, nevis kaušanai lietošanai pārtikā, lai klasiskā skrepi slimība, ja

▼M55

tās izplatības rādītājs attiecīgajā populācijā pārsniedz 0,1 %, tiktu konstatēta ar 95 % ticamību, turklāt šajā laikā nav paziņots neviens klasiskās skrepi slimības gadījums;

▼M50

d) aitas un kazas ir aizliegts barot ar atgremotāju izcelsmes gaļas-kaulu miltiem vai dradžiem, un aizliegums vismaz septiņus gadus tiek efektīvi īstenots visā dalībvalstī;

e) aitu un kazu un to spermas un embriju ievedumi no citām dalībvalstīm tiek veikti saskaņā ar 4.1. punkta b) apakšpunktu vai 4.2. punktu;

f) aitu un kazu un to spermas un embriju ievedumi no trešajām valstīm tiek veikti saskaņā ar IX pielikuma E vai H nodaļu.

2.2. Nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības riska statusu dalībvalstī vai dalībvalsts zonā var apstiprināt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

Dalībvalsts dara Komisijai zināmas visas izmaiņas attiecībā uz informāciju, kas iesniegta saskaņā ar 2.1. punktu un attiecas uz slimību.

Ņemot vērā paziņoto informāciju, nenozīmīga riska statusu, kas apstiprināts saskaņā ar 2.2. punktu, var atcelt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼M55

2.3. Dalībvalstis vai dalībvalsts zonas ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku ir šādas:

— Austrija

— Somija

— Zviedrija.

▼M50

3. Valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei

3.1. Dalībvalsts, kurā ir valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei attiecībā uz visu tās teritoriju:

a) var iesniegt minēto valsts kontroles programmu Komisijai, jo īpaši izklāstot:

— klasiskās skrepi slimības teritoriālo izplatību dalībvalstī,

— valsts kontroles programmas pamatojumu, ņemot vērā slimības nozīmīgumu un izmaksu/ieguvumu attiecību,

— saimniecībām noteiktā statusa kategorijas un standartus, kas jāsasniedz katrā no šīm kategorijām,

— testu procedūras, kas tiks izmantotas,

— valsts kontroles programmas uzraudzības procedūras,

— rīcību, ja kādu iemeslu dēļ saimniecība zaudē savu statusu,

— pasākumus, kas tiks veikti, ja saskaņā ar valsts kontroles programmas noteikumiem veikto pārbaužu rezultāti izrādīsies pozitīvi;

b) programmu, kas minēta a) apakšpunktā, var apstiprināt saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru, ja tā atbilst minētajā apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem; dalībvalstu iesniegto programmu grozījumus vai papildinājumus var apstiprināt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼M57

3.2. Ar šo tiek apstiprinātas turpmāk uzskaitīto dalībvalstu programmas klasiskās skrepi slimības kontrolei:

— Dānija,

— Slovēnija.

▼M55

4. Savienības iekšējā tirdzniecība ar aitām un kazām un to spermu un embrijiem

Piemēro šādus nosacījumus.

4.1. Aitas un kazas:

a) aitas un kazas, kuras paredzētas audzēšanai un kuras nosūta uz dalībvalstīm, kam nav nenozīmīgs klasiskās skrepi slimības risks vai kam ir apstiprināta valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei, atbilst šādiem nosacījumiem:

i) tās ir no saimniecības vai saimniecībām ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku; vai

ii) tās ir no dalībvalsts vai dalībvalsts zonas ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku; vai

iii) visas aitas ir ar ARR/ARR prionu proteīna genotipu, ja vien tās nav no saimniecības, uz kuru attiecas VII pielikuma B nodaļas 3. un 4. punktā noteiktie ierobežojumi;

b) aitas un kazas, kuras paredzētas visiem esošajiem izmantošanas veidiem, izņemot tūlītēju nokaušanu, un kuras nosūta uz dalībvalstīm, kam ir nenozīmīgs klasiskās skrepi slimības risks vai kam ir apstiprināta valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei, atbilst šādiem nosacījumiem:

i) tās ir no saimniecības vai saimniecībām ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku; vai

ii) tās ir no dalībvalsts vai dalībvalsts zonas ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku; vai

iii) visas aitas ir ar ARR/ARR prionu proteīna genotipu, ja vien tās nav no saimniecības, uz kuru attiecas VII pielikuma B nodaļas 3. un 4. punktā noteiktie ierobežojumi;

c) atkāpjoties no a) un b) punkta, šajos punktos noteiktās prasības neattiecas uz aitām un kazām, ko tur un pārvieto tikai starp Direktīvas 92/65/EEK 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā definētajām apstiprinātajām iestādēm, institūtiem un centriem;

d) atkāpjoties no a) un b) punkta, kādas dalībvalsts kompetentā iestāde var atļaut Savienības iekšējo tirdzniecību ar minēto punktu prasībām neatbilstošiem dzīvniekiem, ja vien tā ir saņēmusi iepriekšēju piekrišanu no saņēmēju dalībvalstu kompetentajām iestādēm un ja vien dzīvnieki atbilst šādiem nosacījumiem:

i) tie pieder pie Deleģētās regulas (ES) Nr. 807/2014 7. panta 2. un 3. punktā minētas vietējas šķirnes, kam draud izzušana no izmantošanas lauksaimniecībā;

ii) tie ir ierakstīti ciltsgrāmatā, ko izveidojusi un uztur nosūtītājā dalībvalstī saskaņā ar Direktīvas 89/361/EEK 5. pantu oficiāli apstiprināta audzētāju organizācija vai apvienība vai minētās dalībvalsts oficiāla aģentūra, un šos dzīvniekus paredzēts ierakstīt minētās šķirnes ciltsgrāmatā, ko izveidojusi un uztur saņēmējā dalībvalstī saskaņā ar Direktīvas 89/361/EEK 5. pantu oficiāli apstiprināta audzētāju organizācija vai apvienība vai minētās dalībvalsts oficiāla aģentūra;

iii) nosūtītājā dalībvalstī un saņēmējā dalībvalstī ii) punktā minētās audzētāju organizācijas vai asociācijas vai oficiālā aģentūra īsteno minētās šķirnes saglabāšanas programmu;

▼M55

iv) tie nav no saimniecības, uz kuru attiecas VII pielikuma B nodaļas 3. un 4. punktā noteiktie ierobežojumi;

v) ja saņēmējas dalībvalsts saņēmējā saimniecībā ievesti a) vai b) punkta prasībām neatbilstoši dzīvnieki, visu aitu un kazu pārvietošanu minētajā saimniecībā saskaņā ar VII pielikuma B nodaļas 3.4. punktu ierobežo uz trim gadiem vai, ja saņēmēja dalībvalsts ir dalībvalsts, kam ir nenozīmīgs klasiskās skrepi slimības risks vai kam ir apstiprināta valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei, uz septiņiem gadiem.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, šādus pārvietošanas ierobežojumus neattiecina uz Savienības iekšējo tirdzniecību ar dzīvniekiem, kuru īsteno saskaņā ar šīs iedaļas 4.1. punkta d) apakšpunkta nosacījumiem, un arī uz tādu dzīvnieku pārvietošanu pa iekšzemi, kuru saņēmēja saimniecība audzē Deleģētās regulas (ES) Nr. 807/2014 7. panta 2. un 3. punktā minētu vietēju šķirni, kam draud izzušana no izmantošanas lauksaimniecībā, ja vien minēto šķirni aptver saskaņā ar Direktīvas 89/361/EEK 5. pantu oficiāli apstiprinātas audzētāju organizācijas vai apvienības vai oficiālas aģentūras īstenota saglabāšanas programma.

Kad notikusi v) punkta otrajā daļā minētā Savienības iekšējā tirdzniecība vai dzīvnieku pārvietošana pa iekšzemi, saimniecībās, kuras saņem saskaņā ar minēto atkāpi pārvietotos dzīvniekus, visu aitu un kazu pārvietošanu ierobežo saskaņā ar v) punkta pirmo un otro daļu.

4.2. Aitu un kazu sperma un embriji:

a) ir ievākti no dzīvniekiem, kas kopš dzimšanas pastāvīgi turēti saimniecībā vai saimniecībās ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku, izņemot saimniecības, kuras ir spermas savākšanas centri, ja vien spermas savākšanas centrs atbilst 1.3. punkta c) apakšpunkta iv) punkta nosacījumiem; vai

b) ir ievākti no dzīvniekiem, kas pēdējos trīs gadus pirms ievākšanas ir pastāvīgi turēti saimniecībā vai saimniecībās, kuras trīs gadus ir izpildījušas visas 1.3. punkta a) līdz f) apakšpunktā noteiktās prasības, izņemot saimniecības, kas ir spermas savākšanas centri, ja vien spermas savākšanas centrs atbilst 1.3. punkta c) apakšpunkta iv) punkta nosacījumiem; vai

c) ir ievākti no dzīvniekiem, kas kopš dzimšanas pastāvīgi turēti valstī vai zonā ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku; vai

d) aitu sugas dzīvnieku spermas gadījumā tā ir ievākta no vīrišķās kārtas dzīvniekiem ar ARR/ARR prionu proteīna genotipu; vai

e) aitu sugas dzīvnieku embriju gadījumā tie ir vismaz vienas ARR alēles nesēji.

▼M50

B IEDAĻA

Nosacījumi attiecībā uz liellopiem

Apvienotā Karaliste nodrošina, ka liellopi, kas līdz 1996. gada 1. augustam dzimuši vai audzēti tās teritorijā, no tās teritorijas netiek nosūtīti uz citām dalībvalstīm vai trešajām valstīm.

▼B

B NODAĻA

▼C2

Nosacījumi, kas attiecas uz pēcnācējiem, kuri iegūti no 15. panta 2. punktā minētajiem dzīvniekiem, par kuriem ir aizdomas par inficēšanos ar TSE vai kuriem ir apstiprināta saslimšana ar TSE.

▼B

Ir aizliegts laist tirgū pēdējos pēcnācējus, kas ar TSE inficētām govīm vai aitām un kazām, kurām apstiprināta saslimšana ar GSE, ir dzimuši iepriekšējo divu gadu laikā vai laikā pēc slimības pirmo klīnisko pazīmju parādīšanās.

▼M31

C NODAĻA

Nosacījumi attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību ar dažiem dzīvnieku izcelsmes produktiem

A IEDAĻA

Produkti

Regulas 16. panta 3. punktā minēto aizliegumu neattiecina uz šādiem dzīvnieku izcelsmes produktiem ar noteikumu, ka tie ir iegūti no liellopiem, aitām un kazām, kas atbilst B nodaļas prasībām:

— svaigu gaļu,

— maltu gaļu,

— gaļas izstrādājumiem,

— gaļas produktiem.

B IEDAĻA

Prasības

A iedaļā minētajiem produktiem jāatbilst šādām prasībām:

a) dzīvnieki, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, nav baroti ar gaļas un kaulu miltiem vai dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, un tiem veiktas pirmskaušanas un pēckaušanas pārbaudes;

b) dzīvnieki, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, nav nokauti, pēc apdullināšanas injicējot gāzi galvaskausa smadzeņdaļā, nav nogalināti ar to pašu metodi un nav nokauti, pēc apdullināšanas veicot smadzeņu audu saplosīšanu ar galvaskausa smadzeņdaļā ievietotu koniskas formas instrumentu;

c) liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti nav iegūti no:

i) V pielikumā aprakstītā īpašā riska materiāla;

ii) nervu un limfoidālajiem audiem, kas skarti atkaulošanas laikā; un

iii) mehāniski atdalītas gaļas, kas iegūta no liellopu, aitu vai kazu kauliem.

▼B

D NODAĻA

Nosacījumi, ko piemēro eksportam

Eksportējot uz trešām valstīm, dzīvi liellopi un no tiem iegūti dzīvnieku izcelsmes produkti ir pakļauti šajā regulā paredzētajiem noteikumiem attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību.

▼M55

IX PIELIKUMS

DZĪVU DZĪVNIEKU, EMBRIJU, OLŠŪNU UN DZĪVNIEKU IZCELSMES PRODUKTU IMPORTĒŠANA SAVIENĪBĀ

B NODAĻA

Liellopu importēšana

A IEDAĻA

Importēšana no valsts vai reģiona ar nenozīmīgu GSE risku

Importējot liellopus no valsts vai reģiona ar nenozīmīgu GSE risku, jāuzrāda dzīvnieku veselības sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) dzīvnieki ir dzimuši un pastāvīgi audzēti valstī vai reģionā vai valstīs vai reģionos, kas saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2007/453/EK [1] ir klasificēti par valstīm vai reģioniem ar nenozīmīgu GSE risku;

b) dzīvnieki ir identificēti pēc pastāvīgas identifikācijas sistēmas, kas dod iespēju izsekot to izcelsmi līdz ciltsmātei un ganāmpulkam, un nav nonākuši saskarē ar šādiem liellopiem:

i) jebkādi dzīvnieki, kam konstatēta GSE;

ii) jebkādi liellopi, kas pirmajā dzīves gadā audzēti kopā ar dzīvniekiem, kuri savā pirmajā dzīves gadā inficēti ar GSE, un attiecībā uz ko izmeklējumos pierādīts, ka tie šajā laikā lietojuši to pašu potenciāli kontaminēto barību; vai

iii) ja ii) punktā minēto izmeklējumu rezultāti nav pārliecinoši – jebkādi liellopi, kas tajā pašā ganāmpulkā, kurā dzimuši ar GSE inficētie dzīvnieki, dzimuši 12 mēnešu laikā pēc inficēto dzīvnieku dzimšanas;

un

c) ja attiecīgajā dalībvalstī bijuši autohtoni GSE gadījumi, dzīvnieki dzimuši:

i) pēc datuma, no kura faktiski pildīts aizliegums atgremotājus barot ar *OIE* Sauszemes dzīvnieku veselības kodeksā definētajiem atgremotāju izcelsmes gaļas un kaulu miltiem un dradžiem; vai

ii) pēc datuma, kad pēc i) punktā minētā dzīvnieku barības aizlieguma dzimis pēdējais dzīvnieks, kam konstatēta autohtona GSE.

B IEDAĻA

Importēšana no valsts vai reģiona ar kontrolētu GSE risku

Importējot liellopus no valsts vai reģiona ar kontrolētu GSE risku, jāuzrāda dzīvnieku veselības sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) valsts vai reģions saskaņā ar Lēmumu 2007/453/EK ir klasificēti par valsti vai reģionu ar kontrolētu GSE risku;

b) dzīvnieki ir identificēti pēc pastāvīgas identifikācijas sistēmas, kas dod iespēju izsekot to izcelsmi līdz ciltsmātei un ganāmpulkam, un nav nonākuši saskarē ar šādiem liellopiem:

i) jebkādi liellopi, kam konstatēta GSE;

[1] Komisijas 2007. gada 29. jūnija Lēmums 2007/453/EK, ar ko nosaka dalībvalstu vai trešo valstu vai to reģionu GSE statusu pēc to GSE riska (OV L 172, 30.6.2007., 84. lpp.).

▼M55

ii) jebkādi liellopi, kas pirmajā dzīves gadā audzēti kopā ar dzīvniekiem, kuri savā pirmajā dzīves gadā inficēti ar GSE, un attiecībā uz ko izmeklējumos pierādīts, ka tie šajā laikā lietojuši to pašu potenciāli inficēto barību; vai

iii) ja ii) punktā minēto izmeklējumu rezultāti nav pārliecinoši – jebkādi liellopi, kas tajā pašā ganāmpulkā, kurā dzimuši ar GSE inficētie dzīvnieki, dzimuši 12 mēnešu laikā pēc inficēto dzīvnieku dzimšanas, to ieskaitot;

c) dzīvnieki dzimuši:

i) pēc datuma, no kura faktiski pildīts aizliegums atgremotājus barot ar *OIE* Sauszemes dzīvnieku veselības kodeksā definētajiem atgremotāju izcelsmes gaļas un kaulu miltiem un dradžiem; vai

ii) pēc datuma, kad pēc i) punktā minētā dzīvnieku barības aizlieguma dzimis pēdējais dzīvnieks, kam konstatēta autohtona GSE.

C IEDAĻA

Importēšana no valsts vai reģiona ar nenoteiktu GSE risku

Importējot liellopus no valsts vai reģiona ar nenoteiktu GSE risku, jāuzrāda dzīvnieku veselības sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) valsts vai reģions saskaņā ar Lēmumu 2007/453/EK ir klasificēti par valsti vai reģionu ar nenoteiktu GSE risku;

b) atgremotāju barošana ar *OIE* Sauszemes dzīvnieku veselības kodeksā definētajiem atgremotāju izcelsmes gaļas un kaulu miltiem un dradžiem ir aizliegta, un aizliegums valstī vai reģionā ir faktiski pildīts;

c) dzīvnieki ir identificēti pēc pastāvīgas identifikācijas sistēmas, kas dod iespēju izsekot to izcelsmi līdz ciltsmātei un ganāmpulkam, un nav nonākuši saskarē ar šādiem liellopiem:

i) jebkādi liellopi, kam konstatēta GSE;

ii) jebkādi liellopi, kas pirmajā dzīves gadā audzēti kopā ar dzīvniekiem, kuri savā pirmajā dzīves gadā inficēti ar GSE, un attiecībā uz ko izmeklējumos pierādīts, ka tie šajā laikā lietojuši to pašu potenciāli kontaminēto barību; vai

iii) ja ii) punktā minēto izmeklējumu rezultāti nav pārliecinoši – jebkādi liellopi, kas tajā pašā ganāmpulkā, kurā dzimuši ar GSE inficētie dzīvnieki, dzimuši 12 mēnešu laikā pēc inficēto dzīvnieku dzimšanas;

d) dzīvnieki ir dzimuši:

i) vismaz divus gadus pēc datuma, no kura faktiski pildīts aizliegums atgremotājus barot ar *OIE* Sauszemes dzīvnieku veselības kodeksā definētajiem atgremotāju izcelsmes gaļas un kaulu miltiem un dradžiem; vai

ii) pēc datuma, kad pēc i) punktā minētā dzīvnieku barības aizlieguma dzimis pēdējais dzīvnieks, kam konstatēta autohtona GSE.

▼M55

C NODAĻA

Tādu dzīvnieku izcelsmes produktu importēšana, kas iegūti no liellopiem, aitām vai kazām

A IEDAĻA

Produkti

Uz turpmāk minētajiem liellopu, aitu un kazu izcelsmes produktiem, kas definēti turpmāk minētajos Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma punktos, atkarībā no izcelsmes valsts GSE riska kategorijas attiecina šīs nodaļas B, C vai D iedaļas nosacījumus:

— svaiga gaļa, kas definēta minētā pielikuma 1.10. punktā,

— maltā gaļa, kas definēta minētā pielikuma 1.13. punktā,

— mehāniski atdalīta gaļa, kas definēta minētā pielikuma 1.14. punktā,

— gaļas izstrādājumi, kas definēti minētā pielikuma 1.15. punktā,

— gaļas produkti, kas definēti minētā pielikuma 7.1. punktā,

— kausēti dzīvnieku tauki, kas definēti minētā pielikuma 7.5. punktā,

— dradži, kas definēti minētā pielikuma 7.6. punktā,

— želatīns, kas definēts minētā pielikuma 7.7. punktā, izņemot no ādām iegūtu želatīnu,

— kolagēns, kas definēts minētā pielikuma 7.8. punktā, izņemot no ādām iegūtu kolagēnu,

— apstrādāti kuņģi, pūšļi un zarnas, kas definēti minētā pielikuma 7.9. punktā.

B IEDAĻA

Importēšana no valsts vai reģiona ar nenozīmīgu GSE risku

A iedaļā minētos liellopu, aitu un kazu izcelsmes produktus importējot no valsts vai reģiona ar nenozīmīgu GSE risku, jāuzrāda dzīvnieku veselības sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) valsts vai reģions saskaņā ar Lēmumu 2007/453/EK ir klasificēti par valsti vai reģionu ar nenozīmīgu GSE risku;

b) dzīvniekiem, no kuriem liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti iegūti, ir bijusi pirmskaušanas apskate un pēckaušanas pārbaude, kurās tie nav izbrāķēti;

c) liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti nesatur šīs regulas V pielikuma 1. punktā definēto īpašo riska materiālu un nav no tā iegūti;

d) ja liellopu izcelsmes produkti iegūti no dzīvniekiem, kuru izcelsme ir valstī vai reģionā, kas saskaņā ar Lēmumu 2007/453/EK klasificēti par valsti vai reģionu ar kontrolētu vai nenoteiktu GSE risku, tad, atkāpjoties no šīs sadaļas c) punkta, var importēt liemeņus, pusliemeņus vai pusliemeņus, kas sadalīti ne vairāk kā trijos vairumtirdzniecības izgriezumos, kā arī ceturtdaļliemeņus, kuri nesatur citu īpašo riska materiālu kā vien mugurkaulu, ieskaitot dorsālo saknīšu ganglijus. Šāda importa gadījumā tādus liellopu liemeņus vai to vairumtirdzniecības izcirtņus, kas satur mugurkaulu, kurš saskaņā ar šīs regulas V pielikuma 1. punktu ir definēts kā īpašs riska materiāls, Regulas (EK) Nr. 1760/2000 13. vai 15. pantā minētajā marķējumā identificē ar skaidri redzamu sarkanu svītru. Turklāt konkrētu informāciju par to liellopu liemeņu vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņu skaitu, uz kuriem attiecas prasība par mugurkaula izņemšanu, iekļauj Regulas (EK) Nr. 136/2004 2. panta 1. punktā minētajā kopējā veterinārajā ievešanas dokumentā (KVID);

▼**M55**

e) liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti nesatur mehāniski atdalītu gaļu, kas iegūta no liellopu, aitu un kazu kauliem, un nav no šādas gaļas iegūti, izņemot gadījumus, kur dzīvnieki, no kuriem liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti iegūti, ir dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti valstī vai reģionā, kas saskaņā ar Lēmumu 2007/453/EK klasificēti par valsti vai reģionu ar nenozīmīgu GSE risku un kur nav bijis autohtonu BSE gadījumu;

f) dzīvnieki, no kuriem liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti iegūti, nav nokauti, tiem pēc apdullināšanas galvaskausa dobumā injicējot gāzi, vai ar šādu metodi nonāvēti, vai nokauti, pēc apdullināšanas centrālās nervu sistēmas audus saplosot ar pagarinātu koniskas formas instrumentu, kas ievadīts galvaskausa dobumā, ja vien dzīvnieki, no kuriem liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti iegūti, nav dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti valstī vai reģionā, kas saskaņā ar Lēmumu 2007/453/EK klasificēti par valsti vai reģionu ar nenozīmīgu GSE risku;

g) ja dzīvniekiem, no kuriem liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti iegūti, izcelsme ir valstī vai reģionā, kas saskaņā ar Lēmumu 2007/453/EK klasificēti par valsti vai reģionu ar nenoteiktu GSE risku, šie dzīvnieki nav baroti ar *OIE* Sauszemes dzīvnieku veselības kodeksā definētajiem gaļas un kaulu miltiem vai dradžiem;

h) ja dzīvnieki, no kuriem liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti iegūti, cēlušies valstī vai reģionā, kas saskaņā ar Lēmumu 2007/453/EK klasificēti par valsti vai reģionu ar nenoteiktu GSE risku, šie produkti ir saražoti un manipulācijas ar tiem veiktas, raugoties, ka tie nav saturējuši atkaulošanas procesā atsegtus nervaudus un limfaudus un nav ar tiem piesārņoti.

C IEDAĻA

Importēšana no valsts vai reģiona ar kontrolētu GSE risku

1. No valsts vai reģiona ar kontrolētu GSE risku importējot A iedaļā minētos liellopu, aitu un kazu izcelsmes produktus, jāuzrāda dzīvnieku veselības sertifikāts, kurš apliecina, ka:

   a) valsts vai reģions saskaņā ar Lēmumu 2007/453/EK ir klasificēti par valsti vai reģionu ar kontrolētu GSE risku;

   b) dzīvniekiem, no kuriem liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti iegūti, ir bijusi pirmskaušanas apskate un pēckaušanas pārbaude, kurās tie nav izbrāķēti;

   c) dzīvnieki, no kuriem eksportam paredzētie liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti iegūti, nav pēc apdullināšanas nonāvēti, centrālās nervu sistēmas audus saplosot ar galvaskausa dobumā ievadītu pagarinātu koniskas formas instrumentu vai galvaskausa dobumā injicējot gāzi;

   d) liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti nedz satur šīs regulas V pielikuma 1. punktā definēto īpašo riska materiālu, nedz ir no tā iegūti un nedz satur no liellopu, aitu vai kazu kauliem mehāniski atdalītu gaļu, nedz ir no tās iegūti.

2. Atkāpjoties no 1. punkta d) apakšpunkta, attiecībā uz liellopu izcelsmes produktiem atļauts importēt liemeņus, pusliemeņus vai ne vairāk kā trijos vairumtirdzniecības izcirtņos sadalītus pusliemeņus, kā arī ceturtdaļliemeņus, kuri nesatur citu īpašo riska materiālu kā vien mugurkaulu, tostarp dorsālo saknīšu ganglijus.

3. Ja ir spēkā prasība izņemt mugurkaulu, Regulas (EK) Nr. 1760/2000 13. vai 15. pantā minētajā marķējumā mugurkaulu saturošus liellopu liemeņus vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņus identificē ar skaidri redzamu sarkanu svītru.

▼M55

4. Importa gadījumā to liellopu liemeņu vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņu skaitu, uz kuriem attiecas prasība par mugurkaula izņemšanu, iekļauj kopējā veterinārajā ievešanas dokumentā (KVID), kas minēts Komisijas Regulas (EK) Nr. 136/2004 2. panta 1. punktā.

5. Importējot apstrādātas zarnas, kuru sākotnējā izcelsme ir valstī vai reģionā ar nenozīmīgu GSE risku, jāuzrāda dzīvnieku veselības sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) valsts vai reģions saskaņā ar Lēmumu 2007/453/EK ir klasificēti par valsti vai reģionu ar kontrolētu GSE risku;

b) dzīvnieki, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, ir dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti izcelsmes valstī vai reģionā ar nenozīmīgu GSE risku, un tiem ir bijusi pirmskaušanas apskate un pēckaušanas pārbaude, kurās tie nav izbrāķēti;

c) ja zarnu izcelsme ir valstī vai reģionā, kur konstatēti autohtoni GSE gadījumi:

i) dzīvnieki ir dzimuši pēc datuma, no kura pildīts aizliegums barot atgremotājus ar atgremotāju izcelsmes gaļas un kaulu miltiem un dradžiem; vai

ii) liellopu, aitu un kazu izcelsmes sugu dzīvnieku produkti nesatur šīs regulas V pielikuma 1. punktā definēto īpašo riska materiālu un nav no tā iegūti.

D IEDAĻA

Importēšana no valsts vai reģiona ar nenoteiktu GSE risku

1. Importējot A iedaļā minētos liellopu, aitu un kazu izcelsmes produktus no valsts vai reģiona ar nenoteiktu GSE risku, jāuzrāda dzīvnieku veselības sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) dzīvnieki, no kuriem liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti iegūti, nav baroti ar *OIE* Dzīvnieku veselības kodeksā definētajiem atgremotāju izcelsmes gaļas un kaulu miltiem vai dradžiem, un tiem ir bijusi pirmskaušanas apskate un pēckaušanas pārbaude, kurās tie nav izbrāķēti;

b) dzīvnieki, no kuriem liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti iegūti, nav pēc apdullināšanas nonāvēti, centrālās nervu sistēmas audus saplosot ar galvaskausa dobumā ievadītu pagarinātu koniskas formas instrumentu vai galvaskausa dobumā injicējot gāzi;

c) liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti nav iegūti no turpmāk minētā materiāla un to nesatur:

i) šīs regulas V pielikuma 1. punktā definētais īpašais riska materiāls;

ii) atkaulošanas procesā atsegti nervaudi un limfaudi;

iii) no liellopu, aitu vai kazu kauliem iegūta mehāniski atdalīta gaļa.

2. Atkāpjoties no 1. punkta c) apakšpunkta, attiecībā uz liellopu izcelsmes produktiem atļauts importēt liemeņus, pusliemeņus vai ne vairāk kā trijos vairumtirdzniecības izcirtņos sadalītus pusliemeņus, kā arī ceturtdaļliemeņus, kuri nesatur citu īpašo riska materiālu kā vien mugurkaulu, tostarp dorsālo saknīšu ganglijus.

▼M55

3. Ja ir spēkā prasība izņemt mugurkaulu, Regulas (EK) Nr. 1760/2000 13. vai 15. pantā minētajā marķējumā mugurkaulu saturošus liellopu liemeņus vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņus identificē ar skaidri redzamu sarkanu svītru.

4. Konkrētu informāciju par to liellopu liemeņu vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņu skaitu, uz kuriem attiecas prasība par mugurkaula izņemšanu, iekļauj kopējā veterinārajā ievešanas dokumentā (KVID), kas minēts Komisijas Regulas (EK) Nr. 136/2004 2. panta 1. punktā.

5. Importējot apstrādātas zarnas, kuru sākotnējā izcelsme ir valstī vai reģionā ar nenozīmīgu GSE risku, jāuzrāda dzīvnieku veselības sertifikāts, kas apliecina, ka:

a) valsts vai reģions saskaņā ar Lēmumu 2007/453/EK ir klasificēti par valsti vai reģionu ar nenoteiktu GSE risku;

b) dzīvnieki, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, ir dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti izcelsmes valstī vai reģionā ar nenozīmīgu GSE risku, un tiem ir bijusi pirmskaušanas apskate un pēckaušanas pārbaude, kurās tie nav izbrāķēti;

c) ja zarnu izcelsme ir valstī vai reģionā, kur konstatēti autohtoni GSE gadījumi:

i) dzīvnieki ir dzimuši pēc datuma, no kura pildīts aizliegums barot atgremotājus ar atgremotāju izcelsmes gaļas un kaulu miltiem un dradžiem; vai

ii) liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti nesatur šīs regulas V pielikuma 1. punktā definēto īpašo riska materiālu un nav no tā iegūti.

D NODAĻA

Liellopu, aitu un kazu izcelsmes dzīvnieku blakusproduktu un atvasināto produktu importēšana

A IEDAĻA

Dzīvnieku blakusprodukti

Šo nodaļu piemēro šādiem Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta 1. punktā definētiem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un minētā panta 2. punktā definētiem atvasinātiem produktiem, kas ir liellopu, aitu un kazu izcelsmes blakusprodukti un atvasināti produkti:

a) no 2. kategorijas materiāla iegūtiem kausētiem taukiem, ko paredzēts izmantot par Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta 22. punktā definēto organisko mēslojumu vai augsnes ielabotājiem;

b) no 2. kategorijas materiāla iegūtiem kauliem un kaulu produktiem;

c) no 3. kategorijas materiāla iegūtiem kausētiem taukiem, ko paredzēts izmantot par Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta attiecīgi 22. un 25. punktā definēto organisko mēslojumu vai augsnes ielabotājiem, vai barību, vai to izejmateriāliem;

d) lolojumdzīvnieku barībai, ieskaitot suņu košļājamās rotaļlietas;

e) asins pagatavojumiem;

▼**M55**

f) pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām;

g) no 3. kategorijas materiāla iegūtiem kauliem un kaulu produktiem;

h) želatīnam un kolagēnam, kas iegūti no citiem materiāliem, nevis ādām;

i) 3. kategorijas materiālam un atvasinātiem produktiem, kas nav minēti c) līdz h) punktā, izņemot:

i) svaigas ādas, apstrādātas ādas;

ii) no ādām iegūtu želatīnu un kolagēnu;

iii) tauku derivātus.

B IEDAĻA

Prasības attiecībā uz veselības sertifikātu

Importējot A iedaļā minētos liellopu, aitu un kazu izcelsmes dzīvnieku blakusproduktus un atvasinātos produktus, jāuzrāda veselības sertifikāts, kas aizpildīts ar šādu apliecinājumu:

a) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts vai atvasinātais produkts:

i) nesatur šīs regulas V pielikuma 1. punktā definēto īpašo riska materiālu un nav no tā iegūts; un

ii) nesatur no liellopu, aitu un kazu kauliem iegūtu mehāniski atdalītu gaļu un nav no šādas gaļas iegūts, izņemot gadījumus, kur dzīvnieki, no kuriem dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts vai atvasinātais produkts iegūts, ir dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti valstī vai reģionā, kas saskaņā ar Lēmumu 2007/453/EK klasificēti par valsti vai reģionu ar nenozīmīgu GSE risku un kur nav bijis autohtonu BSE gadījumu; un

iii) ir iegūts no dzīvniekiem, kuri nav pēc apdullināšanas nonāvēti, centrālās nervu sistēmas audus saplosot ar galvaskausa dobumā ievadītu pagarinātu koniskas formas instrumentu vai galvaskausa dobumā injicējot gāzi, izņemot dzīvniekus, kas dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti valstī vai reģionā, kuri saskaņā ar Lēmumu 2007/453/EK klasificēti par valsti vai reģionu ar nenozīmīgu GSE risku; vai

b) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts vai atvasinātais produkts nesatur liellopu, aitu un kazu izcelsmes materiālus un nav no tiem iegūts, izņemot materiālus, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri ir dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti valstī vai reģionā, kas saskaņā ar Lēmumu 2007/453/EK ir klasificēti par valsti vai reģionu ar nenozīmīgu GSE risku.

Importējot A iedaļā minētos dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus un atvasinātos produktus, kas satur aitu vai kazu izcelsmes pienu vai piena produktus un ir paredzēti dzīvnieku barībai, papildus a) un b) punkta ievērošanai jāuzrāda veselības sertifikāts, kas aizpildīts ar šādu apliecinājumu:

c) aitas un kazas, no kurām ir iegūti minētie blakusprodukti vai atvasinātie produkti, kopš dzimšanas ir pastāvīgi turētas valstī, kur ir izpildīti šādi nosacījumi:

i) klasiskā skrepi slimība ir obligāti paziņojama slimība;

ii) darbojas izpratnes veicināšanas, monitoringa un uzraudzības sistēma;

▼M55

iii) ja ir aizdomas par TSE vai tiek apstiprināts klasiskās skrepi slimības gadījums, uz saimniecībām, kur tur aitas un kazas, attiecas oficiāli ierobežojumi;

iv) aitas un kazas, ko skārusi klasiskā skrepi slimība, tiek nonāvētas un pilnīgi iznīcinātas;

v) aitas un kazas ir aizliegts barot ar *OIE* Dzīvnieku veselības kodeksā definētajiem atgremotāju izcelsmes gaļas un kaulu miltiem vai dradžiem un aizliegums vismaz septiņus iepriekšējos gadus visā valstī ir faktiski pildīts;

d) aitu un kazu piens un piena produkti ir no saimniecībām, kurās sakarā ar aizdomām par TSE nav noteikti oficiāli ierobežojumi;

e) aitu un kazu piens un piena produkti ir no saimniecībām, kurās pēdējo septiņu gadu laikā nav konstatēts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums vai kurās pēc klasiskās skrepi slimības gadījuma apstiprināšanas:

i) visas saimniecībā esošās aitas un kazas, izņemot vaislas aunus ar ARR/ARR genotipu, vaislas aitas, kam ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles, un pārējās aitas, kam ir vismaz viena ARR alēle, ir nonāvētas un iznīcinātas vai nokautas; vai

ii) visi dzīvnieki, kam ir apstiprināta klasiskā skrepi slimība, ir nokauti un iznīcināti, un vismaz divus gadus pēc pēdējā apstiprinātā klasiskās skrepi slimības gadījuma TSE saimniecībā ir pastiprināti monitorēts, turklāt uz TSE klātbūtni saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3.2. punktā aprakstītajām laboratoriskajām metodēm ir testēti visi turpmāk minētie par 18 mēnešiem vecākie dzīvnieki, izņemot ARR/ARR genotipa aitas:

— lietošanai pārtikā nokauti dzīvnieki un

— dzīvnieki, kas saimniecībā miruši vai nokauti, bet ne slimības apkarošanas kampaņas sakarā.

E NODAĻA

Aitu un kazu importēšana

Savienībā importējot aitas un kazas, jāuzrāda veterinārais sertifikāts, kas apliecina, ka tās kopš dzimšanas pastāvīgi ir turētas valstī, kurā izpildīti šādi nosacījumi:

1) klasiskā skrepi slimība ir obligāti paziņojama slimība;

2) darbojas izpratnes veicināšanas, monitoringa un uzraudzības sistēma;

3) aitas un kazas, ko skārusi klasiskā skrepi slimība, tiek nonāvētas un pilnīgi iznīcinātas;

4) aitas un kazas ir aizliegts barot ar *OIE* Dzīvnieku veselības kodeksā definētajiem atgremotāju izcelsmes gaļas un kaulu miltiem vai dradžiem un aizliegums vismaz septiņu iepriekšējo gadu periodā visā valstī ir faktiski pildīts.

▼M55

Papildus 1. līdz 4. punktā minētajiem nosacījumiem dzīvnieku veselības sertifikāts apliecina, ka:

5) attiecībā uz audzēšanai paredzētām aitām un kazām, kas tiek importētas Savienībā un ir paredzētas dalībvalstīm, izņemot dalībvalstis ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai VIII pielikuma A nodaļas A iedaļas 3.2. punktā minētās dalībvalstis, kurās ir apstiprināta valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei, ir ievēroti šādi nosacījumi:

   a) importētās aitas un kazas ir no saimniecības vai saimniecībām, kuras ir izpildījušas VIII pielikuma A nodaļas A iedaļas 1.3. punkta nosacījumus; vai

   b) tās ir aitas ar ARR/ARR prionu proteīna genotipu un ir no saimniecības, kurā pēdējo divu gadu laikā nav bijuši noteikti oficiāli pārvietošanas ierobežojumi GSE vai klasiskās skrepi slimības dēļ;

6) attiecībā uz aitām un kazām, kas paredzētas jebkādai izmantošanai, izņemot tūlītēju nokaušanu, tiek importētas Savienībā un ir paredzētas dalībvalstīm ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai VIII pielikuma A nodaļas A iedaļas 3.2. punktā minētajām dalībvalstīm, kurās ir apstiprināta valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei, ir ievēroti šādi nosacījumi:

   a) tās ir no saimniecības vai saimniecībām, kuras ir izpildījušas VIII pielikuma A nodaļas A iedaļas 1.2. punkta nosacījumus; vai

   b) tās ir aitas ar ARR/ARR prionu proteīna genotipu un no saimniecības, kurā pēdējo divu gadu laikā nav bijuši noteikti oficiāli pārvietošanas ierobežojumi GSE vai klasiskās skrepi slimības dēļ.

F NODAĻA

Tādu dzīvnieku izcelsmes produktu importēšana, kas iegūti no savvaļas un saimniecībās audzētiem briežu dzimtas dzīvniekiem

1. Ja Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma attiecīgi 1.10., 1.13., 1.15. un 7.1. punktā definēto svaigo gaļu, malto gaļu, gaļas izstrādājumus un gaļas produktus, kas iegūti no saimniecībās audzētiem briežu dzimtas dzīvniekiem, Savienībā ieved no Kanādas vai Amerikas Savienotajām Valstīm, dzīvnieku veselības sertifikātiem līdzi dod ražotājas valsts kompetentās iestādes parakstītu deklarāciju, kas formulēta šādi:

   “Briežu gaļa (kurā neietilpst subprodukti un muguras smadzenes), ko šis produkts satur vai no kā tas iegūts, ir tikai no tādiem saimniecībā audzētiem briežiem, kuri ar histopatoloģisku, imūnhistoķīmisku vai citādu kompetentās iestādes atzītu diagnostikas metodi pārbaudīti uz hroniskās novājēšanas slimību, rezultātiem esot negatīviem, un šī gaļa nav iegūta no tāda ganāmpulka dzīvniekiem, kurā hroniskā novājēšanas slimība apstiprināta vai par to oficiāli izteiktas aizdomas.”

2. Ja Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma attiecīgi 1.10., 1.13., 1.15. un 7.1. punktā definēto svaigo gaļu, malto gaļu, gaļas izstrādājumus un gaļas produktus, kas iegūti no savvaļas briežu dzimtas dzīvniekiem, Savienībā ieved no Kanādas vai Amerikas Savienotajām Valstīm, dzīvnieku veselības sertifikātiem līdzi dod ražotājas valsts kompetentās iestādes parakstītu deklarāciju, kas formulēta šādi:

   “Briežu gaļa (kurā neietilpst subprodukti un muguras smadzenes), ko šis produkts satur vai no kā tas iegūts, ir tikai no tādiem savvaļas briežiem, kuri ar histopatoloģijas, imūnhistoķīmijas vai citādu kompetentas iestādes atzītu diagnostikas metodi pārbaudīti uz hroniskās novājēšanas slimību, rezultātiem esot negatīviem, un šī gaļa nav iegūta no tāda reģiona dzīvniekiem, kurā pēdējo trīs gadu laikā hroniskā novājēšanas slimība apstiprināta vai par to oficiāli izteiktas aizdomas.”

▼**M55**

H NODAĻA

Aitu un kazu spermas un embriju imports

Savienībā importējot aitu un kazu spermu un embrijus, jāuzrāda dzīvnieku veselības sertifikāts, kas apliecina, ka:

1) donordzīvnieki kopš dzimšanas pastāvīgi turēti valstī, kurā ir izpildīti šādi nosacījumi:

   a) klasiskā skrepi slimība ir obligāti paziņojama slimība;

   b) darbojas izpratnes veicināšanas, monitoringa un uzraudzības sistēma;

   c) aitas un kazas, ko skārusi klasiskā skrepi slimība, tiek nonāvētas; un pilnīgi iznīcinātas,

   d) aitas un kazas ir aizliegts barot ar *OIE* Dzīvnieku veselības kodeksā definētajiem atgremotāju izcelsmes gaļas un kaulu miltiem vai dradžiem un aizliegums vismaz iepriekšējo septiņu gadu periodā visā valstī ir faktiski pildīts; un

2) donordzīvnieki pēdējo trīs gadu laikā pirms materiāla ievākšanas ir pastāvīgi turēti saimniecībā vai saimniecībās, kuras minētajā laikā ir izpildījušas visas VIII pielikuma A nodaļas A iedaļas 1.3. punkta a) līdz f) apakšpunkta prasības, izņemot gadījumus, kad saimniecība ir spermas savākšanas centrs, ja vien spermas savākšanas centrs atbilst minētās sadaļas 1.3. punkta c) apakšpunkta iv) punkta nosacījumiem; vai

   a) aitu sugas dzīvnieku spermas gadījumā tā ir ievākta no vīrišķās kārtas dzīvniekiem ar ARR/ARR prionu proteīna genotipu; vai

   b) aitu sugas dzīvnieku embriju gadījumā tie ir vismaz vienas ARR alēles nesēji.

▼**M51**

X PIELIKUMS

REFERENCES LABORATORIJAS, PARAUGU ŅEMŠANA UN LABORATORISKĀS ANALĪZES METODES

A NODAĻA

Valsts references laboratorijas

1. Izraudzītajai valsts references laboratorijai:

   a) ir jābūt pieejamiem līdzekļiem un speciālistiem, kas tai ļauj jebkurā laikā un jo īpaši tad, kad pirmo reizi parādās minētā slimība, noteikt TSE ierosinātāja tipu un celmu un apstiprināt oficiālo diagnostikas laboratoriju iegūtos rezultātus. Ja tā nespēj identificēt ierosinātāja celma tipu, tā izstrādā procedūru, lai nodrošinātu, ka celma identifikācija tiek uzticēta ES references laboratorijai;

   b) ir jāpārbauda oficiālo diagnostikas laboratoriju izmantotās diagnosticēšanas metodes;

   c) ir jāatbild par diagnostikas standartu un metožu koordinēšanu attiecīgajā dalībvalstī. Šajā nolūkā:

      — laboratorija var nodrošināt diagnostikas reaģentus oficiālajām diagnostikas laboratorijām,

      — tai ir jākontrolē visu dalībvalstī izmantoto diagnostikas reaģentu kvalitāte,

      — tai periodiski ir jārīko salīdzinoši testi,

      — tai ir jāglabā attiecīgās slimības ierosinātāju izolāti vai atbilstošie audi, kas satur šos ierosinātājus, un tos iegūst no dalībvalstī apstiprinātajiem gadījumiem,

      — tai ir jānodrošina diagnostikas laboratorijās iegūto rezultātu apstiprināšana;

   d) tai ir jāsadarbojas ar ES references laboratoriju, tostarp jāpiedalās ES references laboratorijas organizētajos salīdzinošajos testos, kas notiek periodiski. Ja valsts references laboratorija ES references laboratorijas organizēto salīdzinošo testu izpilda nesekmīgi, tā nekavējoties veic visus korektīvos pasākumus, lai labotu situāciju un sekmīgi izturētu atkārtoto salīdzinošo pārbaudes testu vai nākamo ES references laboratorijas organizēto salīdzinošo testu.

2. Tomēr, atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis, kurām nav valsts references laboratorijas, izmanto ES references laboratorijas vai tādu valsts references laboratoriju pakalpojumus, kuras atrodas citās dalībvalstīs vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) dalībvalstīs.

3. Valstu references laboratorijas ir šādas:

Austrijā:	*Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit GmbH (AGES) Institut für veterinärmedizinische Untersuchungen* *Robert Koch Gasse 17* *A-2340 Mödling*
Beļģijā:	*CERVA-CODA-VAR* *Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques, Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie, Veterinary and Agrochemical Research Centre* *Groeselenberg 99* *1180 Bruxelles*

▼**M51**

Bulgārijā:	*Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт "Проф. Д-р Георги Павлов"* *Национална референтна лаборатория "Трансмисивни спонгиформни енцефалопатии"* *бул. "Пенчо Славейков" 15* *София 1606* *(National Diagnostic Veterinary Research Institute "Prof. Dr. Georgi Pavlov", National Reference Laboratory for Transmissible Spongiform Encephalopathies, 15 Pencho Slaveykov Blvd., 1606 Sofia)*
Horvātijā:	*Hrvatski veterinarski institut,* *Savska Cesta 143* *10000 Zagreb*
Kiprā:	*State Veterinary Laboratories* *Veterinary Services* *1417 Athalassa* *Nicosia*
Čehijas Republikā:	*Státní veterinární ústav Jihlava (State Veterinary Institute Jihlava)* *National Reference Laboratory for BSE and Animal TSEs* *Rantířovská 93* *586 05 Jihlava*
Dānijā:	*Veterinærinstituttet* *Danmarks Tekniske Universitet* *Bülowsvej 27* *1870 Frederiksberg C* *(National Veterinary Institute, Technical University of Denmark, 27, Bülowsvej, DK – 1870 Frederiksberg C)*
Igaunijā:	*Veterinaar- ja Toidulaboratoorium (Estonian Veterinary and Food Laboratory)* *Kreutzwaldi 30* *Tartu 51006*
Somijā:	*Finnish Food Safety Authority Evira* *Research and Laboratory Department* *Veterinary Virology Research Unit- TSEs* *Mustialankatu 3* *FI-00790 Helsinki*
Francijā:	*ANSES-Lyon, Unité MND* *31 avenue Tony Garnier* *69 364 LYON CEDEX 07*
Vācijā:	*Friedrich-Loeffler-Institut* *Institute for Novel and Emerging Infectious Diseases at the Friederich-Loeffler-Institut* *Federal Research Institute for Animal Health* *Suedufer 10* *17493 Greifswald Insel Riems*
Grieķijā:	*Ministry of Agriculture – Veterinary Laboratory of Larissa* *6th km of Larissa – Trikala Highway* *41110 Larissa*
Ungārijā:	*Veterinary Diagnostic Directorate, National Food Chain Safety Office (VDD NFCSO)* *Tábornok u. 2* *1143 Budapest*
Īrijā:	*Central Veterinary Research Laboratory* *Department of Agriculture, Food and the Marine* *Backweston Campus* *Celbridge* *Co. Kildare*

▼**M51**

Itālijā:	*Istituto Zooprofilattico Sperimentale del Piemonte, Liguria e Valle d'Aosta – CEA* *Via Bologna, 148* *10154 Torino*
Latvijā:	*Institute of Food Safety, Animal Health and Environment (BIOR)* *Lejupes Str. 3* *Riga, LV-1076*
Lietuvā:	*National Food and Veterinary Risk Assessment Institute* *J. Kairiūkščio str. 10* *LT-08409 Vilnius*
Luksemburgā:	*CERVA-CODA-VAR* *Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques, Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie, Veterinary and Agrochemical Research Centre* *Groeselenberg 99* *1180 Bruxelles*
Maltā:	*Veterinary Diagnostic Laboratory* *Department of Food Health and Diagnostics* *Veterinary Affairs and Fisheries Division* *Ministry for Rural Affairs and the Environment* *Albert Town Marsa*
Nīderlandē:	*Central Veterinary Instutute of Wageningen UR* *Edelhertweg 15* *8219 PH Lelystad* *P.O. Box 2004* *8203 AA Lelystad*
Polijā:	*Państwowy Instytut Weterynaryjny (PIWet)* *24-100 Puławy* *al. Partyzantów 57*
Portugālē:	*Setor diagnóstico EET* *Laboratório de Patologia* *Unidade Estratégica de Investigação e Serviços de Produção e Saúde Animal* *Instituto Nacional de Investigação Agrária e Veterinária Rua General Morais Sarmento* *1500-311 Lisboa*
Rumānijā:	*Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală (Institute for Diagnosis and Animal Health)* *Department of Morphology* *Strada Dr. Staicovici nr. 63, 5* *București 050557*
Slovākijā:	*State Veterinary Institute Zvolen* *Pod dráhami 918* *960 86, Zvolen*
Slovēnijā:	*University of Ljubljana, Veterinary faculty* *National Veterinary Institute* *Gerbičeva 60* *SI-1000 Ljubljana*
Spānijā:	*Laboratorio Central de Veterinaria (Algete)* *Ctra. M-106 pk 1,4* *28110 Algete (Madrid)*
Zviedrijā:	*National Veterinary Institute* *SE-751 89 Uppsala*
Apvienotajā Karalistē:	*Animal Health and Veterinary Laboratories Agency* *Woodham Lane* *New Haw, Addlestone, Surrey KT15 3NB*

▼**M51**

B NODAĻA

ES references laboratorija

1. ES references laboratorija attiecībā uz TSE ir:

   The Animal Health and Veterinary Laboratories Agency

   Woodham Lane

   New Haw

   Addlestone

   Surrey KT15 3NB

   United Kingdom

2. ES references laboratorijas funkcijas un pienākumi ir šādi:

   a) apspriežoties ar Komisiju, koordinēt metodes, ko dalībvalstis izmanto TSE diagnosticēšanā un prionu proteīna genotipa noteikšanā aitām, jo īpaši:

      — glabāt un piegādāt attiecīgos TSE ierosinātājus saturošos audus atbilstošu diagnostikas testu izstrādei vai veikšanai vai TSE ierosinātāja celma tipa noteikšanai,

      — piegādāt standartserumus un citus references reaģentus valstu references laboratorijām, lai standartizētu dalībvalstīs izmantotos testus un reaģentus,

      — veidot un glabāt tādu attiecīgo audu kolekciju, kuri satur TSE ierosinātājus un celmus,

      — periodiski organizēt salīdzinošus testus attiecībā uz procedūrām TSE diagnosticēšanai un prionu proteīnu genotipa noteikšanai aitām (ES līmenī),

      — vākt un salīdzināt datus un informāciju par ES izmantotajām diagnostikas metodēm un veikto testu rezultātiem,

      — raksturot TSE ierosinātāja izolātus, izmantojot vismodernākās metodes, lai varētu labāk izprast slimības epidemioloģiju,

      — sekot līdzi TSE uzraudzības, epidemioloģijas un profilakses tendencēm pasaules mērogā,

      — uzturēt speciālās zināšanas par prionu slimībām, lai varētu ātri un diferencēti noteikt diagnozi,

      — iegūt padziļinātas zināšanas par tādu diagnostikas metožu sagatavošanu un izmantošanu, kuras lieto, lai kontrolētu un apkarotu TSE;

   b) aktīvi palīdzēt diagnozes noteikšanā, kad dalībvalstīs uzliesmo TSE, pētot paraugus, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri inficēti ar TSE un nosūtīti diagnozes apstiprināšanai, raksturošanai un epidemioloģiskiem pētījumiem;

   c) sniegt palīdzību ekspertu apmācīšanā vai pārkvalificēšanā laboratoriskās diagnostikas jomā ar mērķi saskaņot diagnostikas metodes visā ES.

C NODAĻA

Paraugu ņemšana un laboratoriskie testi

1. **Paraugu ņemšana**

   Visus paraugus, ko paredzēts pārbaudīt attiecībā uz TSE klātbūtni, ievāc, izmantojot Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas (*OIE*) "Sauszemes dzīvnieku diagnostisko testu un vakcīnu rokasgrāmatas" (turpmāk – "rokasgrāmata") jaunākajā izdevumā paredzētās metodes un protokolus. Papildus *OIE* metodēm un protokoliem vai gadījumos, kad to nav, un lai nodrošinātu, ka ir pieejams pietiekams daudzums materiāla, kompetentā iestāde nodrošina, ka tiek izmantotas paraugu ņemšanas metodes un protokoli saskaņā ar ES references laboratorijas izdotajām pamatnostādnēm.

▼M51

Konkrētāk, kompetentā iestāde ievāc atbilstošos audus, ņemot vērā pieejamos zinātniskos atzinumus un ES references laboratorijas pamatnostādnes, ar mērķi nodrošināt visu zināmo TSE celmu atklāšanu mazajiem atgremotājiem, turklāt tā uzglabā vismaz pusi ievākto audu atdzesētā, bet ne sasaldētā veidā, līdz ātrās noteikšanas testa rezultāts ir negatīvs. Ja rezultāts ir pozitīvs vai nepārliecinošs, tad pāri palikušajiem audiem veic apstiprinošo testēšanu, un pēc tam tos apstrādā saskaņā ar ES references laboratorijas pamatnostādnēm par diskriminējošo testēšanu un klasificēšanu (*TSE strain characterisation in small ruminants*: *A technical handbook for National Reference Laboratories in the EU*).

Paraugus pareizi marķē, norādot tā dzīvnieka identitāti, no kura attiecīgais paraugs iegūts.

2. **Laboratorijas**

Visa laboratoriskā izmeklēšana attiecībā uz TSE notiek oficiālajās diagnostikas laboratorijās, kuras šajā nolūkā ir izraudzījusies kompetentā iestāde.

3. **Metodes un protokoli**

3.1. *Laboratoriskā testēšana attiecībā uz GSE klātbūtni liellopiem*

a) Aizdomīgi gadījumi

No liellopiem ņemtiem paraugiem, ko saskaņā ar 12. panta 2. punkta noteikumiem sūta laboratoriskai testēšanai, nekavējoties veic apstiprinošās pārbaudes, izmantojot vismaz vienu no turpmāk minētajām metodēm un protokoliem, kas paredzēti rokasgrāmatas jaunākajā izdevumā:

i) imūnhistoķīmisko (*IHC*) metodi;

ii) *Western blot* testu;

iii) raksturīgo fibrillu demonstrēšanu ar elektronu mikroskopijas palīdzību;

iv) histopatoloģisko izmeklēšanu;

v) kombinē vairākus ātrās noteikšanas testus, kā paredzēts trešajā daļā.

Ja histopatoloģiskās izmeklēšanas rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, audiem veic turpmāku izmeklēšanu, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm un protokoliem.

Ātrās noteikšanas testus var izmantot, gan veicot aizdomīgu gadījumu sākotnējo skrīningu, gan turpmākai apstiprināšanai, ja rezultāts ir nepārliecinošs vai pozitīvs, ievērojot ES references laboratorijas pamatnostādnes – *OIE* noteikumus GSE oficiālai apstiprināšanai liellopiem (pamatojoties uz sākotnēju reaktīvu rezultātu, kas iegūts ar apstiprinātu ātrās noteikšanas testu), izmantojot otru ātrās noteikšanas testu, – un šādus nosacījumus:

i) apstiprināšanu veic valsts references laboratorijā attiecībā uz TSE; un

ii) viens no diviem ātrās noteikšanas testiem ir *Western blot* tests; un

iii) otrs izmantotais ātrās noteikšanas tests:

— ietver negatīvu audu pārbaudi un liellopu GSE paraugu kā pozitīvo audu pārbaudi,

— ir cita veida tests nekā sākotnējā skrīningā izmantotais tests; un

iv) ja kā pirmo testu izmanto *Western blot* ātrās noteikšanas testu, tā gaita jādokumentē un blota attēls jāiesniedz valsts references laboratorijai attiecībā uz TSE; un

v) ja sākotnējā skrīninga rezultāts pēc tam veiktā ātrās noteikšanas testā netiek apstiprināts, paraugu izmeklē ar kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm; ja šim nolūkam izmanto histopatoloģisko izmeklēšanu, taču tās rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, audiem veic turpmāku izmeklēšanu, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm un protokoliem.

▼**M51**

Ja iegūst pozitīvu rezultātu kādā no pirmās daļas i) līdz v) punktā minētajām apstiprinošajām pārbaudēm, uzskata, ka dzīvnieks ir GSE pozitīvs.

b) GSE uzraudzība

Paraugus, kas ņemti no liellopiem un nosūtīti laboratoriskai testēšanai saskaņā ar III pielikuma A nodaļas I daļas nosacījumiem, pārbauda ar ātrās noteikšanas testu.

Ja ātrās noteikšanas testa rezultāts ir nepārliecinošs vai pozitīvs, paraugam nekavējoties veic apstiprinošās pārbaudes, izmantojot vismaz vienu no turpmāk minētajām metodēm un protokoliem, kas paredzēti rokasgrāmatas jaunākajā izdevumā:

i) imūnhistoķīmisko (*IHC*) metodi;

ii) *Western blot* testu;

iii) raksturīgo fibrillu demonstrēšanu ar elektronu mikroskopijas palīdzību;

iv) histopatoloģisko izmeklēšanu;

v) kombinē vairākus ātrās noteikšanas testus, kā paredzēts ceturtajā daļā.

Ja histopatoloģiskās izmeklēšanas rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, audiem veic turpmāku izmeklēšanu, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm un protokoliem.

Ātrās noteikšanas testus var izmantot, gan veicot sākotnējo skrīningu, gan turpmākai apstiprināšanai, ja rezultāts ir nepārliecinošs vai pozitīvs, ievērojot ES references laboratorijas pamatnostādnes – *OIE* noteikumus GSE oficiālai apstiprināšanai liellopiem (pamatojoties uz sākotnēju reaktīvu rezultātu, kas iegūts ar apstiprinātu ātrās noteikšanas testu), izmantojot otru ātrās noteikšanas testu, – un šādus nosacījumus:

i) apstiprināšanu veic valsts references laboratorijā attiecībā uz TSE un

ii) viens no diviem ātrās noteikšanas testiem ir *Western blot* tests; un

iii) otrs izmantotais ātrās noteikšanas tests:

— ietver negatīvu audu pārbaudi un liellopu GSE paraugu kā pozitīvo audu pārbaudi,

— ir cita veida tests nekā sākotnējā skrīningā izmantotais tests; un

iv) ja kā pirmo testu izmanto *Western blot* ātrās noteikšanas testu, tā gaita jādokumentē un blota attēls jāiesniedz valsts references laboratorijai attiecībā uz TSE; un

v) ja sākotnējā skrīninga rezultāts pēc tam veiktā ātrās noteikšanas testā netiek apstiprināts, paraugs jāpārbauda, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm; ja šim nolūkam izmanto histopatoloģisko izmeklēšanu, taču tās rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, audiem veic turpmāku izmeklēšanu, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm un protokoliem.

Ja ātrās noteikšanas testa rezultāts ir nepārliecinošs vai pozitīvs un kādā no otrās daļas i) līdz v) punktā minētajām apstiprinošajām pārbaudēm iegūst pozitīvu rezultātu, tad uzskata, ka dzīvnieks ir GSE pozitīvs.

c) Pozitīvu GSE gadījumu turpmāka pārbaude

Visu pozitīvo GSE gadījumu paraugus nosūta tādai kompetentās iestādes nozīmētai laboratorijai, kura sekmīgi ir piedalījusies pēdējā kompetences pārbaudē, ko attiecībā uz apstiprināto GSE gadījumu diskriminējošo testēšanu organizējusi ES references laboratorija, un kurā tiem veic turpmākus testus saskaņā ar metodēm un protokoliem, kas noteikti ES references laboratorijas metodē liellopu TSE izolātu klasificēšanai (divu blotu metode liellopu TSE izolātu provizoriskai klasificēšanai).

▼**M51**

3.2. *Laboratoriskā testēšana attiecībā uz TSE klātbūtni aitām un kazām*

a) Aizdomīgi gadījumi

No aitām un kazām ņemtiem paraugiem, ko saskaņā ar 12. panta 2. punkta noteikumiem sūta laboratoriskai testēšanai, nekavējoties veic apstiprinošās pārbaudes, izmantojot vismaz vienu no turpmāk minētajām metodēm un protokoliem, kas paredzēti rokasgrāmatas jaunākajā izdevumā:

i) imūnhistoķīmisko (*IHC*) metodi;

ii) *Western blot* testu;

iii) raksturīgo fibrillu demonstrēšanu ar elektronu mikroskopijas palīdzību;

iv) histopatoloģisko izmeklēšanu.

Ja histopatoloģiskās izmeklēšanas rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, audiem veic turpmāku izmeklēšanu, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm un protokoliem.

Ātrās noteikšanas testus var izmantot, veicot aizdomīgo gadījumu sākotnējo skrīningu. Šādus testus nedrīkst izmantot turpmākai apstiprināšanai.

Ja aizdomīgo gadījumu sākotnējā skrīningā izmantotā ātrās noteikšanas testa rezultāts ir pozitīvs vai nepārliecinošs, paraugu pārbauda ar kādu no pirmās daļas i) līdz iv) punktā minētajām apstiprinošajām pārbaudēm. Ja šim nolūkam izmanto histopatoloģisko izmeklēšanu, taču tās rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, audiem jāveic turpmāka izmeklēšana ar kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm un protokoliem.

Ja kādā no pirmās daļas i) līdz iv) punktā minētajām apstiprinošajām pārbaudēm iegūst pozitīvu rezultātu, tad uzskata, ka dzīvnieks ir TSE pozitīvs, un veic c) apakšpunktā minēto turpmāko izmeklēšanu.

b) TSE uzraudzība

No aitām un kazām ņemtiem paraugiem, ko saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas noteikumiem (Aitu un kazu uzraudzība) sūta laboratoriskai testēšanai, veic pārbaudes ar ātrās noteikšanas testu, lai nodrošinātu, ka tiek atklāti visi zināmie TSE celmi.

Ja ātrās noteikšanas testa rezultāts ir nepārliecinošs vai pozitīvs, audu paraugus nekavējoties nosūta uz oficiālu laboratoriju, kur tiem veic apstiprinošo izmeklēšanu, izmantojot histopatoloģisko vai imūnhistoķīmisko metodi, *Western blot* testu vai raksturīgo fibrillu demonstrēšanu ar elektronu mikroskopijas palīdzību, kā minēts a) apakšpunktā. Ja apstiprinošās izmeklēšanas rezultāts ir negatīvs vai nepārliecinošs, audiem veic turpmāku izmeklēšanu, izmantojot imūnhistoķīmisko metodi vai *Western blot* testu.

Ja kādā no apstiprinošajām pārbaudēm iegūst pozitīvu rezultātu, tad uzskata, ka dzīvnieks ir TSE pozitīvs, un veic c) apakšpunktā minēto turpmāko izmeklēšanu.

c) Pozitīvu TSE gadījumu turpmāka pārbaude

i) Primārā molekulārā testēšana ar diskriminējošo *Western blot* metodi.

Tādus paraugus no klīniski aizdomīgajiem gadījumiem un dzīvniekiem, ko testē saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas 2. un 3. punktu, kuri tiek uzskatīti par TSE pozitīviem, bet kurus pēc saskaņā ar a) vai b) apakšpunktu veiktās izmeklēšanas neuzskata par atipiskiem skrepi slimības gadījumiem vai kuriem ir novērotas pazīmes, ko, pēc testējošās laboratorijas domām, būtu vērts izmeklēt, pārbauda ar diskriminējošo *Western blot* metodi, kas minēta ES references laboratorijas pamatnostādnēs, un minēto pārbaudi veic oficiāla, kompetentās iestādes izraudzīta diagnostikas laboratorija, kura sekmīgi piedalījusies pēdējā kompetences pārbaudē, ko attiecībā uz minētās metodes izmantošanu organizējusi ES references laboratorija.

▼**M51**

ii) Sekundārā molekulārā testēšana ar papildu molekulārajām testēšanas metodēm

Tādus TSE gadījumus, kam saskaņā ar ES references laboratorijas pamatnostādnēm ar i) apakšpunktā minēto primāro molekulāro testēšanu nevar izslēgt GSE klātbūtni, nekavējoties nodod ES references laboratorijai, pievienojot visu būtisko informāciju. Paraugiem veic turpmāku izmeklēšanu un apstiprināšanu vismaz ar vienu alternatīvu metodi, kas imūnķīmiski atšķiras no sākotnējās primārās molekulārās metodes, atkarībā no nodotā materiāla apjoma un veida, kā aprakstīts ES references laboratorijas pamatnostādnēs. Minētos papildu testus veic šādās laboratorijās, kuras ir apstiprinātas attiecībā uz konkrēto metodi:

Agence Nationale de Sécurité Sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail

31 avenue Tony Garnier

BP 7033

69342 Lyon Cedex

Commissariat à l'Energie Atomique

18, route du Panorama

BP 6

92265 Fontenay-aux-Roses Cedex

Animal Health and Veterinary Laboratories Agency

Woodham Lane

New Haw

Addlestone

Surrey KT15 3NB

United Kingdom

Rezultātu interpretāciju veic ES references laboratorija, un tai palīdz Celmu tipizēšanas ekspertu grupa (turpmāk *STEG*), kurā ietilpst attiecīgās valsts references laboratorijas pārstāvis. Interpretācijas rezultātus nekavējoties paziņo Komisijai.

iii) Biotestēšana ar pelēm

Paraugiem, kam pēc sekundārās molekulārās testēšanas ir GSE pazīmes vai nepārliecinošs rezultāts attiecībā uz GSE, veic turpmāku analīzi, izmantojot biotestēšanu ar pelēm, lai iegūtu galīgu apstiprinājumu. Pieejamā materiāla veids vai daudzums var ietekmēt biotesta projektu, kuru apstiprina ES references laboratorija, un vajadzības gadījumā tai palīdz *STEG*. Biotestus veic ES references laboratorija vai tās izraudzītas laboratorijas.

Rezultātu interpretāciju veic ES references laboratorija, un tai palīdz *STEG*. Interpretācijas rezultātus nekavējoties paziņo Komisijai.

3.3. *Laboratoriskā testēšana attiecībā uz TSE klātbūtni sugām, kas nav minētas 3.1. un 3.2. punktā.*

Ja attiecībā uz testiem, ko veic, lai apstiprinātu varbūtēju TSE klātbūtni sugām, kas nav liellopi, aitas un kazas, tiek izveidotas metodes un protokoli, tajos ietver vismaz smadzeņu audu histopatoloģisko izmeklēšanu. Kompetentā iestāde var pieprasīt, lai tiktu veikti arī tādi laboratoriskie testi kā imūnhistoķīmiskais tests, *Western blot* tests vai raksturīgo fibrillu demonstrēšana ar elektronu mikroskopijas palīdzību vai izmantotas citas metodes, kas izstrādātas, lai atklātu ar slimību saistītās prionu proteīna

▼M51

formas. Jebkurā gadījumā, ja sākotnējās histopatoloģiskās izmeklēšanas rezultāts ir negatīvs vai nepārliecinošs, veic vismaz vēl vienu citu laboratorisko pārbaudi. Atklājot pirmās slimības pazīmes, jāveic vismaz trīs dažādas pārbaudes ar pozitīviem rezultātiem.

Konkrētāk, ja ir aizdomas par GSE sugām, kas nav liellopi, šie gadījumi jānodod sīkākai raksturošanai ES references laboratorijai, kurai palīdz *STEG*.

4. **Ātrās noteikšanas testi**

Veicot ātrās noteikšanas testus saskaņā ar 5. panta 3. punktu un 6. panta 1. punktu, GSE uzraudzībai liellopiem par ātrās noteikšanas testiem izmanto vienīgi šādas metodes:

— imūnblota testu, kura pamatā ir *Western blot* reakcijas procedūra, ar ko nosaka proteīnāzes K-rezistentu fragmentu *PrPRes* (*Prionics-Check Western* tests),

— divslāņu imūnanalīzi *PrPRes* noteikšanai (īsais testa protokols), ko izdara pēc denaturēšanas un koncentrēšanas posma (*Bio-Rad TeSeE SAP* ātrais tests),

— imūnanalīzi mikroplatē (*ELISA*), kurā nosaka proteīnāzes K-rezistentu *PrPRes* ar monoklonālām antivielām (*Prionics-Check LIA* tests),

— imūnanalīzi, kurā izmanto ķīmisku polimēru selektīvai *PrPSc* saistīšanai un monoklonālu diagnostikas antivielu, ko vērš pret *PrP* molekulas specifiskajiem apvidiem (*IDEXX HerdChek BSE Antigen Test Kit, EIA* un *HerdChek BSE-Scrapie Antigen* (*IDEXX Laboratories*)),

— sānu plūsmas imūnanalīzi, kurā izmanto divas atšķirīgas monoklonālas antivielas, lai noteiktu proteīnāzei K-rezistentas *PrP* frakcijas (*Prionics Check PrioSTRIP*),

— divslāņu imūnanalīzi, kurā izmanto divas atšķirīgas monoklonālas antivielas, ko vērš pret diviem epitopiem, kas govju *PrPSc* atrodas ārējā daļā (*Roboscreen Beta Prion BSE EIA Test Kit*).

Veicot ātrās noteikšanas testus saskaņā ar 5. panta 3. punktu un 6. panta 1. punktu, TSE uzraudzībai aitām un kazām par ātrās noteikšanas testiem izmanto vienīgi šādas metodes:

— divslāņu imūnanalīzi *PrPRes* noteikšanai (īsais testa protokols), ko izdara pēc denaturēšanas un koncentrēšanas posma (*Bio-Rad TeSeE SAP* ātrais tests),

— divslāņu imūnanalīzi *PrPRes* noteikšanai ar *TeSeE Sheep/Goat* noteikšanas komplektu, ko veic pēc denaturēšanas un koncentrēšanas posma ar *TeSeE Sheep/Goat* attīrīšanas komplektu (*Bio-Rad TeSeE Sheep/Goat* ātrās noteikšanas tests),

— imūnanalīzi, kurā izmanto ķīmisku polimēru selektīvai *PrPSc* saistīšanai un monoklonālu diagnostikas antivielu, ko vērš pret *PrP* molekulas specifiskajiem apvidiem (*HerdChek BSE-Scrapie Antigen* (*IDEXX Laboratories*)),

▼M56

_____

▼M51

Visos ātrās noteikšanas testos audu paraugiem, kuriem jāpiemēro tests, jāatbilst ražotāja lietošanas pamācībai.

Ātrās noteikšanas testu ražotājiem jābūt ieviestai tādai kvalitātes nodrošināšanas sistēmai, ko apstiprinājusi ES references laboratorija un kas nodrošina, ka testu veiktspēja nemainās. Testu ražotājiem jāiesniedz ES references laboratorijai testu protokoli.

▼**M51**

Izmaiņas ātrās noteikšanas testos un testu protokolos var izdarīt vienīgi tad, ja iepriekš iesniegts paziņojums ES references laboratorijai un ja ES references laboratorija atzīst, ka izmaiņas nemaina ātrās noteikšanas testa jutību, specifiskumu vai ticamību. Šo atzinumu dara zināmu Komisijai un valstu references laboratorijām.

5. **Alternatīvi testi**

(tiks definēti)

▼**M31**

_____